

பி

சிவசக்தி

SIVASAKTHI

1963

VOL II

University of Jaffna

230

CIV

187278(AR; MAIN)

HINDU STUDENTS' UNION

ROYAL COLLEGE, COLOMBO.

ARCHIVES

Read Room
Maunp Mr.
Mey

செவசக்தி

230
CIV AR.

செப்டெம்பர்
1963

ARCHIVES

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன் அடி என் மனத்தே
வழுவாதிருக்க வரந்தர வேண்டும் இவ்வையகத்தே
தொழுவார்க்கிரங்கி யிருந்தருள் செய்யா திரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனற்கங்ை செஞ்சடை மேல்வைத்த தீவண்ணனே,

— ஸ்ரீ திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் —

மலர் 2

Donated by
Mr. K. S. RATNAM

மலர் 2

ஆசிரியர்கள் :

செல்வன் சின்னத்துரை மகேந்திரன்

செல்வன் திருமேனி கருணாகன்

இந்து மாணவர் மன்றம்
ரோயல் கல்லூரி
கொழும்பு.

University of Jaffna

187278

Library

187278

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org / aavanaham.org

Visit

for your gold Jewellery

SOVEREIGN JEWELLERY STORES

114, SEA STREET,

COLOMBO.

The renowned house for sovereign gold Jewellery

Filigree works - a speciality

SAREES.....?

FOR ALL OCCASIONS!

WE HAVE A LARGE RANGE FOR YOU TO
SELECT FROM!

A VISIT TO OUR SHOP WILL SURELY
BE WORTH WHILE

SP. PERIANNA PILLAI & CO.,

**180, SECOND CROSS STREET,
COLOMBO-11.**

DIAL: 5738

A U M

SIVASAKTHI

HINDU STUDENTS UNION

ROYAL COLLEGE

COLOMBO

MESSAGE FROM THE PRINCIPAL

Once again the Hindu Students' Union of the College is publishing its annual magazine "SIVASAKTHI". This magazine is published in connection with the Seventh Anniversary Celebrations of the Union, and is intended to spread the Hindu Philosophy, and give encouragement to members to search for deeper knowledge regarding their religion.

The Hindu Students' Union serves a very useful purpose in the College and has been able to organise many activities for the spiritual progress of its members. I hope that in the coming year, they will be even more energetic and enthusiastic in their Religious Programme, than they have been in the past.

I commend this magazine to our readers.

DUDLEY K. G. De SILVA

(Principal, Royal College)

Dollar Brand Aluminium Ware

Outshines

Outlasts

and

Outsells

all other aluminium ware

ALUMINIUM INDUSTRIES (Ceylon) Ltd.

MANAGING AGENTS:-

DOLLAR CORPORATION

14, Dam Street

Telephone: **6910**

Colombo-12

WHEN YOU HAVE A BUILDING JOB

no matter how big or small

Please contact us.

We carry comprehensive stock of all your requirements.

We also specialize in Estate Supplies

"Mulsomat" Emulsion Paint

for your
Wall Decoration

"George Angus" Hair & Rubber
Belting

for
Power Transmission

AMERICAN ENGINEERING CORPORATION.

311, Old Moor Street,
Colombo.

Telephone: 4430

Telegram: "TILJOY"

தொடுத்த இதழ்கள்

எண்

பக்கம்

1. MESSAGE FROM THE PRINCIPAL		3
2. சமர்ப்பணம்		7
3. தலையங்கம்		9
4. சிவசக்தி சிந்தனை	— ஸ்ரீமத் ஸ்ரீ ரெங்கானந்தா	11
5. ஜெயராமன்	— சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார்	14
6. சிவனிடம் வேண்டுவன	— “அனாமதேய ஆசிரியர்”	18
7. இறைவழி நின்று மாணவராவோம்	— “சுவாமி சச்சிதானந்தா”	20
8. “மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே”	— க. கைலாசபதி B. A. (Hons.)	21
9. சைவசமயமும் கிரியைகளும்	— அ. க. சர்மா B. Sc.	23
10. பள்ளியெழுச்சியும் நாமும்	— இ. சிவானந்தன்	25
11. வருடாந்த அறிக்கை 1962—1963		28
12. மூவகை வினைகள்	— கி. லக்ஷ்மணன் M. A.	31
13. புதிய கல்வி	— E. இரத்தினம் M. A.	33
14. யாண்டு சென்மோ! அருந்தமிழ்ச் சைவம்	— சி. சேதுகாவலனார் M. A., B. O. L., B. T.	36
15. அடியும் முடியும்	— இ. முருகையன் B. Sc., B. A.	39
16. புராணங்களின் உட்கருத்துக்கள்	— பேராசிரியர் அ. வி. மயில்வாகனம்	41
17. மதமின்றி வாழ்வேது?	— செல்வன் தி. பரமேஸ்வரன்	44
18. ஜீவகாருண்யம்	— செல்வன் ஞா. ஜே. காசிநாதன்	46
19. கண்டேன் கலைமகளை!	— “முகில்வண்ணன்”	48
20. இமைப்பொழுதும் எம் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!”	— செல்வன் தி. கருணாகரன்.	49
21. வாழ்த்துரை “ பொ. தயாபரன்”		50
22. கடவுள் வழிபாடு	— டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார், M. A., L. T., M. O. L., Ph. D.,	51
23. முகப்புச் சித்திரம் மொழிவது கேளீர்!	— “முகில்வண்ணன்”	54
24. “சிவசக்தி”	— கி. வா. ஜகந்நாதன்	55
25. நன்றியுரை		56

The Miracle Plaster for all Muscular Aches and Pains . . .

'SARCE'

A Wonder-working Remedy of Marvellous Effect, Non-Allergic & Stainless.

'SARCE' is a powerful remedy of external application with marvellous effect as pain-killer and inflammation-healer. All outstanding qualities of pain-soother (analgesic) and inflammation healer (antiphlogistic) are combined into a single preparation by a special process with effective ingredients.

INDICATIONS

Neuralgia, rheumatism, stiff shoulder, shoulder pains, tonsilitis, (sore throat), bruises, sprain, pain in the joints, muscular pain, headache, toothache, etc.

KEEP HANDY A PACKET OF 'SARCE' IN THE HOME.

AVAILABLE EVERYWHERE.

Sole Agents:

SIRRUL KADHEER & CO.,

41 & 43, SECOND CROSS ST., COLOMBO.

PHONES: 6009, 3710.

நாகரிக மங்கையர்கள் நாடும்
நவீன பலவித தங்க ஆபரணங்கள்!
தரம் குறைபாத தங்க நகைகள்!!
எழில் அழகிகளுக்கு ஏற்றவகையில்
தனிச் சிறப்புடன் தயாரிப்பில் உண்டு!!!
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

THE LATEST ADDITION

to our range of business is a

TEXTILE DEPARTMENT

housed at the Departmental Stores
premises of

THE JAFFNA CO-OPERATIVE STORES LTD.

420, HOSPITAL ROAD,
JAFFNA.

Telephone: 438

Telegrams: "LAKSHMI" Jaffna

Give us a trial and you will be
convinced of our

- Quality Goods.
- Moderate Prices.
- Efficient Service.

சமர்ப்பணம்

இற்றைவரை எத்தனையோ அவதாரங்கள் இவ்வுலகில் தோன்றியுள்ளன. அதிலும் நம் பாரதத்தில் தோன்றிய அவதார புருஷர்கள் எண்ணிறந்தவை. இவ்வரிய அவதாரங்கள் தோன்றித் தோன்றி, அவ்வப்போது வழிகாட்டி வந்தும் பாசி மூடின குளம்போல் மக்களை அறியாமை மீண்டும் மூடிக்கொள்ளத் தலைப்பட்டது.

இமய மலைச்சாரலிலே தன்காலத்தில் தலைசிறந்த ஆத்மீகத் தலைவர் ஒருவர் தோன்றினார். மருத்துவத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் நிலைமையிலே மனித சமுதாயத்தைப் புரிந்து கொள்வதில் தூவ சரீரத்தை அணுகுவதையும் தாண்டி அப்பாலும் ஏதோ சக்தி இருக்கிறது என்ற உண்மையை இப்புனிதர் தெரிந்து கொண்டார்.

“குருவானவர் மகிமை வாய்ந்த கங்கா நதிக்குச் சமமானவர், அந்நதியில் ஜனங்கள் குப்பை கூளங்களையும் வேண்டாத பொருள்களையும் ஏறிந்த போதிலும் அதன் பனித்திரம் ஒரு போதும் குறைந்து விடுவதில்லை. அதுபோல் நிபந்தனைகளாலும் வசைகளாலும் சத்குரு பாதிக்கப்படுவதில்லை.” ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் —

குளிர் நிறைந்த இமயமலைச் சாரலின் கண் வாழ்ந்து, தன் சுகத்தைப் பேணாமல், பிறருக்குச் சேவை புரிந்து ஆத்மானுபூதியடைந்த அமரர் இமாசல ரிஷிகேஸை மகாமண்டவலேஸ்வர இமயஜோதி ஸ்ரீஸுரீ சிவானந்த சரஸ்வதி அவர்களின் திருவடிகளில் இப்புனித மலரைக் காணிக் கையாகச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

For Your Benefit

Please Enquire your Requirements
WHOLESALE & RETAIL

All Kinds of
TEXTILES
FOR LADIES, GENTS & CHILDREN.

AT
**HABIB VALIMOHAMED
& Co.,**
190, Main Street
COLOMBO-11.

Gram: "TEXLONER.

Phone: 2014.

for Pure sovereign gold
JEWELLERY

T phone: 7648

T grams: KAMALAJWEL

VISIT

Kamala

JEWELLERY WORKS

84 SEA STREET,

COLOMBO-11

Make Hay While the Sun shines.

Calling All Industrialists and Trade.

VARIOUS TYPES EMPTY GLASS BOTTLES and FANCY BOTTLES
available in Stock.

Dealers in:— ESSENCES, PERFUMES, WHITE OIL, EUCALYPTUS OIL,
EAU-DE-COLOGNE COMPOUND, RAW TALCUM POWDER,
COLOUR POWDERS, LABELS, CAPSULES, CORKS, MENTHOL
THYMOL etc etc,

AVAILABLE AT COMPETITIVE RATES.

CONTACT US FOR YOUR NEXT PURCHASE

R. Y. P. Vethanayagam & Co.

58, DAM STREET, COLOMBO.

T Phone: 3251

T Gram: "Danarose"

தலையங்கம்

சிறந்த கவிஞர் மயிலைக்கொடை வாகநிபன்
சிறந்த கவிஞர் துர் எயினர்.

மேலவர் மொழியார்

கலைமகள் துதி

எண்ணெட்டுக் கலைதன்னை அளித்தமியேன் அகந்தன் னில்ச் சஞ்சலத்தில்
விண்ணெட்ட நிறைந்திட்ட அம்மையே — பார்தனில் கிரணமாக மதித்துத்
கண்ணெட்ட மாரந்தர்க்கு வழிகாட்டுமில் மலரை ரணகளத்திலே புருத்
தண்ணெட்ட கரம்நான் காற் காத்திடுவாய் என்றுமே. உண்மகள் எட்டுத்

கண்ணாட்டி கந்தமங்கலம் கங்குலிமுதலான வணிகர்கள்
கண்ணாட்டி நாமக்கல் எழுந்தருளியுள்ள நகரை
அண்ணாட்டி மூன்றாண்டு கந்தமங்கலம் — பாக்கியை
வணங்குக கந்தமங்கலம் கங்குலிமுதலான வணிகர்கள்

கந்தமங்கலம் கங்குலி

தலையங்கம்

கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றூள் தொழா அர் எனின்.

“பொய்யா மொழியார்”

அநாதி காலந்தொட்டு, அரும் பெரும் மதமாக, பெருந்தொகையான மக்களை நல்வழிப் படுத்தும் ஒரே நோக்கத்துடன் இயங்கி வருவது இந்து மதம். இப் புனித சமயத்தைத் தழுவிய இனிய மக்கள் நாளடைவில், காலத்தின் கொடிய குறுக்கீட்டால் வெகுதூரம் விலகினர். ஒரு மையாக ஒப்பற்று இயங்கி வந்த சமயம், அறியாமை குடிகொண்ட ஈனர்களால் விரிசல் கண்டது. இங்ஙனம் தோன்றிய பிளவு உலகுடன் மட்டும் நிற்கவில்லை. இறைவனிடமும் வேற்றுமை கண்டனர் ஈனர்கள்! மக்களிடையே வெறுப்பைப் புகுத்தினர். திருமாலுக்கும் சிவனுக்கும் கட்சி வகுத்தனர். இதன் விளைவாகக் காரசாரமான வாத பிரதிவாதங்கள் தோன்றிக் கைகலப்பு வரை வளர்ந்தன.

காலம் செலச் செல மக்களும் வாயுவேகமாக மாறிக்கொண்டே சென்றனர். வாதங் களும் வீண்சண்டைகளும் ஒழிந்து வேரோர் நிலை உருவெடுத்தது புனிதமாக நிலவி வந்த மதக் கொள்கைகளையே மறந்தனர் பின் வந்த சந்ததியார் “இப்பெருங்கொடுமையால் முதலிற்கே அழிவு வந்துவிடுமோ?” எனும் அச்சம் எஞ்சியிருந்த உண்மைப் பக்தர்களைச் சஞ்சலத்தில் ஆழ்த்தியது. துணிவு கொண்டனர் பக்தர்கள்! வீரவேல் ஏந்தி உயிரைத் திரணமாக மதித்துத் தமது சமயத்தின் உண்மைகளைப் பரப்பும் பொருட்டு, சமுதாயம் எனும் ரணகளத்திலே புகுந் தனர். அவர்களின் ஆற்றலாலும், சலியாத உழைப்பாலும், இடையறாத பிராசாரங்களாலும் ஒரு புதுயுகம் தோன்றியது. சிம்மக் குரலில் அவர்கள் முழங்கிய இந்து மத உண்மைகள் எட்டுத் திக்கும் எதிரொலித்தன.

மடிந்து வந்த மதம் மீண்டும் துளிர்விட்டது. இலைகள் தோன்றின! கிளைகள் வளர்ந்தன! உலகெங்கும் புனருத்தாரண நிலையங்கள் ஏற்பட்டன! எனினும், “முன்பு ஏற்பட்ட அழிவு மீண்டும் எமது மதத்திற்கு ஏற்படுமோ?” என்ற ஐயம் பக்தர்கள் மனதை இடையறாது வாட்டி யது. எமது சமயம் என்றும் அழியாது நிலைபெற யாது செய்தல் வேண்டும், என அவர்கள் ஆழ்ந்து சிந்தித்தனர். சிந்தனையினூடே ஓர் உண்மை அவர்கட்குப் புலப்பட்டது.

இளம் உள்ளங்களில் சமயம் பற்றிய உண்மைகளை நன்கு விதைத்தால், நாளடைவில், பிஞ்சு மனம் முதிர்ச்சி பெறும் காலத்தில், அவ்வுண்மைகள் அகத்திலே நன்கு வேர்விட்டுப் படர்ந்து உறு தியாக நிலைத்துவிடும்.

என்பதே அவ்வுண்மையாகும். ஆகவே, இளம் சமுதாயத்திற்கு அவர்களின் மதத்தை நன்கு கற்பித்தால், மதம் என்றும் அழியாது நிலைத்திருக்கும், என்ற முடிவிற்கு வந்தனர், பக்தர்கள். அப் பணியை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, மாணவ சமூகத்தை சமய ஞானிகள் அணுகினர். இந்து மதத்தை வளர்க்கும் மன்றங்களை உருவாக்குமாறு தூண்டினர்! ஊக்கமளித்தனர்! வீறு கொண்டு எழுந்தனர் இந்து மாணவர்கள்! எதிர்ப்புகளைப் பொருட்படுத்தாது பல போராட்டங் கள் நடாத்தி மன்றங்களை ஸ்தாபித்தனர். இவ்வாறு எழுந்த மன்றங்களின் ஒன்றுதான், எமது “இந்து மாணவர் மன்றம்”

“இந்து சமயத்தைப் பற்றிய உண்மைகளை மாணவ உலகிற்கு எடுத்துரைப்பது இந்து மதத்தை வளர்க்கும் பணிகளில் ஈடுபடுவது.” இவைதான் எமது மன்றத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாகும்.

இது நிற்க, பக்தர்களின் புனருத்தாரண வேலைகளினால் இந்து மதம் புத்துயிர் பெற்ற போதிலும், ஒரு சிலரால், அது பூரண பெருமையை அடையமுடியவில்லை. அச் சமயவிரோதிகளில் ஒரு சாரார், ஆலயத்திற்குச் சென்று கைகூப்பி நிற்பர். ஆனால், அவர்களின் மனமும் விழிகளும் வேறேங்கோ லயித்திருக்கும். வேறுசிலர் கல்லினாற் கோவில் சமைத்து, சமூகத்தில் புகழடைவர். மேடைகளில் ஏறி அறம்! தவம்! ஜீவகாருண்யம்! என்றெல்லாம் முழங்குவர். ஆனால், கணநேரங்கூட இறைவனை மனதாற் தியானிக்கமாட்டார். தாம் கூறியதொன்றையும் கடைப்பிடிக்கவும் மாட்டார். இந்து மதத்தைப் பற்றி அரைகுறையாக அறிந்த ஒருசிலர்,” இந்து மதம் கூறுவதனைத்தும் பொய்! விஞ்ஞானம் கண்ட உண்மைகளுடன் அவை பொருந்தா! என்று பிதற்றித் திரிகின்றனர்.

இத்தகைய புல்லுருவிகளினாலேயே எமது மதம், அதன் ஒளி சிறிது குன்றி நிற்கின்றது. இத்தகையவர்களைக் களைந்தெறிவது, வளர்ந்து வரும் எமது மாணவ சமூகத்தின் கடமையாகும். ஆதலால், இதைக் கருத்திற் கொண்டு, இளம் கன்றுகள் வருங்காலத்தில் ஆவன செய்வார்களென உறுதியாக நம்புகின்றோம்.

வணக்கம் !

கல்லினாற் கோயில் சமைத்தும் பயனில்லை.
இறைவனைக் கைகூப்பி வணங்கியும் பயனில்லை.
உள்ளத்தால் அவனை வழிபடு. அப்பொழுதுதான்
உண்மையான மோன நிலையடைவாய்.

ஸ்ரீ சங்கரர்

ஓம்

சிவசக்தி சிந்தனை

— ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் —

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீரங்கானந்த சுவாமிகள்

சிவசக்தி என்பதே இம்மலரின் பெயர்! இம் மலர்க்கு ஓர் இதழ் வேண்டினர் ஓர் அன்பர். எனவே சிவசக்தியைப் பற்றி என் சிந்தனையில் எழுந்த சிலகருத்துக்களின் மலர்ச்சியே இவை.

சிவம் சாந்தம் சுந்தரம்! சிவமும் சக்தியும் இரண்டல்ல, ஒரே பொருளதாகும். சிவத்திடமிருந்து சக்தியை பிரிக்க வியலாது. மலரில் மணத்தைப் போன்றும், தீயில் வெப்பத்தைப் போன்றும், சூரியனில் பிரகாசத்தை (ஒளியை)ப் போன்றும்—சிவத்திடம் சக்தி இரண்டற ஒன்றாக உடன் பட்டுள்ளதொன்றும். நம்புராணங்கள் உருவகமாக சிவசக்தியை 'அர்த்த நாரீஸ்வர' பாவமாக விளக்குகின்றன. ஆகவே இறைவனை 'அம்மையப்பன்' என நாம் போற்றுகின்றோம். மனம் வாக்கு புத்திக்கு எட்டாத இறைவனை நம் மனத்தால் சிந்திக்கவும் வாக்கால் துதிக்கவும் ஆக கோவில்கள் விக்கிரஹங்கள் வழிபட ஹேதுவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சாந்தம் சிவம் அத்வைதம்—என்று உபநிஷத்துக்களில் காணப்படுகின்றது. அமைதி, நன்மை (மங்களம், சுபம்) எதுவோஅது இரண்டற்ற ஒரேபொருள் என்பதாம். பேரன்பு பேரறிவு பேராற்றல் இவை மூன்றும் ஒன்றாக உறைவதே மெய்ப்பொருள் அப்பொருளே தாய் தந்தையாகக் கருதப்படும் சிவசக்தியாகிய உமாமஹேஸ்வரன். சாங்கியர் புருஷ-ப்ரக்ருதி என்றும், வேதாந்திகள் ஈஸ்வர-மாயா என்றும், வைஷ்ணவர்கள் கிருஷ்ண-ராதா என்றும் கூறுவதே சைவர்களது சிவசக்தி தத்துவமாகும்.

சக்தி என்பது அன்பு அறிவு ஆற்றல் ஆகும். இவை மூன்றிலும் மற்றெல்லா நற்பண்புகளும் அடங்குகின்றன. இப்பிரபஞ்சமெல்லாம் உண்டாகி இயங்கி மறைவதற்கு எதுகாரணமோ அதுவே சக்தி. (இதைப் ப்ரகிருதி என்றும் கூறுவர்) அதனைப் ப்ராசக்தி, ஆத்யாசக்தி, மஹாசக்தி, மஹாமாயை என்றெல்லாம் பகரப் படுகின்றது. இந்த சக்தியே - இச்சாசக்தி, ஞானசக்தி, கிரியாசக்தி எனவும் இயம்பப் படுகின்றது. அன்பு அறிவு ஆற்றல் - இவைமூன்றும் அவைகளின் பொருளாகும். இம் மூன்று சக்திகளும் ஒன்றாக அமைந்து உருவம் அடையும் போது 'ஜகன் மாதா' ஆகிறாள். அந்த அன்னையை முழுமுதற் கடவுளாக போற்றும் சமயமே சாக்தமதம் ஆகும். எல்லா அறிவும் கலைகளுமாக உருப்படும்போது ஸரஸ்வதி யாகவும், எல்லா பொருளும் புகழும் பண்புமாக உருப்படுங் காலை லக்ஷ்மி யாகவும், யாவும் கர்வசக்ரத்தில் உட்பட்டு மறையும்போது காளி (மஹேஸ்வரி) யாகவும் உருப்படுவது இந்த மஹாசக்தியே யாகும். வரும் இன்னலைத் துடைத்து இன்பத்தைத் தருபவள் துர்கா எனப்படுகிறாள். மனிதன் இறைவனை மனித உருவில் வழிபடுவது இயல்பே யன்றோ! தந்தையை விட தாயல்லவா கருணை நிறைந்தவள்!

இறைவனைத் தாயாகக் கருதி வழிபடும் இயல்பு நம் நாட்டில் தொன்று தொட்டு இருந்து வருகின்றது. (சிவனையே முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடும் முறையே சைவசமயம் எனப்படும். அவரவர் மன இயல்பை பொறுத்து இத்தகைய மதங்கள் தோன்ற

சிவ சக்தி சிந்தனை
சென்னை
பதிப்பு
4

லாயின.) இறைவனை அம்மையாகவும், அப்ப
னாகவும், ஆண்டாகவும், வேறு எம்முறை
யிலும் எப்பெயராலும் வழிபடலாம். “அவ
ரவர் தமதமது அறிவு அறி வகைவகை, அவ
ரவர் இறையவர் என அடி அடைவர்கள், அவ
ரவர் இறையவர் குறைவிலர் இறையவர்,
அவரவர் விதிவழி அடைய நின்றனரே” —
என்பது நம்மாழ்வார் திருவாய் மலர்ந்த
அருள்மொழி, இதன் பொருளாவது: “உலக
மக்கள் பலருள் அவரவர் தமது தமது அறிவு
களுக்குத் தோன்றிய வகைப்படியே அந்தந்த்
தெய்வ வடிவங்களை இறையவர் என அடிப
ணிவார்கள்; அவரவர் வணங்கும் தெய்வங்
கள் குறையுடையவரே அல்லர். பரம்பொரு
ளாகிய ஒரே இறைவர் அவரவருடைய
விதிப்படியே அந்தந்த தெய்வங்களை அடை
யும் படிக்கும் நின்று அருள்புரிகின்றனர்” என்
பதாம். முடிவில் அடைவது அப்பெரும்
“பழம் பொருளையே.”

இவ்வாறு பலசமயங்கள் உண்டாகி
மனித சமுதாயத்திற்கு அறிய சேவைகளை
ஆற்றி வந்துள்ளன. இவை யெலாம் ஒன்றாக
அள்ளி முடித்து தன்னகத்தே கொள்கிறது
‘சனாதனதர்மம்’ என்ற நம் இந்துமதம்!
சிவ-மஹிம்ன-ஸ்தோத்ரம் என்று வடமொ
ழியில் அழகான பதிகம் ஒன்றில் புஷ்பதந்தர்
என்ற சைவ மெய்யடியார் பிரார்த்தனை
செய்கிறார். அதில் ஏழாவது ஸ்லோகத்தில்,
“த்ரயீ ஸாங்க்யம் யோக: பசுபதிமதம் வைஷ்
ணவமிதி, ப்ரபின்னே ப்ரஸ்தானே பரமித
மத: பத்யமிதி ச; ருசீனம் வைசித்ரியாத் ருஜு
குடில நாநு பதஜுஷாம், ந்ருணாம் ஏகோ
கம்யஸ்த்வமஸி பயஸாம் அர்ணவ இவ” —
‘உன்னை அடைய ஏற்பட்டுள்ள வெவ்
வேறான பாதைகள் (சமயங்கள்) வேதமார்க்
கம், ஸாங்க்யம், யோகம், பசுபதிமதம்
(சைவம்), வைஷ்ணவம் என்றுள்ளன. நேராக
கவோ, சுற்றிவளைந்தோ இம்மார்க்கங்கள்
(சமயங்கள்) எவ்வாறு இருப்பினும், இப்
பாதைகளைப் பின்பற்றுவோர் — இது தான்
நனிசிறந்தது, அது ஒன்றுதான் மிகச் சரியா
னது என்றும்—பகரப்படும் வித்தியாசங்கள்
அனைத்தும் அவரவர் உள்ளத்து இயல்பை
(மனோபாவத்தை) பொறுத்ததாகின்றது.
நதிகள் (ஆறுகள்) யாவும் கடலையே போய்
அடைவதுபோல இறுதியில் யாவும் ஒரே
முடிவான உன்ளையே அடைகின்றன’ (எனப்

போற்றுகின்றார்.) இவ்வுண்மையை தன் ஆத்
மீய சாதனம் வாயிலாக அனுபவித்து
உண்மை தெளிந்தவர் ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண
பரம ஹம்ஸர். இவ்வுண்மையையே தன்
குருதேவரிடம் கேட்டு, மெய்யுணர்வுபெற்று,
உலகெங்கும், “ஏகம் ஸத் விப்ரா பஹுதா
வதந்தி” — “உள்ளதொன்று விள்ளுவ பல
வா” — என்ற வேதகோஷத்தை சங்கநாதம்
செய்தவர் விவேகானந்த ஞானசாரியர்!

மெய்ப்பொருள் ஒன்றே இப் பிரபஞ்சத்
தில் உள்ள யாவற்றிலும் உறைகின்றது.
“ஈஸாவாஸ்யம் இதம் ஸர்வம்” — “அனைத்
தும் ஈஸனால் வியாபிக்கப் பட்டதாகும்” —
என்று உபநிஷத் முழங்குகிறது. ஒவ்வொரு
ஜீவனும்—கண்ணுக்குப் புலப்படாத அணு
வாகிய கிருமி முதல் நான்முகன் ஈறாக —
யாவும் ஈஸ்வர அம்ஸமே, எங்கும் வியாபித்
துள்ளதே நம் உள்ளும் உறைகின்றது. அதை
அனுபவ மூலமாக அறிந்து உய்வதே சாக்ஷாத்
காரம். (இது பற்றியே விவேகானந்த சுவா
மிகள், “Religion is Realisation,” “Being and
Becoming,” “Religion is the manifestation
of Divinity already in man,” என்பதாக
இயம்பினர்.) பெறற்புலன் அடக்கத்தாலாய
தாய்மையாலும், நெறிபிறழா ஒழுக்கத்
தாலும், ஒடுக்கத்தாலும், சீரிய பண்பாட்
டாலும் எவனெருவன் உடலுக்கும் உளத்
திற்கும் உறுதியை ஊட்ட வல்லவனோ அவ
னிடம் வலிமை — பலம் உண்டாகிறது;
அதுவே ஆத்மபலம். அவனிடம் பீதி பயம்
ஒழிகிறது. அமைதி நிலவுகிறது. அறிவு சுடர்
விட்டு மினிர்கிறது, ஆற்றல் முடிவுறுகிறது;
எதையும் சாதிக்கும் தீரன் ஆகிறான். அவ
னால் ஆகாதது ஒன்றுமில்லை. அவனது எண்
ணமும் வாக்கும் வீண் போவதில்லை. அவன்
உலகையே ஆட்டிவைக்கும் பேராற்றல்
படைத்தவனாகிறான். (அவன் உள்ளத் தொளி
ரும் சிவப்பிரகாசம் அவனது முகமண்டலத்
தில் அழகாகவும், அமைதியாகவும், ஆனந்த
மாகவும் மினிர்வதைக் காணலாம்) அவனே
கிசக்தி உபாஸகன். அத்தகைய உருப்பெற்
றனர் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸ தேவர்!

சென்ற நூற்றாண்டில் தெய்வீக லீலை
புரிந்த பரமஹம்ஸர், ஸாரதா தேவியார்,
விவேகானந்தர் ஆகிய இப் பெரும் மஹான்
களின் அரிய சரிதங்கள் பெரும் பொக்கிஷ

மாக அமைந்துள்ளன. ஆராயும் திறனுடையான் அந்த ஆத்மீய களஞ்சியத்தை முற்றுகையிடுபவனாயின் பெரும் பாக்கிய வானாவான்! சிரத்தை உடையவன் பலனடைவானன்றோ! (ச்ரத்தாவான் லபதே க்ஞானம்)—(கீதை - 4 . 39). வாழ்க்கையை வகையாக அமைத்து வாழ்ந்து வழிகாட்டிய அண்ணலும் தேவியாரும் 'அம்மையப்பனாக' மிளிர்ந்து அருள் மழை பொழிந்த பெருவாழ்வு நமக்கு ஓர் தூண்டு கோலாக அமைந்துள்ளது. ('நவரி கல்யாணக்ருத் கச்சித் துர்கதிம் தாத கச்சதி')—'மகனே, நிச்சயமாக நல்லதைச்' செய்பவன் எவனும் தீயநிலையை அடையவே மாட்டான்! "என்கிறது ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை (6-40). சிவசக்தி தத்துவம் ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண - சாரதா தேவியாரது சரிதங்களில் காணலாம்.

(மேலும், மெய்ப்பொருளை—Truth, Good and Beauty என்றும் பொருள் படுத்துவதுண்டு. இவை சிவத்தையே குறிப்பதாகும்

"சத்யம் சிவம் சுந்தரம்"—என்பர். சக்திக்கு ஆதாரம் சிவம். சக்தி அற்றால் சுவம்!! ஆடுவதும் ஆட்டிவைப்பதும் சக்தியே. சிவமும் சக்தியும் ஒன்றே. "சாம்பரைப் பூசி மலைமீசை வாழும் சங்கரன் அன்புத் தழலே" என்கிறார் பாரதியார். அவரோடு இணைந்து, நாமும்,

"வாழ்வு பெருக்கும் மதியே சக்தி
மாநிலங் காக்கும் மதியே சக்தி;
தாழ்வு தடுக்குஞ் சதிரே சக்தி,
சஞ்சலம் நீக்கும் தவமே சக்தி;
வீழ்வு தடுக்கும் விறலே சக்தி,
விண்ணை யளக்கும் விரிவே சக்தி;
ஊழ்வினை நீக்கும் உயர்வே சக்தி,
உள்ளத் தொளிரும் விளக்கே சக்தி"

என்று துதிபாடி ஆடி போற்றுவோமாக. சிவசக்தி சிந்தனையில் ஆழ்பவர் முடிவில் சிவசக்தியே ஆகிவிடுவர். இதுவே ஆன்றோர் அனுபவமும், அவர்கள் அருளிய சந்தேசமுமாம்!

இறைவனை நேரில் காணவில்லை என ஏக்கமுருதே
உனது அன்னையைக் காணும் ஒவ்வொரு கணமும்
இறைவனையே காண்கின்றாய்.

ஜெயராமன்

சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார்

(இந்து மதம் கண்டிக்கும் பஞ்சமாபாதகங்களில் “மதுவருந்தல்” மிகவும் இழிவானதொன்றாகும் இக்கொடிய பாவச் செயல் எண்ணற்ற குடிகளை வேரோடு அழித்துள்ளது இதனால் வரும் தீமையை மாணவராகிய எமக்கு எடுத்துரைக்கும் பொருட்டு, எளிய நடையில் அழகுற வரையப்பட்ட இச்சிறு கதையைப் பெரியார் இராஜகோபாலாச்சாரியார் அன்புடன் அளித்துள்ளார்)

“உன்பெயரென்ன?” என்றார் வாத்தியார்.

“ஜெயராமன்” என்றார் பையன்.

சிறுவனுடைய முகம் வாடி, உடல் மெலிந்து, கண்கள் குழிவிழுந்து, பார்க்கப் பரிதாபமாயிருந்தது. மேலே போட்டிருந்த சட்டை யாரோ பெரிய பையனுடையது. இவனுக்காகத் தைத்ததல்ல வென்று பார்க்க கையிலேயே தெரிந்தது. இடுப்பில் கட்டியிருந்த துணியில் அங்கங்கே பொத்தல்கள். தலைக்குப் போட்டிருந்த குல்லாய் பல தினுசுத் துணியாய் அங்கங்கே ஒட்டுப் போடப் பட்டிருந்தது. ஓரமெல்லாம் இற்றுப்போய் நூல் தொங்கிற்று. தலை மயிர் முழுதும் மொட்டை யடித்துப் பல இடங்களில் புண் வந்த சொட்டை தெரிந்தது.

“உன் வயதென்ன? பையா!” என்று கேட்டார் வாத்தியார்.

“ஒன்பது ஜயா” என்றான் சிறுவன்.

எல்லாப் பையன்களும் சிரித்தார்கள். முதல் வகுப்புக்கு ஒன்பது வயதுப் பையன் வந்தானே யென்று அவர்களுக்கு வேடிக்கை வாத்தியாரும் நகைத்துக் கொண்டே “சத்தம்!” என்று கத்தினார். பையன்கள் வாய் மேல் கைகள் வைத்து மூடிக்கொண்டு, ஒரு வரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு கண்களால் சிரித்தார்கள்.

“ஏன் இத்தனை நாள் பள்ளிக்கூடத்தில் சேரவில்லை?” என்றார் வாத்தியார்.

பையன் பதில் சொல்லாமல் தரையைப் பார்த்தான்.

“ஏன்” என்றார் வாத்தியார் மறுபடியும்.

“அம்மாவுக்கு வீட்டில் துணையாருமில்லை. குழந்தையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்” என்றான்.

மறுபடியும் வகுப்பிலுள்ள பையன்கள் சிரித்தார்கள்.

“உன் தகப்பனார் பெயரென்ன?” என்றார்.

சிறுவன் பதில் சொல்லுவதற்குமுன் ஒரு பையன் எழுந்து. “இவன் சாராய சுப்பன் மகன், ஸார்” என்றான். எல்லோரும் “கொல்” என்று சிரித்தார்கள். பையன் தலை குனிந்தான். இதற்குள் மத்தியான விடுதி மணியடித்தது பிள்ளைகளெல்லாம் வெளியேபோய் ஓடிக் குதித்து விளையாடினார்கள்.

ஜெயராமனைச் சுற்றிப் பத்துச் சிறுவர்கள் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். “உன் தொப்பியைக் கொடு, பார்க்கலாம்” என்றான் ஒருவன். “அடே அதையேன் தொடுகிறாய்? புண் ஓட்டிக்கொள்ளும்” என்றான் ஒருவன். “குப்பையில் கிடந்ததை, பாவம்! அவன் அம்மா எடுத்துத் தைத்துச் சரிப்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறான்” என்றான் ஒருவன்.

“குழந்தை எடுத்துக்கொள்ள வீட்டுக்குப் போ” என்றான் மற்றொருவன் “சொக்காய் யாருடையதடா?” என்றான் இன்னொருவன், “உன்னப்பன் நேற்று எவ்வளவு குடித்தான்?” என்றான் வேறொருவன்.

“அடே இவனண்டை சாராய நாற்ற மடா. இவனும் குடிப்பான் போலிருக்கிறது” என்று ஒரு சிறுவன் இவனை முகர்ந்து மூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு சுற்றிச் சுற்றி ஓடினான்.

“அடே! நேற்று சாக்கடை ‘டிச்’சில் கிடந்தானே அவனா உன் அப்பன்?” என்றான் ஒருவன்.

“சாராய சுப்பன் மகன்!” என்றான் ஒரு பையன். உடனே எல்லாப் பையன்களும் ‘சாராய சுப்பன் மகன்,’ ‘சாராய சுப்பன் மகன்’ என்று சொலிக்கொண்டு அவனைச் சுற்றி ஓடினார்கள். “அடே! இவன் கூட நாம் எப்படியடா உட்காருகிறது?” என்றனர் சிலர்.

இப்படிப் பலவாறு கேலிசெய்வதைப் பொறுக்க முடியாமல், பையன் கண்களில் ததும்பின கண்ணீரை அடக்கியடக்கிப் பார்த்தான். கடைசியில் தாங்கமுடியாமல் போய்த் திடீரென்று ஒன்றும் சொல்லாமல் வெளியே ஓடினான். எல்லோரும் கூட்டமாய் அவன் பின் ஓடினார்கள். தெருவை அடைந்ததும் ஒரே ஓட்டம் பிடித்தான். குழந்தைகள் எல்லாரும் இரைச்சல் போட்டுக்கொண்டு, கொஞ்ச தூரம் பின்னால் ஓடினார்கள். ஜெய ராமன் ஒரு சந்துக்குள் திரும்பி மறைந்து போனான்.

“அம்மா!” என்று வீட்டில் தன் தாயார் மடியில் தலைவைத்து விம்மி விம்மி அழுதான் “என் அப்பனே! என் கண்மணியே! என் அழுகிறாய்? பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்க்கமாட்டேன் என்கிறார்களா!” என்று அவன் தாயார் அவனைக் கட்டி முத்தமிட்டாள். கேட்கக் கேட்கப் பையன் பதில் சொல்ல முடியாமல் அழுதுகொண்டே யிருந்தான்.

மறுபடி பள்ளிக்கூடத்தில் மணியடித்துக் குழந்தைகள் சேர்ந்ததும் வாத்தியார் “எங்கே புதுப்பையன்?” என்று விசாரித்தார்.

“ஐயா, அவன் ஓடிப்போய் விட்டான். இனி வரமாட்டான்” என்று ஒரு பையன் சொன்னான்

“ஏன்?” என்று கேட்டார் வாத்தியார்.

“எல்லோரும் கேலி செய்தார்கள் அவன் பாவம் அழுதுகொண்டு ஓடிப்போய் விட்டான்” என்று எல்லோரையும்விடச் சிறிய பையன் ஒருவன் சொன்னான். “குழந்தை கான்! நீங்கள் செய்தது தவறு” என்று வாத்தியார் சென்னார். எல்லோரும் தலைகுனிந்து கொண்டார்கள்.

“உங்களுக்குள் யாருக்கு அவன் வீடு தெரியும்?” என்று வாத்தியார் கேட்டார். ‘எனக்குத் தெரியும்’ என்று பல பிள்ளைகள் எழுந்தார்கள். “போய் அவனை சமாதானப் படுத்திக் கூட்டிவர வேண்டும். யார் போவீர்கள்?” என்றார் வாத்தியார்.

“ஐயோ! அவன் அப்பன் அடித்துப் போடுவான்” என்றான் ஒருவன் மற்றவர்களும் ஒருவரை யொருவர் பார்க்க ஆரம்பித்தார்கள். பிறகு ஒரு பையன். “நான் போய் அழைத்து வருகிறேன், ஐயா!” என்றான்.

“பேஷ் சுந்தரம்!” என்றார் வாத்தியார் “போய் அவன் தாயாரிடம் சொல்லிக் கூட்டிக் கொண்டு வா” என்று சொல்லி அனுப்பினார்

“உதை தின்று வருவான்” என்று பையன்கள் ஒருவர்க்கொருவர் மெள்ளச் சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

2

சுப்பா நாயுடு பெரிய குடிகாரன். இதனால் அவனுக்கு ஊரில் ‘சாராய சுப்பன்’ என்றும் ‘டிராம் சுப்பா நாயுடு’ என்றும் பேர் வழங்கும். அவன் தகப்பனார் நல்ல பணக்காராயிருந்தார். சிறுவயதிலேயே அவன் தாயார் இறந்து போய் விட்டாள். தகப்பனார் மகனை மிகச் செல்வமாய்வளர்த்தார். பையன் 16 வயது வரையில் நன்றாய்ப் படித்தான். பிறகு கெட்ட சகவாசத்தினால் துர் வழக்கங்கள் பயின்றான். தகப்பனார் அவனை முதலில் கண்டிக்கவில்லை. பிறகு கண்டித்தும் பயன்படவில்லை. 22 வயது ஆனதும் விவாகம் செய்து வைத்துப்பார்த்தார். இதனால் திருந்துவான்

என்று நினைத்தார். அதுவும் பயனில்லாமல் போயிற்று. குடித்துவிட்டு வெட்கக்கேடான காரியங்கள் செய்வான். அந்த விசனத்தினாலேயே தகப்பனர் இறந்தார். தகப்பனர் இறந்தபின் சுப்பாநாயுடுவின் சகாக்கள் அவனை முழுதும் கெடுத்தார்கள். தலைக்கு மேல் கடன்பட்டான். கொஞ்ச நாளில் சொத்தெல்லாம் பாழாயிற்று. சோற்றுக்கே திண்டாட்டமாயிற்று. கடன்காரர்களின் தொல்லை யால் கோர்ட்டுக்கும் வக்கீல்களிடமும் போய் அலைந்ததில் விண்ணப்பம் எழுதப் பழக்கமாயிற்று. சொத்து முழுதும் போய் ஆசை தீர்ந்தபின், விண்ணப்பம் எழுதுவதே ஒரு தொழிலாக வைத்துக்கொண்டு. தினம் ஒரு ரூபாய் சம்பாதித்து. 10 அணுவுக்குக் குடித்துவிட்டு மிஞ்சியதை சோற்றுக்கு மனை வியிடம் கொடுப்பான். ஒவ்வொரு நாள் அது வழியில்லை; மனைவியை அடிப்பான். குடிவெறியில் ஒவ்வொரு நாள் அவளை வெளியில் தள்ளிக் கதவைத் தாள் போட்டு விடுவான்.

குடியிருந்த வீடும் கடன்கரார்கள் சுவாதினம் செய்து கொண்டார்கள் அப்போது பெரிய கலகம் செய்து கோர்ட்டு சேவகனைக் கத்தியால் வெட்டினான் போலீஸும் வந்து பிடித்துப் போய் விசாரணையாகி ஆறுமாதம் சிறையில் போட்டார்கள் குடும்பம் பசியால் தவித்தது. புருஷன் சிறையிலிருக்கையில் அவன்மனைவி கடன்காரனிடம் வாடகைக்குச் சீட்டு எழுதிக் கொடுத்து, அதே வீட்டில் குழந்தையுடன் குடியிருந்து வந்தாள் பிறகு அதுவும்கூடாது என்று கடன்காரன் சொல்ல, தன் பந்துக்களைக் கெஞ்சி ஒரு புழக்கடைத் தாழ் வாரத்தில் படல் கட்டிக் கொண்டு குடியிருந்து வந்தாள்.

சிறையிலிருந்து திரும்பினதும் சுப்பாநாயுடு முன்னை விட அதிகம் குடிக்கலானான். மற்றவர்களைவிட இவன் நன்றாய் விண்ணப்பம் எழுதுவான். குடிகாரனாயிருந்தாலும் எல்லோரும் இவனிடத்திலேயே வந்து எழுதச் சொல்லுவார்கள். தினம் ஒரு ரூபாய் ஒன்றரை ரூபாய்கூடச் சம்பாதிப்பான். ஆனால், அவ்வளவும் சாயந்திரம் சாராயக் கடைக்கே போகும். ஒவ்வொருநாள் அதிக போதையாகித் தெருவிலும் சாக்கடையிலும் இரவெல்லாம் கிடப்பான் மறு நாள் விண்ணப்பம் எழுதக்கூட ஆகாது. அன்று சோற்றுக்கு இல்லாமல் வீட்டில் பெருங்கலகம் செய்வான்.

மனைவிகூட வேலைசெய்ய வேண்டியதாயிற்று. முதல் முதலில் தெரிந்தவர்கள் சிலர் வீட்டுக்குப்போய் அரைக்கவும், இடிக்கவும் ஒப்புக்கொண்டு கால்படி அரைப்படி அரிசி சம்பாதித்துக் காலம் தள்ளினான். பிறகு எல்

லோர் வீட்டுக்கும் போனான். கைக்குழந்தை ஒன்று. அதை ஜெயராமன் கையில் கொடுத்து விட்டு வேலைக்குப் போவான். அச்சமயம் சுப்பாநாயுடுவீட்டுக்கு வந்தால் ஜெயராமன் கதிபரிதாபம். எங்கே உன் தாய் என்று உதைப்பான். குழந்தைக்கு அடிபடுமென்று ஜெயராமன் பதுங்கிப் பதுங்கி உடலெல்லாம் உதை வாங்கிக்கொள்ளுவான். “ஓ!” என்று வலி பொறுக்கமுடியாமல் அவறியமுவான்.

ஒவ்வொருநாள் சுப்பாநாயுடுவுக்கு நல்லபுத்தி வரும். பையனையும் குழந்தையையும் சுட்டிக்கொண்டு அழுவான். “இனி சாராயக்கடைப் பக்கம் போகவேமாட்டேன்” என்று தீர்மானம் செய்துகொள்ளுவான். ஆனால், அடுத்த சாயந்திரமே கச்சேரியில் விண்ணப்பங்கள் எழுதிவிட்டு வீடு திரும்பிவரும் வழியில், சாராயக் கடையண்டை வரும் போது எல்லாம் மறந்துபோகும். தன்னையறியாமல் கடைக்குள் போவான். மறுபடி பழைய கதைதான்.

3

கைக் குழந்தை கொஞ்சம் பெரிதானதும், எல்லாப் பையன்களும் பள்ளிக்கூடம் போவதைப் பார்த்துவந்த ஜெயராமனுக்கு, தானும் போய்க் படிக்க வேண்டுமென்ற ஆசை உண்டாயிற்று. “இனி, குழந்தை பெரிதாயிற்றம்மா; தானே விளையாடிக் கொள்ளும்; நான் பள்ளிக்கூடம் போகிறேன்” என்று தாயாரிடம் சொன்னான்.

“என் கண்ணே! நீ பள்ளிக்கூடம் எப்படிப்போவாய்? உனக்கு மேலே போட்டுக் கொள்ளச் சட்டைகூட இல்லையே துணியெல்லாம் கந்தலாயிற்றே, எல்லோரும் உன்னைக் கேலி பண்ணுவார்கள். நீ நெஞ்சு உடைந்து போவாய்” என்றான்.

“இல்லையம்மா, பக்தத்து வீட்டுக் கிட்டு ஒரு சொக்காய் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறான். கிழிசல்களையெல்லாம் தைத்துக் கொடு. கேலி செய்யமாட்டார்கள். செய்தாலும் என்ன? நான் பயப்படமாட்டேன் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பு” என்று பையன் கெஞ்சினான்.

“பள்ளிக்கூடத்திற்கு உன்னை அனுப்ப பணம் என்னிடம் ஏது?”

“இல்லை அம்மா! சந்தைப் பேட்டையிலிருக்கும் மஞ்சள் பள்ளிக்கூடத்தில் நாலு அணுத்தான் சம்பளம் அதில் சேருகிறேன்” என்றான்.

வெகு பாடு பட்டு, இங்கும் அங்கும் கெஞ்சி, குல்லாய் ஒன்று சம்பாதித்து, கிழிந்

துபோன இடத்திலெல்லாம் அதை ஒட்டுப் போட்டுத் தைத்து, பையனைப் பள்ளிக்கூடத் திற்கு ஒரு நல்ல நாள் பார்த்து அனுப்பினான்.

“ஜெயராமனைக் கூட்டிவரச் சொன்னார் வாத்தியார்” என்றான் சுந்தரம்.

“வேண்டாமப்பா, ஏழைகளுக்குப் படிப்பு என்னத்திற்கு?” என்றான் ஜெயராமன் தாயார்

“வாத்தியார் கூட்டிவரச் சொன்னார். நான் அழைத்துப்போகிறேன், அனுப்புங்கள்” என்றான் சுந்தரம்.

தாய் மகனைப் பார்த்தாள்.

“அம்மா! நான் போகமாட்டேன். எனக்குப் படிப்பு வேண்டாம்” என்றான் ஜெயராமன்.

“இல்லை, ஜெயராமா, பயப்படாதே. பையன்களெல்லாம் உன்னைக் கூட்டிவரச் சொன்னார்கள். யாரும் கேலி செய்யமாட்டார்கள்” என்றான் சுந்தரம்.

“மாட்டேன், வேண்டாம்” என்றான் ஜெயராமன்.

“அப்பா, நீ போ, அவன் வரமாட்டான். குழந்தையைப் பார்த்துக்கொள்ள வீட்டில் யாருமில்லை. நான் மிககாய்ப் பொடி இடிக்க வெளியே போனால் குழந்தையை ஜெயராமனிடம்தான் கொடுத்துப் போகவேண்டும். ஏழைகளுக்கு படிப்பு என்னத்திற்கு? நீ போ, அப்பனே, வாத்தியாருக்குச் சொல்” என்றான்.

சுந்தரம் திரும்பிப் போய்விட்டான்.

சுப்பா நாயுடு அன்று வீட்டுக்கு வந்ததும், “யார் உன்னைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பினது? என்னை எல்லோரும் கேலி செய்யவா போனாய்?” என்று பெருங்கோபத்துடன் கூச்சலிட்டு, ஜெயராமனை ஒரே ஒரு உதை உதைத்தான். வலி பொறுக்க முடியாமல் அவன் சுருண்டு கீழே விழுந்தான்.

“ஏன் குழந்தையை உதைக்கிறீர்கள்? நான் தான் அனுப்பினேன்” என்று மனைவி குழந்தைக்குப் பக்கத்தில் வந்தாள்.

பளீர் என்று அவள் தாடையில் ஓர் அறை அறைந்தாள். அவன் அப்படியே சுவர் மேல் சாய்ந்தான். இன்னொரு அடி அடித்தான். கீழே விழுந்தான். சுப்பா நாயுடுவுக்குக் கோபம் அதிகரித்தது, பக்கத்திலிருந்த உலக்கையை எடுத்தான்.

“எழுந்திரு!” என்றான்.

“ஐயோ!” என்று எழுந்தான்.

“நான் குடிகாரன் என்று எல்லோரும் ஏசுவா மகனைப் பள்ளிக்கூடம் அனுப்பினாய்”? என்று வீடு அதிரக் கத்தி உலக்கையைத் தூக்கினான்.

“இல்லை நாயனா! அம்மா அனுப்பவில்லை நான்தான் போனேன்; அவன் வேண்டாம் என்றுதான் சொன்னான்” என்று ஜெயராமன் கதறிக் கொண்டு எழுந்து தகப்பன் கையைப் பிடித்துக்கொண்டான்.

“இன்று என்னவானாலும் ஆகட்டும். நான் யாருக்கும் பயப்படப்போவதில்லை. தீர்த்துவிடுவதுதான் சரி!” என்று பையனை ஒரு உதை உதைத்துத் தள்ளி, உலக்கையை வீசி மனைவியைப் பார்த்துப் போட்டான். அந்த அடி சுவரில் பட்டுத் தப்பினான். இல்லாவிடில், மண்டை பொடியாய்ப் போயிருக்கும்.

இதற்குள் கூச்சல் கேட்டு அண்டை வீட்டுப் பெண்கள் சிலர் ஓடி வந்தார்கள். சிலர் இது எப்போதும் நடப்பதுதான் என்று காதிற் போட்டுக் கொள்ளாமலிருந்தார்கள். ஆனாலும் கூட்டம் சேர்ந்துவிட்டது. சுப்பா நாயுடு உளறிக்கொண்டு போய்விட்டான்.

பையன் நினைவு தப்பிக் கிடந்தான்.

“ஐயோ, என் குழந்தாய். நான் உன்னைக் கொன்றேனே!” என்று தாய் கதறினாள் எல்லோரும் எடுத்துத் தூக்கிப் படுக்க வைத்துத் தண்ணீர் கொடுத்தார்கள். உயிர் துடிதுடியென்று துடித்துக் கொண்டிருந்தது. “பிழைப்பானே தெரியவில்லையே!” என்றான் தாய்.

“பாவி! இப்படி அடிக்கலாமா?” என்றார்கள் வந்த பெண்கள்.

“அந்தப் பாழூன் சாராயக் கடைகள் ஏன் வைத்திருக்கிறார்களோ!” என்றான் ஒருத்தி.

ஒரு நாழிகையில் பையன் கைகால் குளிர்ந்து போயிற்று. “ஐயோ கெட்டேன்!” என்று தாய் கூக்குரல் இட்டாள். ஜெயராமன் துயரக் கூட்டினின்று விடுதலையடைந்து அன்பே உருவமான அன்னை மடியில் போய்ச் சேர்ந்தான் அவனுக்கு இந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் இனி என்னத்திற்காக?

உண்ணற்குள்ள உணில் உண்க சான்றோன்
எண்ணப் படவேண்டாதார்.

“பொய்யா மொழியார்”

சிவனிடம் வேண்டுவன

கட்டைவேலியைச் சார்ந்த சந்நிதி நிழலில் வசிக்கும்
ஓர் அனாமதேய ஆசிரியர்

விநாயகர் துதி

ஆனை முகத்தாய் அடியவர்கட் காரமுதாய்
பாணை வயிற்றாய் பெருமானே — வணைஇதழில்
இன்றுன் திருவருளால் எப்பிழையும் இல்லாது,
சென்றுன் திருவடியைத் தா.

ஐந்து கரத்தானே ஆனை முகத்தானே
தொந்தி வயிற்றானே தூயோனே — எந்தனுடை
வண்ண மலரிதழில் வந்திடுமோர் வல்வினையை
திண்ணமுடன் காப்பாய் தனி.

அன்பின் உருவே ஆருயிர்கட்கோர் துணையே
இன்பம் பெருக்கும் எழிற்சிவமே — நின்புகழை
வாயார வாழ்த்துகின்றோம் வந்திங்கிருந் துன்றன்
மேலாய நின்னடியைத் தா.

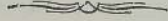
மாலோடு நான்முகனும் மாதவரும் காணாத
மேலாய தேவே விழுப்பொருளே — பாழாய்
ஆணவத்தைத் தான்கெடுத்து அன்புமய மாக்கியெமை
வேணதெல்லாம் என்மேற் குறி.

நீரார் புகழ்ந்திடவே நீணிலத்தார் வாடிடவே
சீராளனைச் சிதைத்த தேசிகா — போராடும்
காமம் வெகுளி மயக்கமிவை மூன்றன்
நாமம் நவிலாமல் கார்.

பிட்டுக்கு நச்சிப்பெருந்தேவர் மேலாசை கொண்டு
விட்டுக் கொடுத்தடிநீ வாங்கினையே — நித்த நித்தம்
எல்லா முனதுடலே எல்லாமுனதுயிரே
சொல்லாதறிந்தோ முணர்.

அடிவருடி நின்றாலும் ஆயிரம் பூக்கொய்தாலும்
முடியோடுதான் கொடுக்க நேர்ந்தாலும் - படியின்மிசை
ஆருயிர்கட்கெல்லாம் அன்பு செயலில்லானேல்
ஈரும் புதை பிணமாம் பார்.

கிழிந்தவோர் கந்தையையும் கீழ்காட்டுச் சாம்பலையும்
நெழிந்தவோர் நாகத்தை நலமென்றாய் — பாழிபாய்
பாரோடு மாயாமல் பாவியாம் எங்கட்கு
யாரோடுணர்வோம் இனி.

The Battery
of Proven
Reliability

ELEPHANT LITE CORPORATION LTD.

EL/GC/2

இறைவழி நின்று மாணவராவோம்.

ஸ்வாமி சச்சிதானந்த யோகிராஜ்

சச்சிதானந்த தபோவனம், கண்டி.

மாணவர் என்பதன் பொருள் மாண்புடையவர் ஆதல் என்பதாம். (மாண்பு பெருமை), நற்குணம், நற்செயல் உடையவர்களாகி மற்றவர்கள் மதிக்கும் வகையில் தம்மை பெரியவராக்கிக் கொள்ளுதலே மாணவரின் இலட்சியமாக வேண்டும், ஒவ்வொருவரும் ஆயுட்காலம் முழுவதும் மாணவராக வாழவேண்டியவராய் இருக்கின்றார்கள், எப்பொழுதும் அறிவைத்தேடி வாழ்பவனே சிறப்பாக வாழமுடியும்.

அறிவு என்பது கடவுளின் அம்சமே. எனவே அறிவைப்பெறுவதென்பது கடவுளைப் பெறுவதென்பதாகும் இக்கருத்தை யொட்டியே கல்வியின் பயனைக் கூறவந்த திருவள்ளுவர் 'கற்றதனாலாய் பயனென் கொல் வாலறியன் நற்றான் தொழாரெனின்' என்று அருளியுள்ளார். கல்வியின் பயன் கடவுளை அடைதலாகும். இன்னொரு விதமாகக் கூறினால் கடவுளுடைய தெய்வீகக் குணங்களை நாமும் பெற்று வாழ்தல் எனலாம். (கடவுளிடத்து பொய், களவு, திருட்டு, புரட்டு, முதலிய தீய குணங்கள் இருக்க மாட்டா இறைவன் உலக மக்கள் எல்லோரையும் சமமாக நோக்குகின்றார் தாயிலும் சிறந்த தயாள குணமுடையவர் அன்பர்கள் விருப்பமுடன் தமக்கு நிலேதிக்கும் பொருட்களை, அவர்களுக்கே திருப்பிக் கொடுக்கும் தன்மையினர், தன்னை போற்றுவவர்க்கும் போற்றுதவர்க்கும் எல்லார்க்குமே இன்பத்தைக் கொடுப்பவர் இத்தகைய நற்குணங்கள் கடவுளை வழிபடுபவருக்கும் வந்தமையும் கடவுளை வழிபடும் மாண்புடையவர்கள், தாம் கடவுளின் குழந்தைகளென்றெண்ணி எல்லோரும் சகோதர மனப்பான்மையுடன் வாழ்வார்கள்; அவர்களிடம் சாதி மத மொழிச் சண்டைகள் இருக்க மாட்டா; தன்னல மின்றி பிற நலங் கருதுவர்; 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்பதற்கிணங்க வாழ்ந்து இன்புறுவர்.)

உலகம் கடவுளுக்குச் சொந்தம், கடவுள் எமக்குச் சொந்தம். அவர் எமது தந்தை, தந்தையின் உடைமையாகிய உலகமனைத் தும் எமக்கு உரிமையாக வேண்டுமென்றால், தந்தைக்கேற்ற மக்களாய் வாழவேண்டும். அப்படி வாழ்வது எப்படி? அங்கிங்கெனதுபடி எங்கும் நிறைந்த இறைவன் எமது இதயத்திலும், இயற்கையிலும் இருந்து பேசுகின்ற அறிவுரைகளை அருள் மொழிகளைக் கேட்டு அதன்படி நடக்க வேண்டும். இறைவன் இயற்கையிலிருந்து இடைவிடாது எமக்கு நல்லுரை புகட்டுகின்றார். கனிதரும் மரத்தைப் பாருங்கள். கல் எறிபவனுக்கு நல்ல ருசியான பழத்தைக் கொடுக்கின்றது. தனது கிளைகளை வெட்டி வெட்டிக் கொட்டுகின்ற மனிதனுக்கு நிற்க நிழல் கொடுக்கிறது மரம்; அடி மரத்தில் ஊற்றும் அழுக்கு நீரை குடித்து விட்டு தென்னை மரம் இனிய இள நீரைத் தருகின்றது தன்னை எரித்துக் குறைத்து அழித்துக் கொண்டே வெளிச்சம் தருகிறது விளக்கு; வீட்டிலுள்ள அசுத்தத்தைக் கூட்டிப் பெருக்கித் துடைத்து விட்டுத் தான் செய்த நற்பணியை தம்பட்டமடித்துக் கொண்டு திரியாமல், மூலையில் ஒதுங்கிக் கொள்கிறது தும்புக்கட்டை. இப்படியே இறைவன் குருவாகி எம்முடன் பேசுகின்ற முறைகளை எடுத்து உரைக்கின் மிகப் பலவாகிச் செல்லும். தினமும் நாம் பார்க்கின்ற மரம், செடி, கொடி முதலியவை கூறுமுண்மைகளை உணர்வோமானால் தீமை செய்வோர்க்கும் நன்மை செய்வோம். பிரதிபலன் கருதாது சேவை செய்வோம்; புகழும் கீர்த்தியும் வேண்டாது பணி செய்து கிடப்போம்.

எங்கும் நிறைந்த இறைவன் எல்லாப் பொருளிலும் அருவாகி நின்று அறிவுரை புகட்டுகிறான் அவற்றை ஆர்வமுடன் உற்றறிந்து உணர்ந்து மாண்பு மிக்க மக்களாய் வாழ்வோமாக!

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

அன்னை தந்தையை வீழ்ந்து வணங்கு
அதுவே ஆண்டவனுக்குச் செலுத்தும்
பெரும் வணக்கம்

“மனிததப் பிறவியும் வேண்டுவதே”

[க. கைலாசபதி, B. A. (Hons)]

(தமிழ் விரிவுரையாளர், பல்கலைக் கழகம், பேராதனை)

இவ்வாண்டிலே உலக மக்கள் பலர் சுவாமி விவேகானந்தர் நூற்றாண்டு விழா வினைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றனர். நமது யுகத்திலே சமயத்திற்கும் மனிதனுக்கும் இருக்க வேண்டிய தொடர்பின் தன்மையை எடுத்து விளக்கியவரில் விவேகானந்தர் தலையானவர். தன்னளவில் துறவியாக இருந்தாலும், வீறு கொண்ட வேதாந்தத்தையே சுவாமி விவேகானந்தர் போதித்தார். “விதவை ஒருத்தியின் கண்ணீரைத் துடைக்கவோ, அனாதைக் குழந்தைக்கு ஒரு வாய் உணவு கொடுக்கவோ சக்தியற்ற மதத்திலே” தனக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று அழுத்தத் திருத்தமாக்க கூறினர் அவர்.

விவோனந்தர் பல நூற்றாண்டுக்காலமாகத் தமது தாய்த் திரு நாட்டிலே நிலவி வந்த சில கருத்துக்களையே புதிய வேகத்துடனும் அழுத்தத்துடனும் கூறினர் என்பது நாமறிந்ததே. எனினும் நாம் அவற்றை மறந்த காரணத்தாலேயே அடிகள் அதனை நினைவூட்டும் நிலைமை ஏற்பட்டது. தமிழ் மக்களின் தனிப் பெருஞ் சமயமாகிய சைவமும் சமூகப் பாங்களை என்றும் வற்புறுத்தியே வந்துள்ளது. வாழ்க்கைவாழ்வதற்கே என்னும் அடிப்படைத் தத்துவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டே மெய்யடியாரும் பிறரும் தமது அருள் வாசகங்களைப் பாடிப்போந்தனர். தமது தனிப்பட்ட விமோசனத்தை மட்டுமன்றித் தம்மைச் சுற்றி வாழ்ந்த மக்கள் நலனையும் கருத்திற் கொண்டே பெருஞ் ஞானிகள் தமது வாழ்வையும் போதனைகளையும் அமைத்தனர்.

தமிழ் நாட்டிலே சமய வாழ்க்கை சிறப்பு நிலை எய்தியிருந்த காலப்பகுதிகளை

உற்று நோக்குவோமாயின், அக்காலப்பகுதி களிலெல்லாம், சமயத்திற்கும் சமுதாய வாழ்க்கைக்கும் நெருங்கிய பிணைப்பு இருந்ததைக் காண்போம். இதற்கு ஓர் அடிப்படைக் காரணமும் உள்ளது. சமயம் என்பது கூட்டு வாழ்க்கையிலேயே சிறந்து விளங்குவதாகும். ஒரு கூட்ட. மனிதருடைய கூட்டுணர்வின் ஒருமையுணர்ச்சியே சமய நெறியாக நிலவுகின்றது. உதாரணமாகப் பல்லவர் காலத்திலே தமிழ் நாட்டில் நடந்தது என்ன? புறச்சமயத்தவரும், பிற மொழியினரும் தமிழ் நாட்டு மக்கள் வாழ்வைப் பாதித்துப் பாழ்படுத்திய வேளையிலேயே நாயன்மார் தோன்றினர் மக்கள் தம் உள்ளக் குமுறலுக்கு உருவம் கொடுத்தனர்; புறச்சமயிகளைக் கண்டித்தனர்; அதே சமயத்திலே, தமது இறைவனை யாவரும் கூடித் தொழுதனர்; தமிழோடு இசைபாடினர்; சலம் பூவொடு தூவினர்; யாவருமாகத் தலயாத்திரைகள் செய்தனர்; காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கினர். அந்நிலையிலேயே பக்தி மார்க்கம் பரிணமித்தது. “சேரவாரும் செகத்திரே” என்று மெய்யடியார்கள் கூவியழைப்பது இவ்வுண்மையை மேலும் உறுதிப்படுத்தும். திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் பாசரம் ஒன்று; யாவருக்கும் நன்கு தெரிந்தது. வேதாகமங்களுக்குப் புறம் பான தீமைகளை வீழ்த்த உழைத்தவர் நாயனார் என்பதை நாமறிவோம். ஆயினும் அவர் மெய்வருந்த உழைத்ததெல்லாம் தனது சுய நலத்துக்காக அன்று. தனக்கு மட்டும் சிவபதம் வேண்டும் என்று அன்று. உலகு உயிர் யாவும் துன்பம் நீங்கி இன்ப வாழ்வு அடைதல் வேண்டும் என்பதே அவர் இலட்சியமாக இருந்தது.

“வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல்லாம் அரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே”

‘வையகத்தில் துயர்தீர்கவே’ என்று சுவாமி
கள் பாடும்பொழுதுதான் உலக மளந்த உள்
ளக் கருணையுணர்வு எமக்குத் தோன்று
கிறது. வையகத்தில் உயிர்கள் யாவும்
அடங்கி விடுகின்றன. ஆயினும் மனிதனுக்
குச் சிறப்பிடம் உண்டல்லவா? எனவே,
மக்கள், அவர் ஆட்சி முறை, ஆள்பவர், முத
லிய யாவரும் வாழ்க என்றார் சுவாமிகள்.
“வான்முகில் வாழாது பெய்க ” என்று
தொடங்கும் புராணச் செய்யுளில் மற்றொரு
அடியார், “கோன்முறை அரசு செய்க;
குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க.” என்று பாடி
னார். இத்தகைய குரல்கள் உலகப் பற்றி
னையும், நம்பிக்கையையும், வாழ்க்கை இலட்
சியத்தினையும் நமக்கு நினைவுறுத்துவன.

யான் எனது என்னுஞ் செருக்கை
அறுத்து விட்டு, தன் உயிர் தான் அறப்
பெற்றானே ஏனைய மன்னுயிர் எல்லாம்
மதித்து நடப்பதற்கு காரணம், அவன் வை
யகம் துயர் தீர்க எனவிழைவதினாலேயே.
உலகம் வாழவேண்டும், சிறப்புற வேண்டும்
என்னும் “ஆசை” தோன்றவும் அது வாழ்க்
கைநல்லது, இனியது என்னும் உணர்வைக்
கொடுக்கின்றது. வாழ்க்கையை நேர் நின்று
நோக்கும் திடசித்தத்தை அளிக்கின்றது.
கர்ம வீரருக்கும், தமக்கென வாழாப் பிறர்க்
குரியாளருக்கும் நமனையும் அஞ்சாத வீரம்

தோன்றுவதும் இதனாலேயே. இப்பண்பினே
யே சைவசமயம் வற்புறுத்தி வந்துள்ளது.
நாவுக்கரசர் பாடல்களைப் படிக்கும் போ
தெல்லாம் இவ்வுணர்வே நமக்கு மேலெழும்.
“இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை” என்று
பெருமிதத்துடன் பாடியவரல்லவா அவர்?
இறையின்பத்தை அனுபவிக்கவும், மண்ணுல
கில் வாழ்வாங்கு வாழவும் எவரும்
போதனை செய்து விடலாம். அதற்குக் கூட
அடிப்படையாக மனித வாழ்வு வேண்டு
மன்றோ! பிறவி வீண் என்று பிதற்றுவதிற்
பிரயோசனமில்லை அப்பர் பாடினார் —

“குனித்த புருவமும் கொவவைச்
செவ்வாயிற் குமிண் சிறிப்பும
பனித்த சடையும் பவளம் போல்
மேனியிற் பால் வெண் ணீறும்
இனித்தங் கசிய எடுத்த பொற்
பாதமுங் காணப் பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே
இந்த மாநிலத்தே”

ஆடுங் கூத்தன் வடிவில்— அம்பலத்தான் திரு
உருவில் — இறைதத்துவம் தோற்றுகிறது.
கலையுணர்வும், இறையுணர்வும் கலந்த பேரு
ணர்ச் சித்திரம் அது. அத்தகைய நடாச
வடிவத்தை — அணுவில் தாண்டவமாடும்
ஆண்டவன் தோற்றத்தை — அநுபவிக்க
எத்தனைபிறவியும் எடுக்க வேண்டும் என்று
இறும்பூ தெய்துகிறார் அப்பர். சைவத்தின்
உயிர் நிலையையே இந்த ஒரு பாட்டிலே
தொட்டு விடுகின்றார் எனலாம். தமிழர்
கண்ட பெரும் தத்துவமும் இதுவே.

எளிய வாழ்வு, உயர்ந்த எண்ணம்.
பரந்த உள்ளம், ஆழ்ந்த அன்பு.
ஆகியவற்றைக் கைகொள்.
மண்ணிலே விண்ணைக் காண்பாய்.

— விவேகானந்தர் —

“சைவசமயமும் கிரியைகளும்”

அ. க. சர்மா, B. Sc. (Lond), Dip. Ed. (Cey)

சைவசமயம், மிகவும் புராதனமானது; வேத காலத்திலிருந்து, இன்றுவரை தழைத் தோங்கியுள்ளது. இடர்ப்பாடுகள் பலவற்றை வென்று, இன்றும் மெய்ச் சமயமாயிலங்குகின்றது. அத்தன்மைத்தான சிறப்புப் பெற்றதும்; இறைவனாலே உபதேசிக்கப்பட்ட, உண்மைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதுமான, சைவசமயத்திற்குக் “கிரியைகள்” இன்றியமையாதன. கிரியைகளின் உயர்நோக்கையும் உண்மைத் தத்துவங்களையும், தெள்ளிதினுணராதவர்களுக்கு, அக்கிரியைகள் அர்த்தமற்றவையாகத் தோன்றுவதில் ஆச்சர்யமில்லை.

சைவசமயக் கோட்பாட்டின்படி; பிறவியெடுப்பதன் நோக்கம், ஆன்மாவைத் தூய்மைப்படுத்தி, ஈற்றில், இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கும், இலட்சியத்தை எய்துவதாகும். இந்நோக்கம் ஈடேற இருவழிகள் உள். அவை, செயல்வழி; அறிவு வழி எனப்படுவன; அறிவு குறைந்தவர்களுக்கு, இறைவழிபாடு என்னும் எளிதான உபாயத்தை எடுத்தியம்பி, அவர்களை உய்யவைப்பது செயல்வழி, அறிவு வழி; சைவசித்தாந்தமென்னும், மெய்யறிவை உணரத்தருகின்றது. மேலே கூறப்பட்ட இரு வழிகளுள் செயல்வழி பாரம்பர்யமாக, பேணிப் பாதுகாக்கப்படும் மரபின் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இப்பாரம்பர்ய மரபினை “ஆகமம்” எனக்குறிப்பிடுவர். இம்மரபு - மனிதனால் வகுக்கப்பட்டதன்று. தெய்வத்திருவருளால், உருவானவை. சைவத்துடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளமையின் - இவை - “சிவாகமங்கள்” எனப் பெயர் பெறுகின்றன.

திருக்கோவில்கள் ஆகம விதிகளுக்கமைய எழுந்தன. அங்கு கடைப்பிடிக்கப்படும், வழிபடுமுறைகளும், ஆகமங் கூறும் முறைகளே.

தென் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும், விளங்கும், திருக் கோவில்களில் - பெரும்பாலானவற்றில் நிகழும் கிரியைகள், ஆகமங் கூறும் முறையினின்றும் வழுவாது நிகழ்த்தப்படுவன. இவை மக்களின் தேவைக்கு ஏற்ப, அல்லது, சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப வேறுபடுத்தி அமைக்கப்படுவனவல்ல. சமயப் பற்றுள்ள மக்கள் - சமயக்கிரியை நிகழும் வேளை, அதிலே ஈடுபட்டு, மனமொன்றிய நிலையிலே நின்றதனால் - கிரியை பற்றிய விளக்கம் பரவவில்லை. மேலும் கிரியைகள் நிகழ்த்துவதற்கே உரியன. கிரியைகளிலே பக்தியூர்வமாக ஈடுபட்டு, பரவசமடைபவர்கள் அடியவர்கள். ஆதலின் விளக்கம் பெறவேண்டிய வாய்ப்பற்றுப் போயிருந்தது.

இந்திய நாகரிகத்தை விளக்க எழுந்த எந்த நூலும் - மொகஞ்சதாரோ நாகரிகத்தைப் பற்றியே முதலிற் கூறுவன. சிந்து வெளியில், அகப்பட்ட புதைபொருட்களின் மூலம் - “சிவ” வழிபாடு இருந்து வந்தது, என்பதும், சைவம் தழைத் தோங்கியிருந்தது என்பதும், ஓரளவு புலனாயிற்று:-

நால்வகை வேதங்களுள் - ஒன்றான ‘இருக்கு’ வேதத்தில் - இந்திரன், வருணன் - உருத்திரன், விஷ்ணு முதலிய தெய்வங்களைக் குறிக்கும் பாடல்களுள், அப்பாடல்களிற் பல இறைவனை விளித்து “நான், நெய், தேன், பால், முதலியவற்றை உனக்கு - ஆகுதியாகத் தருகின்றேன்; எனக்கு நோயற்ற வாழ்வை

யும், வீரமுள்ள புத்திரர்களையும் தா” என் பன போன்றன. “அம்மைபே, அப்பா, ஒப்பிலா மணியே” - என்று கூவியழைத்து இன்பங் கூறுவது - மணிவாசகர் வழி. என வே இறைவனைப் பாடுவது, பரவுவது - துதிப்பது - ஆதிக்கிரியை என்பது தெளிவா கின்றது.

முதன் முதல் எழுந்த வழிபாட்டு நூல் யஜுர் வேதமாகும். இந் நூலில் - வேள்வி செய்யும் முறைபற்றி விபரிக்கப் பட்டுள்ளது எனவே கிரியைகளுக்கு ஓர் ஒழுங்கு அடிப் படை இந்நூலாகும். “ஒருவனே தேவன்” என்னும் உண்மையையும் - அவனைப்பல நாமங்களினால் போற்றி வழிபடலாமெனவும் இந்நூல் குறிக்கின்றது. சைவக் கோவில் களில் நிகழும் - “அருச்சுனைகள்” - இதனை யொட்டியே இன்றும் வழக்கிலுள்ளன.

மூன்றாவது வேதமாகிய சாமவேதத்தில் வேள்வி பற்றிய கிரியைகள் பெரிதும் இடம் பெறுகின்றன. சாமவேதம் - மிக இனிமை யானது. இறைவனைச் சாமகானத்தால் மகிழ்வித்து - வேண்டிய வரத்தைப் பெற் றான், இலங்கேசுவரன்: சிவனை மகிழ்விக்க சாமவேதம் பயன்படுகின்றது.

நான்காவது வேதமாகிய அதர்வவேதத் தில், நன்மை பயக்கும் கிரியைகள் பற்றியும், தீமை விளைவிக்கும் கிரியைகள் பற்றியும் பாடல்கள் இயம்புகின்றன. மக்கள் தம் வாழ் வில் இந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகளும், உண்டா கின்றன எனவே நன்மை விரும்பிய வேளை யில் நன்மையையும், தீமை விரும்பிய வேளை களில் தீமையையும் நிகழச் செய்யும் வழி களையும் அறிய மனிதன் விளைந்தான். அது காரணமாக, தனக்கும், தன்னைச்சார்ந்தவர் களுக்கும், நன்மை பெருக வேண்டி, அவன் நிகழ்த்தும், கிரியைகளும்: தன் பகைவரை, அழிக்க, அவன் மேற்கொண்ட கிரியைகளும்: விரிந்து, பரவிச் சைவ சமயத்திலே இடம் பெற்றுவிட்டன.

அதர்வ வேதத்தின் ஆணிவேர் - அது தோற்றுவிக்கும் மந்திர சக்தியாகும் இச் சக்தி - ஆக்கல் - அழித்தல் என்னும், இரு தொழில்களையும் நிகழ்த்துவது. இவ்வேதம் உணர்த்தும் - இச் சக்தியில்லையெனின், கிரி யைகளே தமக்குரிய நிலையை இழந்து விடும் திருக்கோவிலில் உள்ள பொருள்கள், கிரி யைகளுக்காக வெளியில் இருந்து தருவிக்கப் படும் பொருள்கள் - முதலிய அனைத்தும் மந்திரசக்தி ஊட்டப்பட்டதும், தெய்விக, நிலையைப் பெற்று விடுகின்றன. உலகில் எங் கணும், பொலிந்து காணப்படும் இறைவன், வீதியிற் காணப்படும் கல்லினும் உறைகின் றான் எனினும், திருக்கோவிலினின் கருவ றையுள் இலிங்கவடிவில் அமைக்கப்பட்டு, கிரியைகளால் வல்லமையூட்டப்பட்ட சிலையில் சாந் நித்தியங் கொண்டெழுந்தருளி யிருப்பது. பக்திமான்களின் உண்மையனுபவ மாகும், பலவகைப்பட்ட வாழ்க்கைகளின் அம்சங்களைக் கொண்டு கிரியை முறைகள் விரிந்தன என்பது வேதங்களுையாய்ந்தவர் களின் தீர்க்கமான முடிபு.

எனவே - வாழ்க்கையின் பலவேறு காட் கிகளைச் சுட்டி; ஈற்றில் - பரம் பொருளை யுணர்ந்து - காப்பதாகிய - ஆன்ம தத்துவத் திற்கு - அடிப்படையாகக் கிரியைகள் அமை கின்றன. செயல் வழிக்கு இன்றியமையாத அக்கிரியைகள் மிகவும் கீழான நிலையில் இருக் கும் ஆன்மாலையும் - பரம் பொருளையுணர் த்தி - “பிறவிப் பெரும்பயனின்” தத்து வத்தைச் சுட்டி, இறைவழிவந்தமரபாக, சைவத்தோடு, பின்னிப் பிணைந்து விட்டன. கிரியைகள் - சைவசமயத்திற்கு இன்றியமை யாதவை. செயல் வழி மேற்கொள்வோருக்கு இறைவனையடையும் இலகுவான வழியையும் அறிவு வழிகைக் கொள்வோருக்கு மெய்ஞ் ஞானதத்துவத்தையும் - உணர்த்துகின்றன. அக்கிரியைகள் - மரபு வழுவாதவாறு நிகழ், நம்மாலானவற்றைச் செய்வது, சைவசமயத் திருத் தொண்டாகும்.

✖

✖

✖

எங்குர் இறைவனைக் காண்பவன்
என்றும் இன்பத்தைப் பெறுவான்

பள்ளியெழுச்சியும் நாமும்

இன்றைய சூழ்நிலையில் நாம், “நம் முடைய பொறுப்பு, கடமை என்ன? என்று சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம். குருடர் செவிடர் ஊமைகள் அங்கவீனர்கள் எல்லாம் அல்லற்படும் அதே பூமியிற்றான் கண், காது, கை, கால் அனைத்தும் நிறைவுறப் பெற்றோரும் இருக்கின்றனர். “காலே இல்லாத முண்டம் அழுக்குப் பிண்டமாகத் தன்னை ஒரு தோற்பைக்குள் வைத்து அரக்கித் திரியும் அதே நேரத்தில், சகல உறுப்புகளும் செவ்வனே நிரம்பப்பெற்ற நாம் என்ன செய்கிறோம், என்னென்ன செய்ய வேண்டும்? உறுப்புகள் குறைவறப் பெற்றதனாலாய பயனென்ன?” என்று நமக்குள்ளே சிந்தனை செய்து பார்த்தால் உண்மை புலனாகும். அப்படித் தெரிந்தபின்னும் கூட அவற்றைச் சரிவரச் செய்யாது காலம் கடத்துவது சரியா?

செந்தமிழ்ப் பாமாலை சூட்டினாரே. மணிவாசகப்பெருமான், அண்டப் பகுதியிய அறிவித்துவைத்த அண்ணல். “நோக்கரிய நோக்காம் நுணுக்கரிய நுண்ணுர்வைத்” தெளிந்த அவர் என்ன செய்தாரென்று பார்ப்பது இந்த இடத்தில் சாலப் பொருந்தும்.

மாணிக்க வாசகருக்கு ஒருமுறை கடவுள் தமது “செந்தமிழ் புரைதிருமேனியைக் காட்டி விட்டாராம். (நாம் சிந்தித்துச் செய்யவேண்டியவற்றை உணர்தல் போல) அவர் என்ன செய்தார், நம் போல் வாழா இருக்காது நினைந்து நினைந்து நெக்கு நெக்குருகினாரே, ஏன்?

செழிப்புள்ள திருப்பெருந்துறையிலுள்ளது உத்தரகோசமங்கை. அங்கே குளிர்ச்சி

பொருந்திய வயற்பரப்புகள் உண்டு. அங்கே சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும். இப்படியான மதுவளர் பொழில் குழலிலே உறையும் இறைவனை அதிகாலையில் அடைந்து “அருட் செல்வம் அளிக்கும் ஆனந்தமலை, பழச்சுவை, ஆழ்கடலமுது, பேரின்பத்தேன், கட்கரும்பு, தூக்கிய இடபக் கொடியோன், வீரக்கழல் அணிந்த பெருமான், அடியார்க்கெழியான், சிந்தனைக்கரியவன், ஆதியந்தம் நடு எங்கும் நீக்கமற நிறைந்தவன், பாவம் தீர்த்தெமை ஆட்கொள்ளும் தேவன், விரும்பிய மெய்யடியார் சிந்தையிலுறைவோன், உலகத்து உயிர்ப்ந்து விளையாடும் பூங்கரத்தானைப் பாகமாய்ப் புணர்ந்தோன்” என்று விழிக்கிறார். கூப்பிட்டு என்ன சொல்லுகிறார்?

- இ. சீவானந்தன் -

வின் மீன்கள் மறைந்துவிட்டன, ஆதவன் கீழ்த்திசையடைந்தான், கங்குல் கழிந்து விட்டது, பொழுது புலர்ந்துவிட்டது, பூங்குயில் கூவுகின்றன. புள்ளினம் ஆர்ப்பரிக்கின்றன, கோழி கூவுகிறது, வெண்சங்கொலி முழங்கிறது, மதுவுண்டு கிறங்கிய வண்டினங்கள் இரைகின்றன. இவைகளைக் கேள், கேட்டு உணர். அது மட்டுமா? உன் சந்நிதியில் இன்னிசை வீணையர், யாழினர், துதி பாடுவோர். மலர் நிறை கையினர், தொழுகையர், ஆனந்தக்கண்ணீர் உகுப்பவர் சிரத்திலே சுரம் கூப்பி வணங்குவோர், இப்படிப்பட்ட பலதரப்பட்ட அடியார்களும் குழுமி நிற்கின்றனர், எழும்பப்பா நித்—திரை போதும்” என்கிறார்.

எல்லாம் வல்ல இறைவனை மணிவாசகர்துயிலெழுப்புகிறாராம். கேட்கவே வேடிக்கையாக இருக்கிறது இல்லையா? இந்த மனிதன் ஏன் இவ்வளவாக ஸ்துதி செய்து இறை

வனைத் துயிலெழுப்புகிறார்? எல்லாம் விஷயத்தோடு தான். தன்னை ஆட்கொள்ள வேண்டுமாம். அதற்காகவா இவ்வளவு? இல்லை, இன்னோரிடத்தில் தன்னை ஆட்கொள்ளாது விடுதல் சரியில்லை. குய்யோ, முறையோ என்று குழறிக் கூப்பாடு போட்டுக் குறைப்படுகிறார். இறுதியில் நடந்த தென்ன, தனது இலட்சியம் நிறைவேறப் பெற்றார்

“மணிவாசகர் அவர் ஏதோ தெய்வப் பிறவி, கடவுளைப் பாடினார், அடைந்தாரென்று நாமும் செய்ய முடியுமா?” என்று கூடச் சிலர் கேட்கலாம். அதற்கு மணிவாசகர் எப்படிப்பட்டவர் என்று யோசிப்பது தேவையாகிறது. அவரே சொல்லுகிறார் தன்னைப் பற்றி, “மின்னல் கண்களையுடைய, துவண்டு விழும் இடைகளுடைய மாதர் தம்

வெகுளி வலையில் அகப்பட்டாராம், வாழ்க்கையாம் கடலில் நீந்திய தன்னை காமமாம் சுருக்கள் வந்து அடித்தனவாம், பெண்களாம் திரைகள் பாய்ந்து வந்து மோதிற்கும். தான் உலக வாழ்க்கையிலே வன் மத்திட உடைந்து தாழியைப் பாவும் தயிர் போலத் தத்தளித்தாராம்”. ஆகவே அவரும் எங்களை போன்ற ஒரு மானிடன் தான் என்பது தெளிவு.

நமது சமயகுரவர்களில் ஒருவராகிய மாணிக்க வாசகர் இறைவனைப் பள்ளியெனுப் பாடுபட்டது போல், நாமும் வீணை பொழுதைப் போக்காது “செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்வதற்கு” நம்மை நாமே துயிலெழுப்ப வேண்டும். துயில் நீங்கித் துயர் நீங்கி இன்பம் பெற வேண்டும். நாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்.

தன்னம்பிக்கை அற்றவனுக்கு என்றுமே
இறைவன் மீது நம்பிக்கை ஏற்படாது.

ஏஜெண்ட்ஸ்: -

19, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.

அ ச ல்

கொலிபிறி
ஓடிக்கோலான்

இலங்கை அடங்கிலும் எல்லா வியாபாரிகளிடமும்
உடனடியாகக் கிடைக்கும்.

முக்கிய குறிப்பு:- அசல் உற்பத்திதானா என்பதாக திட்டவட்டமாகத் தெரிந்துகொள்ள மூடியிலுள்ள சிவப்பு, வெள்ளை முத்திரை உடைபடாமல் இருக்கிறதா என்பதைக் கவனியுங்கள்.

சிறந்த ஜெர்மன் ஓடிக்கோலானையே பாவியுங்கள்.

ஆவ்ரா அன் கம்பெனி,

போன்: 7211 & 7212

சங்கக் காப்பாளர் 1963

தலைவர் - திரு. டப்டி கே. ஜி. டி. ஸில்வா [அதிபர் ரே.க]

உப தலைவர் - { திரு. பொ. தயாபரன்
திரு. அ. க. சர்மா

மாணவ தலைவர் - செ. முருகானந்தன்

கௌரவ செயலாளர் - { இ. ஸ்ரீஹரி
தி. கருணாகரன்

உப செயலாளர் - ப. இராமச்சந்திரன்

பொருளாளர் - ந. இராஜேஸ்வரன்

உறுப்பினர் - { சி. மகேந்திரன்
சே. சிவராஜா
பா. நல்லையா

பத்திராபதிர்கள் - { சி. மகேந்திரன்
தி. கருணாகரன்

வருடாந்த அறிக்கை

1962 - 1963

மாணவ தலைவர்

1962 - ம. குமாரசூரியர்

1963 - செ. முகானந்தன்

கௌரவ செயலாளர்

1962 - சி. சிவலோகநாதன்

1963 - இ. ஸ்ரீஹரி

தி. கருணாகரன்

ரேயல் கல்லூரி இந்து மாணவர் மன்றம் 1955-ம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து இற்றைவரை இந்து மத வாழ்க்கையின் தத்துவங்களையும், கருத்துக்களையும் பரப்புவதற்கும் விருத்தி செய்வதற்கும் இஃது முக்கிய கோலாக விளங்கியுள்ளது. படிப்படியாக இந்து மாணவர் மன்றம் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது என்பது வெள்ளிடை மலை. 1962-ம் ஆண்டு முதன் முதலாக மன்றம் 'சிவசக்தி' என்ற மலரை வெளியிட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து இவ் வருடமும் வெளியிட்டதற்கு நாம் பெருமைப் படுகிறோம். இந்து மாணவர் மன்றம் எமது மாணவர்களிடையே இந்து மதப்பற்றைப் பன்மடங்கு விருத்தி செய்திருக்கின்றது என்பதில் ஐயமில்லை.

கூட்டங்கள்

ஆரவது ஆண்டு விழா:-

இந்து மாணவர் மன்றத்தின் ஆரவது ஆண்டு விழா 1962-ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 3ந் திகதி வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இவ்விழாவில் உயர்திரு சேர் அருணாசலம் மகாதேவாவும் அவரது பாரியாரும் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார்கள். விழாவிலே இயல், இசை, நாடகம் மூன்றும் இடம்பெற்றன. இத்தொடர்பில் விழாவை மிகவும் சிறப்பாக நடாத்த உதவிய அனைவருக்கும் நாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அனைவருக்கும் எம் மன்றத்தின் சார்பில் நன்றிகள் உரித்தாகுக.

சரஸ்வதி பூஜைக் கொண்டாட்டம்:-

1962-ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 8ந் திகதி சரஸ்வதி பூஜை சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இக்கொண்டாட்டத்தில் பேராசிரியர் துரைசாமி சாஸ்திரிகள் அவர்கள் பிரதம பேச்சாளராகக் கலந்து கொண்டார்கள். பலவிதமான நிகழ்ச்சிகள் இத்தினத்தில் இடம் பெற்றன. ஈற்றில் யாவருக்கும் பிரசாதம் வழங்கப்பட்டது.

விரிவுரைகள்

சமயமும் சமுதாய வாழ்க்கையின் பிற அம்சங்களும் கொண்ட பல விஷயங்களைப் பற்றி உரை நிகழ்த்துவதற்கு விரிவுரையாளர்களை மன்றம் வரவழைத்தது. 1962-1963-ம் ஆண்டுகளில் எமது அழைப்புக்கிணங்கி சொற்பொழிவுகளை ஆற்றியவர்களும் அவர்களுடைய விஷயங்களும் பின்வருமாறு.

திரு. சோ. நடராசா	—	நச்சுக்கேற்றரின் வரலாறு.
சுவாமி சச்சிதானந்தா	—	சமயமும் வாழ்க்கையும்
	—	புலனடக்கம்
பேராசிரியர் மயில்வாகனம்	—	சைவசமயத்தின் உண்மைகள்
பேராசிரியர் சின்னத்தம்பி	—	சைவசமயத்தின் சிறப்பு
சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன்	—	சமயமும் தற்கால இளைஞர்களும்.
திரு முருகையன்	—	அன்புப் அறமும்
சுவாமி ஸ்ரீ ரங்கானந்தா	—	தனக்குத் தானே உதவி
திரு. கந்தையா	—	சமயமும் வாழ்க்கையும்.

கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள்

மாணவர்களிடையே உள்ள சமயப்பற்றையும் கடவுள் வழிபாட்டையும் மேன்மேலும் அதிகரிப்பதற்காக வாரந்தோறும் வெள்ளி காலை பஜனைகள் ஒழுங்கு செய்தோம். பஜனைகளில் பலவகைப் பக்திப் பாடல்கள் இடம் பெற்றன. கூட்டத்தின் முடிவில் சந்தனம் வழங்கப்பட்டது. இத்தொடர்பில் பஜனைகளை நடாத்த உதவிய சங்கீத பூஷணம் திரு. குலசேகரம் அவர்களுக்கும் செல்வன் பாஸ்கரனுக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

மன்றத்தின் முன்னேற்றத்தில் அளவு கடந்த உற்சாகம் காட்டிய அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக. இவ் விஷயத்தில் அவர்கள் சலியாது மேன்மேலும் உழைப்பார்கள் என்பது எமது திட நம்பிக்கை. பல மனத்தடங்கல்கள் மத்தியில் எமக்குச் சிறந்த அறிவுரைகள் போந்த ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் நாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். 1963-ம் ஆண்டு முதற் தவணை முடிவிலே எமது மன்றச் செயலாளராகக் கடமையாற்றிய செல்வன் இ. ஸ்ரீஹரி தாமாகலே விலகிக்கொண்டார். அன்றா ஆற்றிய அரும் பெருஞ் சேவைக்கு யாம் எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கிறோம். கடமையே கருந்தனம் என்ற கொள்கையை மன திற் கொண்டு “சிவசக்தி மலர் 2” ஐ வெளியிடுவதற்குச் சலியாது பாடுபட்ட 1963ம் ஆண்டு நிர்வாகக் குழுவினர்க்கும் மற்றும் பல அங்கத்தினர்க்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள். இந்து மாணவர் மன்றத்தின் வெளியீடாகிய “சிவசக்தி” என்ற மலரை வருங்கால மாணவர்கள் தொடர்ந்து பிரசுரிப்பார்கள் என முழுமனதுடன் நம்புகிறோம். அவர்களை யாம் வாழ்த்து வோமாக.

மன்றத்தின் சார்பில்
செயலாளர்

“யானை”

அஸ்பெஸ்டாஸ் சிமிந்தி

- கூரைத்தகடுகள்
- தட்டைத் தகடுகள்
- மழைத் தண்ணீர் ஜலதாரை சாமான்கள்

எல்லா வியாபாரிகளிடமிருந்து பெறலாம்.

அஸ்பெஸ்டாஸ் சிமிந்தி இன்டஸ்ட்ரீஸ்.

175, ஆமர் வீதி,
கொழும்பு 12.

கல்கி >86 பீடிகள்

- ★ சிந்தனா சக்தியை தூண்டி சிறப்படைய செய்வது 786 கல்கி பீடிகளே,
- ★ கற்றவரும், மற்றவரும் கருத்துடன் புகைத்து களிப்படைவது 786 கல்கி பீடிகளே,
- ★ இலங்கை வாழ் புகை பிடிக்கும் பழக்கமுடையோர் சிறந்ததென தெரிவுசெய்து புகைப்பது 786 கல்கி பீடிகள்,

“நல்லதை புகைத்து நலமடைய 786 கல்கி பீடிகள்”

தயாரிப்பாளர்களும், விநியோகஸ்தர்களும்

சி. சின்னத்துரை அன் பிரதர்.

44, 3ம், குறுக்குத் தெரு, கொழும்பு-11

பீடித் தொழிற்சாலை: 118/21, ஆதிருப்பள்ளி தெரு, கொழும்பு-13

மூவகை வினைகள்

கீ. லக்ஷ்மணன் M. A.

மேற்பார்வையாளர், அரசகருமமொழித் திணைக்களம்

சைவசித்தாந்திகள் வினையை மூன்று கூறுகளாகப் பிரிப்பர். அவைகளுக்குச் சஞ்சிதம், பிராரப்தம், ஆகாமியம் என்பன பெயர்கள். பல பிறவிகளிலும் செய்து பயன் இன்னும் அனுபவிக்கப்படாது சேர்ந்திருக்கும் வினைத் தொகுதிக்குச் சஞ்சிதம் என்று பெயர். அத்தொகுதியிலிருந்து இப்பிறப்பில் நாம் அனுபவிப்பதற்கென எடுக்கப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்குப் பிராரப்தம் என்பது பெயர். இப்பிராரப்தத்தை நாம் அனுபவிக்கும் போது புதிதாக ஈட்டும் வினை ஆகாமியம் எனப்படும். இவைகளை முறையே பழ வினை, நகழ்வினை, எதிர்வினை, என்றும் கூறலாம்.

தமிழிலக்கியங்களில் ஊழ்

இவ் வினைகளின் வலிமைபற்றிச் சமணர்களால் எழுதப்பட்ட நாலடியார் என்னும் நூலில் பழவினை என்னும் பெயரில் ஓர் அதிகாரமும், திருக்குறளில் ஊழ் என்னும் பெயரில் ஓர் அதிகாரமும் இருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஊழ் என்ற சொல்லுக்கு, 'இருவினைப் பயன் செய்தவனையே சென்ற டைதற்கு ஏதுவாகிய நியதி' எனப் பரிமேலழகர் பொருள் எழுதியிருக்கின்றார். அன்றியும் ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி ஆகிய யாவும் ஒரே கருத்துடைய சொற்கள் எனவும் பரிமேலழகர் குறிப்பிடுகின்றார். ஊழை நினைத்தால் சிலப்பதிகாரம் நினைவுக்கு வராமலிருப்பது அரிது. ஊழின்

வலியை வற்புறுத்துவதற்கென்றே எழுதப்பட்ட காப்பியமாகக்கூட அதனைக் கருதலாம். இப்பிறப்பிலே யாதொரு தீங்கும் செய்யாத கோவலன், கள்வன் எனக் கருதப் பட்டுக் கொல்லப்படுகிறான். முற்பிறப்பிலே கோவலன் களவு செய்யாத ஒருவனைக் கள்வனெனக் கூறிக் கொல்வித்தவன். அத்தீவினையின் பலனையே இப்பிறப்பிலே அவன் அனுபவிக்கின்றான் கன்மம் என்பதும் ஊழ் என்பதும் இதுதான்.

ஊழும் முயற்சியும்

இப்பிறப்பிலே நமக்கு நிகழ்வன யாவும் முற்பிறப்பிலேயே விதிக்கப்பட்டு விட்டன என்றால் நாமாக முயன்று செய்வதற்கென எதுவுமில்லை நாம் செய்வது, செய்யாமலிருப்பது எல்லாம் முன் வினைப்பயனானால், வாழ்வில் ஊக்கம், முயற்சி, முன்னேற்றம் ஆகியவற்றுக்கு இடம் எங்கே என்ற வினா எழலாம். "விதியை நம்பாதவன்தான் தமிழன் விதியை நம்பினால் முயற்சிக்கு இடமில்லை" என்று இன்று சிலர் பிரசங்கங்கள் செய்து திரிகின்றார்கள். இது விதி என்பது என்ன என்று விலங்கிக்கொள்ளாதமையால் ஏற்படும் அநர்த்தம். ஒவ்வொரு முயற்சிக்கும் ஏற்ற பலன் நிச்சயம் கிடைத்தே தீரும் என்பதே விதி என்ற சொல்லுக்குக் கருத்து எனவே, விதியை நம்பினால்தான் முயற்சிக்கு இடமுண்டு. நம்பாவிட்டால்தான் இடமில்லை. பழவினையின் பயனை நுகரும்போது நமது முயற்சிக்கும் இடமுண்டு என்பதைக் காலஞ் சென்ற சிவ

பாத சுந்தரம் அவர்கள் ஒரு சிறு உதாரண மூலம் விளக்கியுள்ளார். பழவினையின் பயன் ஒருவன் கடன்பட்டிருத்தலை ஒத்தது. தொடக்கத்தில் அவனுடைய உழைப்பிலே பெரும் பகுதி அவனுடைய பழைய கடனைத் தீர்ப்பதிலே செலவாகிவிடும். தனது உழைப்பு முழுவதும் கடனை அடைப்பதிலேயே செலவாகி விடுகின்றது என்று அவன் உழைக்காமல் இருக்கலாமா? அங்ஙனம் இருப்பின் அவனுடைய கடன் மேலும் மேலும் பெருகும். அங்ஙனமன்றி அவன் உழைக்கத் தொடங்கினால் எவ்வளவு அதிகம் உழைக்கிறானோ அவ்வளவுக்கு அவனுடைய கடனும் குறையும். பின், பணத்தைச் சேர்க்கவும் இடமுண்டு. அதுபோலவே ஊழினால் துன்பப்படுகிறவன் முயற்சி செய்யாமலிருந்தால் இன்னும் அதிகத் துன்பத்துக்கு ஆளாவான், முயற்சி செய்தால் அதற்கேற்ப அவனது துன்பம் குறையும்.

நமது வாழ்வை ஒரு 'பிறிட்டு' வினையாட்டுக்கு ஒப்பிடுகிறார் பேராசிரியர் ராதாகிருஷ்ணன். இவ்வினையாட்டிலே நமக்குக் கிடைக்கும் சீட்டுகளைப் போல நமது பழவினையை வைத்துக்கொள்ளலாம். இச் சீட்டுகளை நாம் நம் விருப்பப்படி தெரிந்தெடுப்பதில்லை. சீட்டுகளைத் தெரிந்தெடுக்க நமக்கு உரிமை இல்லாவிடிலும், அச்சீட்டுகளைக் கொண்டு வெற்றியோ தோல்வியோ ஈட்டும் வாய்ப்பு நமக்கு உண்டு இதைப்போலவே பழவினையைத் தெரிந்தெடுக்க அதிகாரம் இல்லாவிடிலும் அதனை வைத்துக்கொண்டு மேலே ஆக்குவதோ அழிப்பதோ யாவும் நம் கையிலேயே உள்ளது.

வினைப்பயன் நுகர்வு பற்றிய சில நியதிகள்

வினையைப்பற்றிய இக்கட்டுரையை முடிக்குமுன் வினையைப்பற்றி இன்னும் மூன்று கருத்துக்களைக் குறிப்பிடுவது அவசியம். அவற்றை மிகச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவோம். முதலாவது, தீவினையின் பயனான பாபத்தை நல்வினையின் பயனான புண்ணியம் நீக்கமாட்டாது. ஒவ்வொருவினைக்கும் உரிய பயனை நாம் அனுபவித்தே தீர வேண்டும். ஒரு குழந்தையை இம்சித்துக் கொண்டு விட்டு, அதன் பெற்றோருக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்தால் குழந்தையைக் கொன்ற

பாவம் தீர்ந்து விடாது. அதற்குரிய பலன் கிடைத்தே தீரும். பெற்றோருக்குச் செய்த உதவிக்குப் பலன் வேறுகக் கிடைக்கும்.

இரண்டாவது, அவரவர் செய்த நன்மை தீமைகளின் பலன்களை அவரவரே அனுபவித்தல் வேண்டும். அதிக புண்ணியம் செய்த ஓர் ஆன்மா தனது புண்ணியத்தில் ஒரு பகுதியை அதிக பாவம் செய்த ஆன்மாவுக்குக் கொடுத்து அவ்வான்மாவை அப்பாவ பலன்களை அடைவதிலிருந்து நீக்க இயலாது. இவை பொதுவிதிகள். இவ்விதிகளுக்கு விலக்குகளும் உண்டு. விலக்குகளுக்கு இறைவனுடைய அனுக்கிரகம் தேவை.

பற்றற்ற வினை

மூன்றாவது, தீவினையைச் செய்தவன் துன்பத்தை அனுபவிக்கப் பிறப்பது போலவே, நல்வினையைச் செய்தவன் இன்பத்தை அனுபவிக்கப் பிறக்கின்றான் எனவே, தீவினையை நீக்கி நல்வினையை மட்டும் செய்வது, பிறப்பை யொழித்து வீடு பேற்றை அடைய வழியாகாது. நல்வினையையும் ஒரு விலங்காகவே பேசுவது வழக்கம். தீவினையை இருப்பினாலே செய்த விலங்காகக் கொண்டால், நல்வினையைப் பொன்னாலே செய்த விலங்காகக் கொள்ளலாம் பற்றற்ற வினை தான் பிறப்பை ஒழிக்க வழி. அதாவது நல்வினையை 'நான் செய்தேன்' என்ற தன்முனைப்போடு செய்யாது, அதன் பலனையும் எதிர்பாராது எல்லாம் திருவருள் என்ற கருத்தோடு செய்வதே பற்றற்ற வினை. இதனையே சைவசித்தாந்தம் நல்வினையை விட மேலான வினையாகக் கொள்ளுகிறது. கன்ம பலன்கள் நம்மை அணுகாமற் செய்வதற்கும் இதுவே வழி. தீவினைப் பயனில் வெறுப்பும் நல்வினைப்பயனில் விருப்பும் கொள்ளாத ஒரு நிலையை அடையவேண்டும். இந்த நிலைதான் சைவசித்தாந்தத்தில் இருவினையொப்பு என்ற பெயரால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. துன்பம் யாவற்றையும் துடைக்க இதுவே வழி.

(கி. லக்ஷ்மணன் எழுதிய 'இந்திய தத்துவ ஞானம்' என்னும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.)

புதிய கல்வி

திரு. E. இரத்தினம்

உலகம் மிகச் சிக்கல் நிறைந்து வருவதை நாம் காண்கிறோம். இப்பொழுது நாம் அறிந்த வழிவகைகளைக் கொண்டு இச்சிக்கல்களைப் போக்கலாமா? அன்பும் அமைதியும் நிறைந்த ஒரு தெய்வ வாழ்வை இங்கு நாம் காணலாமா? இத்தகைய கேள்விகள் பல நம் உள்ளத்தில் அடிக்கடி எழுதுவ இயற்கை. அமைதியான வாழ்வு வாழ வேண்டுமெனில் நாம் இதற்கு ஒரு விடை காணவேண்டும்.

தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவர் அறம் உரைக்க எழுந்தவர் அவர் நூல் அற நூல் களுள் தலை சிறந்ததென்று பலராலும் கொண்டாடப்படுவது அவர் என்ன சொல்கிறார். முதல் அதிகாரத்தில் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார். அவர் தம் நூல் இனிது முடிய வேண்டு மென்பதற்காக அவ்வாழ்த்துக் கூறினாரா? இக் கேள்விக்கு நாம், நேராக விடையளிக்க முடியாது. ஆனால் அவர் முதல் நோக்கம் அது அன்று என நாம் சொல்லலாம் அவர் நோக்கம் அறத்திற்குக் கடவுள் வாழ்த்து இன்றியமையாதது என்பதை வலியுறுத்தலேயாம் அறம் என்பது கடவுள் வாழ்த்திலிருந்தே வளர வேண்டும். கடவுளின் அறம் இல்லை என்பது அவர் கண்ட உண்மை. அதனால்தான் அவர் கடவுள் வாழ்த்தை முதன் முதலாகக் கூறினார்.

இனி அவர் கூற்றுக்களைச் சிறிது நோக்குவோம். முதற்குறள்.

‘அகர முதல வெழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே யுலகு என்பதாகும்.

உலகு ஆதி பகவனால் உண்டு என்பது அவர் கண்ட உண்மை. எல்லா அறமும் அவனிலிருந்தே தொடங்கும் என்பது அவர் கருத்து. அதை வலியுறுத்தவே முதற் குறளில் அவர் கடவுள் உண்மையை வலியுறுத்தினார். இக்குறளில் வள்ளுவர் இறைவனின் முதன்மையை உணர்த்த ஓர் உவமானத்தைக் கையாள்கிறார். எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரமாகிய முதலை உடையன என்கின்றார் அவர். வாயைத்திறந்து எழுத்துக்களை உச்சரிக்கும் பொழுது ‘அ’ கரம் இயற்கையாக எழும் ஓசை என்பது பண்டையோர் கருத்து. அதையே இங்கு வள்ளுவர் குறிக்கின்றார். இக் கொள்கை இந்து சமயத்தவரிடம் பொதுவாக அமைந்த கொள்கை. இங்கு நாம் மனதிற்கொள்ள வேண்டியது வள்ளுவர் ஏன் இந்த உவமானத்தை எடுத்தார் என்பதாகும்.

எத்தனையோ வகையில் கடவுளின் முதன்மையை எடுத்துரைக்க வழியிருக்க, ஏன் எழுத்தை எடுத்து வள்ளுவர் காட்டினார்? தனக்குவமையில்லாதானின் முதன்மைக்கு மிக உயர்ந்த உவமை வேண்டுமல்லவா? அதனால்தான் எழுத்தை எடுத்தார்.

“எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும், எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும்” என்பன முதுமொழிகள். எழுத்தினால் வரும் கல்வியறிவு மனித வளர்ச்சிக்கு முக்கியமானது. அதனால்தான் கல்விமுலமாக வள்ளுவர் இறைவனை நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்றார்

இதிலிருந்து கல்விக்கும் கடவுளுக்கும் உள்ள தொடர்பை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம், வள்ளுவருக்கும் இது உள்ளத்தில் இருந்தது என்பது அடுத்து வரும் குறளிலிருந்து தெளிவாகும்.

கற்றதனால் ஆய பயனென் கொல் வாலறிவன் நற்றூள் தொழார் அர் எனின்.

கல்வியின் முதன்மையை மறைமுகமாக எடுத்துக் கூறின வள்ளுவர் அடுத்த குறளில் கல்வியின் பயனை ஐயந்திரிபற எடுத்துக் கூறியுள்ளார். கல்வியின் பயன் வாலறிவன் நற்றூளைத் தொழலாகும். கல்வியின் பயன் நற்றூளைத் தொழல் என்றால். நற்றூள் தொழாத கல்வி, கல்வியன்று என்பது புலப்படும்.

அறிமுக முறையில் கல்வியின் பயன் என்ன வென்று கூறியாயிற்று. நற்றூள் தொழக் கூடிய கல்வி எப்படியமைதல் வேண்டும் என்பதை நாம் இனிப்பார்ப்போம்.

இப்பொழுது நாம் பெறும் கல்வி விஞ்ஞான முறையிலமைந்த கல்வி, யாவற்றையும் வகுத்துப் பிரித்துத் துருவி ஆராய்வது. சிந்தனைக்கு அடிமையானது. உலகத்தைத் தனித்து நோக்குவது; பொருள்களையும் பிரித்து தனித்து நோக்குவது, இந்த இயல்பு தங்களின் புனித இயல்பை மறைத்து நிற்கிறது. அப்புனித இயல்புயாது?

எங்கள் சமயம் மனிதனுக்கு புத்தி, தருக்கம், விஞ்ஞானம் ஆகியவை தருவதை விடக் கூடிய ஞானத்தைத் தரும் ஓர் உள்ளொளி உண்டென்று சொல்கிறது. எங்கள் உள்ளொளி எல்லாவற்றையும் தொகுத்து நோக்குவது, யாவற்றையும் பேதமறக் காண்பது. இதுதான் அப்புனித இயல்பு. சிந்தனையின் வடிவில் இவ்வுள்ளொளி இயங்காது. சிந்தனைதான் எங்களுக்கு விஷய ஞானத்தைத் தந்து பொருளியல் அரசியல் இலட்சியங்களை அளிப்பது.

விஞ்ஞானக் கல்வியில் பழுதில்லை; அரசியலால் தான் உலகிற்கு ஆபத்தென்பர் சிலர். இது அறியாமை. விஞ்ஞானத்தால் அல்ல உலகிற்குப் பழுது. பழுது அந்த விஞ்ஞானச் சிந்தனையால்தான். இதற்குச் செய்ய வேண்டிய மருந்து அந்த உள்ளத்தை விஞ்ஞான முறையில் இயக்குவதல்ல. ஆனால் அந்த உள்ளத்தைச் செவ்விய முறையில்

அமைத்து முழுவளர்ச்சி பெற முயலல் ஆகும். உணர்வோடு கலந்து அவ் வளர்ச்சி ஆக வேண்டும். உள்ளத்தின் சிந்தனைப் பகுதி மட்டும் வளர்ந்தால் ஆகாது. அந்த உள்ளமே மாற வேண்டும். உள்ளம் தன்னுடைய அடிமைத் தனத்தை, தனக்கமைந்த விவங்கை, உந்தல்களை ஏக்கங்களை உற்று நோக்க வேண்டும்; அவற்றினின்றும் விடுதலை பெறவேண்டும். சிந்தனை அதற்கு இடையூறுக உள்ளது.

மனிதன் பூரண அமிசங்கள் பெற்று வளரும் முறையில் கல்வி அமைய வேண்டும், தனியப் புத்தி வளர்வதால் மனிதன் வளர்ந்து விடுவதில்லை. பொருளினால் ஒப்புமை, கல்வியால் ஒப்புமை கொண்டு வர முயலும் இக்காலக் கல்வி ஓர் அற்ப விஷயமே. சமத்துவம் என்பதை விட்டு எவ்வுயிரும் பேதமுற உணரும் (எண்ணுகின்ற அல்ல) ஒரு சமுகமே நம் இலட்சியமாயிருத்தல் வேண்டும்.

தருக்கம் விஞ்ஞானம் முதலிய வற்றை வளர்த்தும் புற உலகை அடிமை கொள்வதில் என்ன பயன்; அதிலேயே மனிதனுக்குள் போட்டியிருக்கிறதை நாம் என்றும் காண்கிறோமல்லவா? மனிதனின் உணர்வினைப் பண்படுத்தி உள்ளொளியைப் பெருக்கி உள்ளத்தில் அன்பினை நிறைத்தால் இத்தினையால் பெறமுடியாத இன்பத்தை நாம் பெறலாம்.

வருங்காலக் கல்வி இந்த உணர்வினை வளர்ப்பதாய் அமைய வேண்டும். சிந்தனையை வளர்த்தது போதும்; ஆணுவைத் துளைத்தது போதும், அன்பினால் உள்ளங்களைப் பிணைக்கும் வழியில் வருங்காலக் கல்வி அமைய வேண்டும். அழகினை நயக்கவும் உலகின்புறக் கண்டு உவக்கவும், துன்பங்கண்டு துடிக்கவும், உண்மையைக் கண்டு வியக்கவும் நாம் நம் உணர்வினைப் பழக்குவோமாக.

நம் வரும் வாழ்வு இம்முறையின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும், அப்பொழுது தான் மனக்கவலை தீரும். வாலறிவன் நற்றூள் தொழும் இயல்பு நமக்குண்டாகும். அந்த நற்றூளைத் தொழுவதால் தான் தூய அறிவு வடிவாய் இருப்பானிடமிருந்து நாம் மெய்யறிவு பெறலாம்.

பள்ளிக் கூடத்தில் வாழும் மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் யாவரும் தம்முள் அடிக்கடி சிந்திக்க வேண்டிய ஒரு கேள்வி.

கற்றாதனால் ஆய பயனென்? என்பது?

வள்ளுவர் சொன்ன விடையைச் சொல்லநாமே நம்மைத் தேற்றிக் கொள்ளத் தேவையில்லை. இப்பொழுது பள்ளிக் கூடங்களில் படிப்பிக்கும் முறையையே பின்பற்றி இக்கேள்விவை கேட்டுச் சிந்தித்து ஒரு தெளிவிற்கு வரலாம். திறமையுடன் படித்துப், பரிசும் பட்டமும் பெற்று உழைத்து உண்டு-

டுத்து வாழ்வதால் மனதில் வேண்டிய இன்பம் கிடைத்து விடுகிறதா? மனதை விட்டு பிரியாமல் போட்டி, பொருமை, பயம் சினங்காமம் தாண்டவமாடுவதேன்? இதை நாம் ஒப்புக் கொண்டால் இவை நம்மை வருத்தாமலிருக்கக் கூடிய ஒரு வாழ்வை நாம் நமக்காக்க வேண்டாமா? அப்படியானால் நமக்கு புதிய கல்வித் திட்டம் ஒன்று வேண்டும்.

MEYENBERG

For

M
GOUR
TALITY

T. GANESAN

19, SEA STREET,
COLOMBO.

For

BOOKS
STATIONERY
&
SPORT GOODS

be sure to Visit

GUNASENAS

M. D. GUNASENA & CO., LTD.

COLOMBO — KANDY — GALLE
NEGOMBO & ANURADHAPURA

யாண்டு சென்மோ?

அருந்தமிழ்ச் சைவம்!

பண்டிதர் திரு. சி. சேதுகாவலனார் அவர்கள் M. A.; B. O. L.; B. T.

தமிழ் விரிவுரையாளர், கிறீன்லந்துக் கல்லூரி கொழும்பு.

சைவம் என்பது சிவன் எனும் சொல் லடியாகப் பிறந்தது. 'சிவனை வழிபடுஞ் சமயம்' என்பது இதன் பொருள் சிவன் தென்னாட்டுக்குரிய தமிழ் மக்களால், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக, வழிபட்டுவரும் தமிழர் தம் முழுமுதற் கடவுள். 'தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி' எனவரும் மணிவாசகருடைய அடியாலும் இக் கூற்று வலியுறுத்தப் படுவதைக் காணலாம்.

தென்னாட்டிற்குள் இவ்வழிபாடு முதற்கண் தோன்றியது. தமிழ் மக்களின் நாகரிகம் தெற்கிருந்து வடக்கே சென்று இந்தியா முழுவதும் பரவியிருந்த காலம் ஒன்று இருந்தது. இக்காலம் பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்டகாலம். இமையவான் தொடங்கிக் குமரிவரை கிடந்த தமிழகம் நாகரிகத்திலும், கலையின் செழுமையிலும், வளத்தின் செழுமையிலும், பல்கிப் பெருகிப் புகழ்மையக் கிடந்த காலம் அது. சரித்திரக் குறிப்பு களின்மையால் வலியுறுத்திக் கூற முன்வருவாரின்றி இருக்கின்றோம் எனினும், இவ்வுண்மை இன்று ஆதாரம் பெற்று வளர்ச்சியடைகின்றது. நடு நிற்கும் சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர் இவ்வுண்மையை ஆராய்ந்தால் இது வலுக்கும் என்பதே எமது கருத்தாகும்.

இவ்வாறு பரந்து புகழ்மண்டிக் கலையாற் செழிப்புற்ற தமிழ் நாட்டில், இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியிலிருந்து பல்வேறு குழுவினராய்க் காலந்தோறும் இந் நாட்டின் பசுமையையும் வளையுங் கண்டு இவர்களுடைய செல்வங்களைக் கொள்ளை கொள்

பிறநாட்டு மக்கள் வந்து குவிந்தனர். இவர்கள் தங்களை ஆரியர் என்றழைத்தனர். தேக வலியாலும், போர்முறையாலும் இவர்கள் தமிழ் மக்களை விடப் பன்மடங்கு சிறந்து விளங்கினராகலாம். வடநாடு முழுமையும் காலகதியிற் தமதாக்கித் தமிழ்மக்களைத் தென்னாட்டிற்கே துரத்தி விட்டனர். இது வெறுங்கதையன்று இராமாயண காலத்திற்கும் பலநூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்த இந்திய நாட்டுச் சரித்திரமாகும்.

— இனி இந்திய நாட்டுக்குள் புகுந்து வெற்றி வீரராய் விளங்கிய ஆரியர் நாகரிகத்தில் 'மிலேச்சர்' எனவே ஆண்டு வாழ்ந்த தமிழ்மக்களால் கருதப்பட்டனர். இவ்வாரியர் தமிழர்களுடைய நாகரிக வாழ்க்கையைக் கண்டு வியந்தனர். தமிழர்க்குரிய தெய்வக் கொள்கைகளையும், கலைச் செல்வங்களையும் தாம் இதுவரை கொண்டிருந்த கொள்கைகளோடும், கருத்துக்களோடும் இயைவுறச் செய்தனர். வேத காலத்திற்கும் பல நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட ஆரியர் இயற்கைப் பொருள்களையே வழிபட்டனர். காற்றையும், கடலையும், இடியையும், சூரிய-சந்திரர்களையும், நெருப்பையும், கொடிய விலங்குகளையும் அவற்றிற்கு அஞ்சி வழிபட்டு வந்தனர். தமிழ் மக்களுடைய கடவுட் கொள்கையைக் கண்டு, தாமும் இவற்றைத் தம்முடைய இயற்கைப் பொருள்களோடிணைத்து வழிபட்டனர் என்பதே ஆராய்ச்சியாளர் கருத்து. எனவே 'சிவன்' இவர்களுடைய கடவுளாகிப் 'பரமேஸ்வரன்' எனப்

பெயர் பூணப் பட்டு இவர்க்கு முழுமுதற்
கடவுளாக வந்தமை காண்க.

மேலும் 'முருகன்' தமிழ் நாட்டுக்கே
உரிய தனிச்சுடவுள். 'முருகன்', முருகு என்
னும் சொல்லடியாகப் பிறந்தது. அழகு,
இளமை, மணம், தெய்வத்தன்மை என
இந் நான்கு குணங்களையும் குறிப்பது முருகு.
முருகன், இந் நான்கு குணங்களும் தலை
சிறந்து நிற்கும் கடவுளாகக் காட்சியளிக்
கின்றான். இயற்கையின் அழகு நிறைந்து,
குன்றும் காடும் அருவியும் சுனையுமாக இனிய
குறிஞ்சி நிலைப் பகுதிக்கு முருகன் வழிபடு
தெய்வமாகிறான். தமிழ் நாட்டிற்குள்
வழிபடு தெய்வங்களும் திணைப் பொருளாக
அமைகின்றனர். பாலை, குறிஞ்சி, முல்லை,
மருதம், நெய்தல் எனவரும் அன்புக்குரிய
ஐந்திணை மக்களும் துர்க்கை, முருகன்,
திருமால், இந்திரன், வருணன் என்போரை
முறையே வழிபடு தெய்வமாகக் கொள்ளும்
முறை தமிழ் இலக்கியங்களிற் தொன்று
தொட்டுக் காணப்படுகின்றது.

ஆரிய மதங்கள் பல இந்தியாவில் ஆரிய
யருடன் வந்தும் அவையெல்லாம் தமிழ்
மக்களுடைய கடவுட் கொள்கைகளோடு
ஒற்றுமைப்பட்டு ஒன்றாகிவிட்டன. 'முரு
கன்', காலகதியில், வேறுகி விளங்கி நின்ற
சுப்பிரமணியக் கடவுளுடன் ஒன்றாகி ஒற்று
மைப்பட்டு விளங்கினார். நக்கீரர் பாடிய
திருமுருகாற்றுப் படையினை நன்கு ஆராய்ந்
தால், இவ் வொற்றுமைப்பாட்டு முயற்சி
நக்கீரர் காலத்திலோ, அன்றி அவர் காலத்
திற்குச் சிறிது முன்னதாகவோ தொடங்கி
யிருக்க வேண்டும் என அறியலாம் பண்
டைத் தமிழுலகு கண்ட இள முருகனிடம்
புத்தம் புதிய சில இயல்புகளையும் திணித்துப்
பழமையும் புதுமையும் கலந்த ஒரு படைப்
பை, நக்கீரன் பத்துப்பாட்டில் சமைத்தான்
என்றால் மிகையாகாது வெறியரும் வேல
னால் வழிபடும் முருகனும், செந்தில்வாழ்
முருகனும், குன்று தோறும் விளையாடும்
குருகனும், பழனியில் புகழ்மைய நின்ற
பிள்ளை முருகனும், வேறு வேறு இயல்புகளை
ஒற்றுமைப் படுத்தி அழகு செய்த புலமை
யையும், கொள்கையின் வளர்ச்சியையும்
காட்டி நிற்கின்றதை அறிவுடையோர் அறி
தல் சாலுமன்றே!

இனித் 'தமிழ்ச் சைவம்' என்றது, எக்
காரணம் பற்றி என்பதை ஆராய்வோம்.
இதுவரை நாம், 'சிவன்' தமிழ் நாட்டிற்
தோன்றிய தமிழருடைய கருத்திற் கண்ட
கடவுள் என்பதை விளக்கினோம். சிவனை
வழிபடும் சமயம் சைவம் என்பதையும் அறிந்
தோம். இந்தியா முழுமையும் ஒரு காலத்
தில் தமிழருடைய கடவுட் கொள்கைகள்
பரவி, விரிந்து, வேறு கொள்கைகளுடன்
கலப்புண்டு, புதுப்புது உருப்பெற்று, யாவும்
ஒற்றுமைப் பட்டு, இன்றைய 'சைவம்' விள
ங்குகின்றது என்பதனையும் தெளிவுபடக்
கூறினோம். எனவே, தமிழ் மொழிதான்
சிவனால் அருளப்பட்டுச் சிவனையும், சைவத்
தையும் வளர்த்தமொழி. தமிழ் மொழி
யின் அடிப்படையில் சைவம் வளர்ந்து,
ஓங்கி, நிற்கிறது. திருமுருகாற்றுப்படை
முதல், மூவர் தேவாரம், மணிவாசகனார்
வாசகம், திருக்கோவை, திருப்பல்லாண்டு,
திருவிசைப்பா, முதலியனவும்:- திருமந்திரம்,
திருத்தொண்டர் புராணம் முதலிய பல
சிவத் தொண்டர் புராணங்களும் — திரு
விளையாடற் புராணம் முதலாய மூர்த்தி
புராணங்களும் — காஞ்சிப் புராணம் முத
லாய பல தல புராணங்களும் — மெய்கண்ட
போதம் முதலாய பல சமய சரித்திர நூல்
களும் — இன்னும், பல அந்தாதி, கலம்பகம்
உலா முதலிய பல்வகைப் பிரபந்தங்களும்
சைவக் கோட்பாடுகளையும் கருத்துக்களையும்
விளக்கி நிற்கும் சிறந்த இலக்கியக் களஞ்சி
யங்களாதலால், இத் தமிழ் நூல்கள் இன்
றேல் சைவமும் இன்றாகும். தமிழின் அடிப்
படை உரத்தில், சைவந் தழைத்து நிற்கின்
றது தமிழோடு இரண்டறக் கலந்து நிற்பது
சைவம். தமிழ், உடல்; சைவம், உயிர்.
சைவம், தமிழ் மொழியிற் பொதிந்து கிடக்
கும் கருத்துக் களஞ்சியம். இதனொருன்
இக் கட்டுரையில் 'தமிழ்ச்சைவம்' எனத்
தமிழைச் சைவத்திற்கு அடையாகவும்,
களாகவும் வைத்துத் தலைப்பு எழுத
நேர்ந்தது.

'அரசன் எவ்வழி குடிகளவ்வழி' என்
றோர் வாக்குண்டு. பாண்டியன் சமணனாகிய
காலத்தில், தமிழ் நாட்டில், சமணம் பரவிச்
சைவம் தளர்வுற்று நின்றது. அப்போது
தான் சம்பந்தர் தோற்றினார். சமணம் அழி
யச், சைவம் மீண்டும் தழைத்தது.

சமணந் தலைதூக்கி நின்றபோது தென் னிந்தியாவில் தமிழ் தூய்மையற்று மணிப் பிரவாள நடை பிறந்தது. வடமொழியும், பிறமொழியும் வரைவின்றிப் புகுந்து தமிழ் மொழியின் வனப்பையும், தூய்மையையும் சிதைத்து விட்டன. எனினும், தமிழ் அழிய வில்லை; ஆக்கம் பெற்று, வலுப் பெற்று, ஓங்கி வளரக் காரணமாயிற்று.

இன்று தமிழுக்கு ஓர் சோதனைகாலம், சைவத்திற்கு ஓர் சோதனைகாலம். தமிழ் அழிந்தால், தளர்வுற்றால் தமிழில் முளைத் தெழுந்து உயிர் விட்டு நிற்கும் சைவம் அழிவுறாதா? தளர்வுறாதா? எண்ணிப் பாருங்கள்!

தமிழ் மொழிக்கு அரசியற் பெருமை இல்லாது போய்விட்டது. அரசாங்க மொழி யாயில்லாமல் வீட்டிலும், வீதியிலும், பள்ளி யிலும் பயிலும் மொழியாகவே நிற்கிறது. பள்ளியிலும் இதற்கு மதிப்புக் குறைந்து வருகிறது; வீதியிலும் குறைந்து வருகிறது. தமிழை வளர்க்கும் சபைகளும் அருகி வருகின்றன. உழைப்புக்கும் உத்தியோகத்திற்கு மாகக் கல்வி கற்கும் தமிழ் மாணவர்கள் தமிழைப் புறக்கணிப்பது ஆச்சரியமன்று. தமிழைப் புறக்கணிப்போர் சைவத்தைப்

பெயரளவிற்குள் காக்க முடியும். சைவப் பற்றும், உணர்ச்சியும் தமிழறியாதார்க்கு இயற்கையாதல் ஒரு போதும் முடியாது.

எனவே, இறுதியாக, ஒரே ஒரு வேண்டு கோள் இது தமிழ் மக்கள் பேரிலும், சைவ மக்கள் பேரிலும், எமது கலைகளின் பேரிலும், எமது புராதனப் பெருமையின் பேரிலும் எங்கள் தமிழ் மாணவர்களுக்கு விடுக்கின் றேன். தமிழ் பேசும் மாணவர்களே! உமது தாய் மொழியை விரும்பிக் கற்க. தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து, சுவைத்துக் கற்க. தமிழ் கற்றால், சைவந்தானாகத் தழைக் கும்.

நீர் தமிழ் கற்காது விடுவீராகில், தமிழ் மொழிக்காக உமது உயிரை அர்ப்பணிக்க மறுப்பீரானால், தமிழ் மக்களின் மானத்திற்கும் பெருமைக்குமாக வாழ் மறுப்பீரானால், நாம் யாண்டு செல்வோமோ அறியேம், எமது சைவம் யாண்டு சென்மோ! எமது உயிரினும் உயிரான பண்புடைய தமிழ், இத் தமிழின் அடிப்படையில் ஊறிய சைவம், யாண்டு சென்மோ!

விடையும், வழியும், உம்மிடந்தான் உள.

With the Best Compliments of

N. VAITILINGAM & CO., LTD.

450, OLD MOOR STREET,
COLOMBO-12

அடியும் முடியும்

— முருகையன் —

எலியினது குடலிடையும் நுணுக்குக் காட்டி
இயல்விக்கும் தரம் வரையும் நுனித்துப் பார்த்தோம்
வலுமிகுந்த ரேடியோத் தொலைகாட் டிக்குள்
வசப்படுத்தத் தக்க அள வாகா சத்தின்
பல இயல்பை அனுமானப் பார்வை கொண்டு
பகுத்தறிந்தோம் — வெளியினது நிகழ்வுக் கால
நிலை அறிந்தோம்; எதிர்வுரைத்தோம். பழங்கா லத்தை
ந்ச்சயிக்கும் கணிப்புகளும் செய்து விட்டோம்.

இக்காலத் தியல் கொண்டு கணக்குப் போட்டோம்.
எதிர்காலப் போக்குகளை முன்ன றிந்தோம்.
முற்கால மர்மத்தை ஒதுக்கி, நீக்கி
முன்னேற லானோம் நாம் — முடிவில் லாமல்
அப்பாலும் அப்பாலும் நெடிது செல்ல
அதற்கப்பால், அதற்கப்பால் . . . திகைத்து நின்றோம்.
நிற்காமல் மிக மெதுவாய்ப் பின்னும் செல்வோம்,
நிகழ்ச்சிகளின் திருவடியைக் காண எண்ணி

எதிர்காலப் போக்குகளை அறித லன்றி
இயன்றவரை அதை மாற்றும் போராட்டத்தும்
விதவிதமாய் முயலுகிறோம் — விரும்பத் தக்க
விளைவுகளும் பெறுகின்றோம். முடியை நோக்கி
அதிவிரைவாய்ச் சென்ற சல னீயம் குன்றி
ஆயாசம் கொண்டமையால் தள்ளா டுற்று
மெதுவாக அசைகின்றோம், எதிர்வுப் போக்கின்
மேல் முனையை — திருவடியைக் காண எண்ணி.

எட்டும் இனி என நினைத்தோம். ஐந்த் டிக்குள்
 இருக்கும் என்று சென்றாலோ .. இன்னும் சற்று
 மட்டும் ஒரு சிறிது செலின் — கைகளுக்குள்
 வசப்படுதல் நிசம் என்று நிச்சயித்தோம்.
 கிட்டுவது போல் இருந்து கிட்டா தாகிக்
 கிடையாத தோற்றரவோ என ஐ யுற்று
 நெட்டுயிர்த்தோம். ஆனாலும் மீண்டும் மீண்டும்
 நிமிர்ந்தெழுந்து மறுபடியும் நகர லானோம்.

அடிமுடிதே டும்படலம் இடையீ டின்றி
 ஆதியும் அந் தமும் இன்றிப் படிக்க வேண்டும்.
 விட முடியாததை என்ற வேட்கை யாலே
 வேறெதற்கும் நேரமில்லை — எங்களுக்கு.
 'தடுபொடி' தான் ஓயாது. தலையைச் சாய்க்கச்
 சமயமில்லை. உறங்குவது சரியு மில்லை.
 விடுதலையை நோக்குகிறோம் தயவு செய்து
 வெவ்வேறு திசை நோக்கச் சொல்லா தீர்கள்.

With the Best Compliments of

A. K. SANGARAN & CO.,

SANGARAN'S BUILDING

387, Old Moor Street,
 COLOMBO-12

With the Best Compliments of:-

SWAN INDUSTRIES

Manufacturers of Quality White Cream Blocks

புராணங்களின்

உட்கருத்து

பேரகிரியர். ஆ. வி. மயில்வாகனம்.

சைவ வொழுக்கம் தொடர்புள்ள புராணங்களும் இதிகாசங்களும் பல உள. அவற்றை நாம் பல்வேறு முறைகளில் நோக்க இயலும். மகிழ்ச்சி தரும் பொருட்டுக் கதையெனப் படித்தல் ஒரு முறை. ஓரளவு வரலாற்று உண்மை யடங்கியுள்ள நூல்கள் எனக் கருதுதல் பிறிதொரு முறை. பாராயணஞ் செய்தல் வேறொரு முறை. அடியார்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு அவர்தம் வழிபடு தெய்வம் புரிந்த லீலைகளின் தொகுதி யெனப் போற்றுதல் மற்றொரு முறை. அளப்பரிய மெய்ஞ்ஞானம் பகரும் பனுவல் எனப் பேணுதல் இன்னுமொரு முறை.

மேற்கூறியுள்ள பொதுவிதிக்குப் பரஞ்சோதி முனிவர் அருளிச்செய்த திருவிளையாடற்புராணமானது சிறப்பாக அதன்கணுள்ள மண் சுமந்த படலமானது. விலக்கன்று. இந்திரன் பழி தீர்த்த படலம் முதல் அருச்சினைப் படலம் ஈராக அப்புராணத்தில் அடங்கியுள்ள கதைகள் யாவும் எவர்க்கும் இன்பம் ஊட்டும் தன்மையுடையன வாகும். கவியின் கற்பனையைத் தள்ளிக்கொடுத்து வரலாற்றுக்குத்தேவையான செய்திகளை நாம் பெறுகின்றோம். தினந்தோறும் பாராயணஞ் செய்து பயனடைகின்றோம். வழிபடு தெய்வம் எங்களுக்கு என்றென்றும் உற்ற துணையாய் நிற்கும் என வுணர்ந்து வாழ்கின்றோம். அது சிறந்த அழகிய முறையில் பேருண்மைகளை விளக்கிக் காட்டுகின்ற ஞான நூலுமாகும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதே

இக் கட்டுரையின் நோக்கு.

சிவன் மண் சுமந்த கதையைப் பற்றி நாம் யாவரும் நன்கறிவோம். தென்னவர் பிரமராயர் நரிகளைப் பரியாக்கித் தன்னை ஏமாற்றிவிட்டாரே எனச் சீற்றங் கொண்ட பாண்டி மன்னன் அரிமர்த்தனன் என்பான் அவரைச் சிறையிலிட்டுத் துன்புறுத்தலானான்.

‘யானேதும் பிறப்பஞ்சேன்
இரப்பதனுக் கென்கடவேன்
வானேயும் பெறில் வேண்டேன்
மண்ணுள்வான் மதித்துமிரேன்
தேனேயும் மலர்க்கொன்றைச்
சிவனேயும் பெருமானெம்
மானேயுன் அருள்பெருநான்
என்றென்றே வருந்துவேனே’

எனச் சிறையிலிருந்து இட்ட ஓலக்குரல் கேட்ட எம்பெருமான் பாண்டியனைத் தண்டிக்கக் கருதி, வைகையாற்றைப் பெருக்கெடுத்தோடச்செய்து, ஆற்றங்கரை யடைப்பு வேலையில் ஆருமற்ற நரை திரை விழுந்த, பிட்டு வாணிவிச்சி செம்மனச் செல்வி என் பாளுக்கு அளிக்கப்பட்ட பங்கு அடைத்து தவயாருமே இல்லை யென்று அவள் சுந்தரேஸ்வரப் பெருமான் சந்திதியில் ஓலமிட, அந்த முறையீட்டைச் செலியுற்று, தானே மனித வேடம் பூண்டு மண்வெட்டியும் கூடையுமாய்த் தோன்றி வாணிவிச்சி சமைத்த பிட்டை வயிறு புடைக்க உண்டு, அடைப்பு வேளையில்

இறங்காது கூத்திலும் குறும்பிலும் நேரத்
தைப் போக்கிப், பாண்டியன் சேற்றத்துக்கு
ஆளாகி, அவன்றன் பொற்பிரம்பால் முது
கில் அடி கிடைக்கப் பெற்றார்.

அடி கூலியாளின் முதுகிற் பட்டதும்
வைகையாற்றின் வெள்ளமும் அடங்கிற்று.
ஆனால் அந்தக் கூலியாள் மறைந்துபோயிற்
றான். அந்த அடிதான் எத்தகையது!

அது “பாண்டியன் முதுகிற் பட்டது செழி
யன் பன்னிய ருடம்பினிற் பட்ட
தாண்டகை யமைச்சர் மேனிமேற் பட்ட
தரசிளங் குமர்மேற் பட்ட
தீண்டிய கழற்கால் வீரர்மேற் பட்ட
திவுளிமேற் பட்டது பருமம்
பூண்ட வெங்கரிமேற் பட்டதெவ் வுயிர்க்
கும் போதன்மேற் பட்ட அத்தமும்பு.”

“பரிதியு மதியும் பாம்புமைங் கோளும்
பன்னிரம் படைத்த நாண் மீதும்
இரு நிலம் புனல்கா லெரிகடுங் கனல்வா
னென்னுமைம் பூதமுங் காருஞ்
சுருதியு மாறு சமயவா வவருஞ் சுரர்களு
முனிவருந் தொண்டின்
மருவிய முனிவர் கணங்களும் பட்ட
மதுரைநர் யகனடித்தமும்பு.”

அந்த அடியின் மர்மம் யாது? எதற்காகக்
கூலியாளாக வந்த இறைவன்மீது விழுந்த
அடியைப் பார் முழுதும் உணர்ந்தது? இக்
கேள்விக்கு அளிக்கப்படும் விடையில் சைவத்
துக்கு மட்டுமே உரிய பேருண்மையொன்று
அடங்கியிருக்கின்றது. அங்வுண்மையைப்
பாண்டியன் வாயிலாகப் பரஞ்சோதி முனி
வர் எங்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றார்.

“கடியேறு மலர்மகன்மான் முதலாய
கடவுளரும்
படியேழு மளவிறந்த பல்லுயிரு நீயேயோ
முடியேற மண்கமந்தாய் முதுகிலடி
வடுப்பட்ட
தடியேனும் பட்டேன்நின் றிருமேனி
யானேனோ?”

எனப் பாண்டியன் இறைவனிடம் கேட்கி

றான். அதாவது அடிப்பட்ட நீயும், அடித்த
வனான நானும், தேவர்கள் உட்பட அள
வற்ற பலவகையான உயிரினங்களும், நீயா
என்று வியந்துரைத்தான் பாண்டிய
மன்னன்.

அதேகருத்தைச் சம்பந்தப் பெருமான்
அவர் தம் திருப்பாட்டொன்றில் எடுத்துக்
கூறுகின்றார். அதனைச் சற்றுக் கவனிப்போம்

“சூர்யமுதல் ஓன்றாய் இரு பெண்ஆண்
குணம் மூன்றாய்
மாருமறை நான்காய்வரு பூதம்அவை
ஐந்தாய்
ஆருர்கவை ஏழோசையோ டெட்டுத்திசை
தானாய்
வேரூய் உடன் ஆனான் இடம் வீழிம்மீழ்
கூய,”

இத் திருப்பாட்டில் இறைவனின் மூன்று
நிலைகளை, அதாவது இறைவன் பிரபஞ்சத்
தோடு மூன்று வகைத்தொடர்பு உள்ள
வகை இருக்கின்றான் என்பதை, திருஞான
சம்பந்தர் எடுத்துக் கூறுகின்றார். அவை
முறையே, அபேத நிலை, பேத நிலை, பேதா
பேத நிலை, எனப்படும். எம் பெருமான் மண்
சுமக்கப் போய்ப் பாண்டியனால் கோலடி
பட்ட நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்த மட்டில்
இறைவனின் அபேதநிலையே உணர்த்தப்படு
கிறது. அந்நிலையில் இறைவனுக்கும் பிர
பஞ்சத்துக்கும் பேதமேயில்லை. எங்கும் நீக்
கமற நிறைகின்ற பரம்பொருள் பிரபஞ்சத்
திலுள்ள பல பொருள்களாகவும் இருக்
கிறான்.

அதே அபேத நிலையைக் கொண்ட சர்வ
வியாபியாகிய சிவனைப் பாடவந்த திருமூல
நாயனார்

“பெருஞ்சுடர் மூன்றிலும் உள்ளொளியாகித்
தெரிந்திட லாய்நிற்குந் தேவர் பிரானும்
இருஞ்சுடர் விட்டிட் டிகலிட மெல்லாம்
பரிந்துடன் போகின்ற பல்கோரை யாமே.”
என்றும்

இங்குநின்றானங்கு நின்றனன் எங்குள்ள
பொங்கிநின் றுன்புவனாபதி புண்ணியன்
கங்குல்நின் றுன்கதிர் மாமதி ஞாயிறு
எங்குநின் றுன்மழை போலிறை தானன்றே.”
என்றும் பகர்கின்றார்.

சிவனின் திருவடியில் சரண்புகுந்த பக்தர்க்கு நற்கதி உண்டு என்பதை மண்கமந்த படலம் நன்குணர்த்துகின்றது. சிவனே தஞ்சம் என்று வாழ்ந்த செம்மனச் செல்வியானவள்

“கண்ணுதல் நந்தி கணத்தவர் விசம்பிற்
கதிர் விடு திப்பிய விமாவம்
மண்ணிடை யிழிச்சி யன்னைவா வென்று
வல்லவைத் தமரர் பூமழையும்
பண்ணிறை கீத வோதையும் வேதப்
பனுவலுந் துந்துபி யைந்தும்
விண்ணிடை நிமிர்ச்சிவனரு ளடைந்தோர்
மேவிய சிவபுரத் துய்த்தார்”

என்றவாறு சிவபுரம் ஏகினான்.

அன்றியும் பாண்டியன் நற்போதனை அளிக்கப்பெற்று மாணிக்கவாசகரின் பெருமையை யுணர்ந்தான். அதுவுமல்லாமல் வேறொருண்மையை மண்கமந்த படலம் எங்களுக்கெடுத்தோதுகின்றது. அதாவது சிவனின் அபேத நிலையில் அவன் எல்லா உயிரினங்களிலும் வியாபித்து நிற்கின்றான். ஆகவே எவ்வுயிர்க்கும் துன்பம் நேரிடின் அதே துன்பத்தைத் தேவர் முதல் சிற்றினங்கள் ஈராக எல்லா உயிரினங்களும் துய்த்ததாக வேண்டும் என்பதாகும், தீச்சிந்தனை, தீச்சொல், தீச்செயல் ஆகிய யாவும் சிவநிந்தையாகும் அவை ஆற்றுவோரையும் ஏனையோரையும் பாதிக்குமாம். இதுவே மண்கமந்த படலமானது எங்களுக்குக் கற்பிக்கும் பெருண்மையாகும்.

அதே உண்மையைச் சிறு வயதில் எங்கள் பாட்டிமார் கூறியுள்ள கதையொன்று உணர்த்துகின்றது. மயிலேறிப் பார் முழுதும் சுற்றித் திரிந்து அந்திப் பொழுதில் அவன்றன் இல்லம் மீண்ட கட்டில்லாக் காளை கார்த்திகேயன் பார்வதி யன்னையின் திரு முகத்தில் அன்று காலை தான் கண்டி

ராத வடுவொன்றை அவதானித்துச் சீற்றங்கொண்டு, அது எவரின் செயல் என்று வினவ, புன்முறுவலுடன் அவன் தானே நகத்தால் கீறினான் என்று அவள் விடையளித்தாள். வியப்புற்ற கார்த்திகேயனுக்கும் பார்வதி தொடர்ந்து கூறியதாவது: “குழந்தாய், நீ அறியமாட்டாய் நான் எல்லா உயிர்களிலும் வியாபித்திருக்கிறேன். சீவராசிகள் துன்புறுங்காலே நானும் துன்புறுகின்றேன். இன்று காலை பூனையொன்றின் முகத்தில் நீ கீறினாயல்லவா? அதே செயல் என் முகத்திலும் வடுவொன்றை உண்டாக்கியிருக்கிறது” மக்களாகிய நாம் இவ்வுண்மையை உணர்ந்து வாழ்வோமாயின் இம்மாநிலத்திலேயே சுவர்க்கலோகத்தைத் தாபித்துவிட முடியும். எங்களில் மிகச் சிலரே தீயவர். பெரும் பான்மையோர் அறியாமையாலேயே தீங்கு செய்கின்றனர். அதலாலன்றோ திரு வள்ளுவ நாயனார்

“அறத்தினு ணங்கு ஆக்கமும் இல்லை
அதனை
மறத்திலின் ணங்கில்லை கேடு,” என்றும்

“மனத்துக் கண் மாசிலன் ஆதல்
அனைத்து அறன்
ஆகுல நீர பிற”, என்றும்

“மறந்தும் பிறன் கேடு குழற்கு குழின்
அறஞ்குழும் குழந்தவன் கேடு” என்றும்
வற்புறுத்துகின்றார்.

சிவனும் பிரபஞ்சமும் பேதமில்லா நிலையில் எங்கள் அறம் யாது? திருமூலர் விடை தருகின்றார்:

“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பேசிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே”.

மதமின்றி வாழ்வேது ?

செல்வன் தி. பரமேஸ்வரன்

[மதம் என்று கூறினால், “என்ன விளைவு? எங்கு பெறலாம்?” என வினாக்களை தொடுக்கின்றனர். கவிசாலை மாந்தர். இத்தகைய அறிவினர்களின் உள்ளத்தே உறையும்படி மதத்தின் அவசியத்தையும், புனிதத் தன்மையையும் களைசொட்டத் தீர்த்தமிழில் வரைந்துள்ளார், இம்மாணவர்.]

மண்ணில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு மானிடனும், சில காலம் வளர்கிறான்; பல காலம் மனிதனாக வாழ்கிறான்; கணநேரத்தில் மடிகிறான். பின் மண்ணோடு மண்ணாகிவிடுகிறான். சுருங்கக் கூறில், இதுதான் மனித வாழ்க்கை! இறப்பிற்கும், பிறப்பிற்கும் இடையே உள்ள காலத்தைத்தான் மனிதனின் ஆயுட்காலம் என்கிறோம் இவ் ஆயுட் காலத்தில் மனிதன் பலவற்றை உருவாக்குகிறான். இத்தகைய ஒன்றே மதம். இம் மதம் ஒரு கோட்பாடு; இறைவன் எனும் காண்பதற்கியலா சக்தியில் நம்பிக்கைகொண்டு வாழும் வழி.

சிலர், மனிதனிடைய ஆயுட் காலத்தை, அற்பமானது, இறைவனிடமிருந்து எம்மைப் பிரித்து மாயைகளில் உழலச் சந்தர்ப்பங்களை யும், ஆசைகளையும் உண்டு பண்ணுவது என்றெல்லாம் குறிப்பிடுகின்றனர். இக் கூற்றை ஆராய்தல் அவசியமாகும்.

இவ்வுலகில் வாழும் மிருக இனங்கள் யாவற்றிலும் பார்க்க அதிக நிலைகளையும் மாற்றங்களையும் தாண்டியவனும், முன்னேற்றமடைந்தவனும் மனிதனே! ஆகவே, அவன், உலகில் வாழும் பிற ஜீவன்களிற்காணப்படா பகுத்தறிவைப் பெற்றுள்ளான். மேலும், மண்ணில் அவதரித்த எம் சமய குரவரும் மற்றும் புத்தர், யேசுநாதர் போன்ற மகான்களும் மனித குலத்திற்கே உதாரணம் காட்டும் வழியில் வாழ்ந்து இறைவனடி சேர்ந்துள்ளனர். இவர்களின்

வாழ்க்கைச் சரிதையை உற்று நோக்குங்கால் மனிதனின் வாழ்நாள் அற்பமானதல்ல வென்றும், பல அரிய செயல்களைச் சாதிக்கக்கூடிய இடைக்காலம் எனவும் நன்கு புரியும்.

எனவே, மேற்காணும் கூற்றில் “வாழ்க்கை என்பது இறைவனிடமிருந்து மனிதனைப் பிரித்து மாயைகளில் உழலச் சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்துவதே” எனும் பகுதிமட்டும் உண்மை என்பது தெளிவுறத் தெரிகின்றது. வாழ்விலே, யாம் எமது நன்மைக்கோ அல்லது பிறரின் நலத்திற்கோ பங்கம் ஏற்படும் வகையில், அறிந்தோ அறியாமலோ மனதினால் உந்தப்பட்டு சில கருமங்களைச் செய்கிறோம். இதற்குக் கொலை, களவு, மதுவருந்தல் போன்ற பாதகங்கள் சிறந்த உதாரணமாகும் இத்தகைய செயல்களை செய்யத் தூண்டுவதே மாயையாகும். இம்மாயைகளில் யாம் ஆழ்கிறோமே என்று அச்சங்கொண்டு, கோழைபோல் யாவற்றையும் துறந்து துறவிகளாவது சிறந்ததாகாது. அப்படிச் செய்தால் யாம், மனிதனாக அவதரித்த பயனை அனுபவிக்காதவராவோம் மாயையை வெற்றி கொள்ளும் பொருட்டு அதை எதிர்த்துப் போரிடுதலே சிறந்ததாகும். இத்தருணத்தில் யாம் திருவள்ளுவரின் கூற்றை நினைவுகூறல் நலம்.

மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம் பழித்தது ஒழித்துவிடின்.

மனிதன் மனிதனாகவே வாழப் பிறந்தவன். நாம் இவ்வுலகில் பிறந்து மாயை

களில் உழல வேண்டியிருப்பது, எல்லாம் வல்ல இறைவனின் சித்தம் போலும். ஆகவே, இறைவன் எமக்களித்த இவ்வாழ்வை மன நிறைவுடனும், தைரியத்துடனும், உற்சாகத்துடனும் ஏற்று நடந்து இச்சோதனையில் யாம் வெற்றி பெறல் வேண்டும். இச்சோதனைகளுல் வெற்றியடைந்து இறைவனின் திருவடிகளை அடைவதற்குத்தான் மதம் எமக்கு அவசியம்.

உலகிலுள்ள மதங்கள் யாவும் வெவ்வேறு பெயர்களுடன் வெவ்வேறு இடங்களில் தோன்றிய போதிலும் அவை யாவும் அடிப்படையில் ஒன்றே. அனைத்தும் இறைவனை அடைவதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. பல்வேறு திசைகளிலிருந்து ஒரு நகரத்தை வந்தடையும் பல்வேறு பாதைகளைப் பாருங்கள்! இப்பாதைகளை மக்கள் வெவ்வேறு இடங்களிலிருந்து நகரத்தை வந்தடைய உபயோகிப்பார்கள். எனினும் இவர்கள் விழிப்புடன் செல்லாவிடில் ஏதாவது ஒரு திருப்பத்தில் தவறான திசையிற் திரும்பிச் சென்று அல்லலுறுவார்கள். நகரத்தையும் அடையமாட்டார்கள். இந்நகரத்தின் நிலையிற்குள் பரம்பொருள் இருக்கின்றார்; அறவழி விழிப்புணர்ச்சிதான் அன்பு மார்க்கம்; இதைத்தான் உலகிலுள்ள மதங்களனைத்தும் போதிக்கின்றன. எனவே அன்பு மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித்து, மதமெனும் பாதை வழியே செல்லாதவர், என்றுமே நகரமெனும் பரம்பொருளை அடையார் ஆகவே, வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தத்துவத்திற்கே! வாழ்வின் குறிக்கோளை அடைவதற்கே! மதம் அத்தியாவசியம் என்பது உறுதியாகின்றது.

மேலும், வாழ்வைப் பூரணமாக யாம் அனுபவித்தல் வேண்டும். கருமங்கள் அனைத்தையும் செவ்வனே செய்தல் வேண்டும். சிலர் “மதம் இல்லறத்தைக் கண்டிக்கிறது,” என அறியாமையால் உரைக்கின்றனர். இல்லறத்திற்கே இலக்கணம் வகுத்த சைவப் பெருந்தகைகளான, வசிஷ்டர், திருவள்ளுவர், அகஸ்தியர் போன்றோரின் சரிதத்தை அவர்கள் அறிந்ததில்லைப்போலும்! மதம் என்றுமே இல்லறத்தைக் கண்டித்தது கிடையாது! எனவே, யாமும் உரிய காலத்தில் மணம் புரிந்து அறநெறியில் ஒழுகி இவ்வாழ்வை நடாத்துவோமெனில் தவம் புரிந்தவர்களிலும் சிறந்தவராவோம். அதையே தான் பொய்யா மொழியாகும்,

ஆற்றின் ஒழுக்கி அறனிழுக்கா இவ்வாழ்க்கை நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து.

— என்று மொழிந்துள்ளார்.

எனினும் இவ்வாழ்வில் ஈடுபடுவோர்களிற் பெரும்பாலார், மனித இயல்பிற்கிணங்க, உலகின் பந்த பாசங்களினால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டு இறைவழிபாடை மறந்து விடுவர். தானதருமங்கள் செய்யாது, மேலும்மேலும் பொருளிட்டவதிலேயே கண்ணும் கருத்து மாயிருப்பர். இறக்கும் தறுவாயிற்குள் தம் தவறை உணர்ந்து, மனச் சாத்தியின்றி மடிவர். இதற்கு உதாரணமாக ஒரு சிறுகதையுண்டு.

முற்காலத்திலே, மன்னனொருவன் இறக்கும் தறுவாயில், தான் வாழ்நாள் முழுவதும் இறை வழிபாட்டில் ஈடுபடவில்லையென்று உணர்ந்து, வருந்தி “அட்டா! இப்போது என் செய்வேன்? இன்னும் சிறிது காலம் உயிர் வாழ்ந்தால் சில தலங்களையாவது தரிசிப்பேனே!” என எண்ணி வருந்தினான். இறைவனும் அவனைச் சோதிக்க விரும்பி, சிறிது அதிக காலம் அவனை உயிருடன் வாழ அனுமதித்தார். அவன், தான் எண்ணிய அனைத்தையும் மறந்து, உடனடியாக தன் மைந்தனுக்கு முடி சூட்டத் தலைப்பட்டானாம்.

இத்தகைய மூட அரசனைப்போல், அனைவரும் தம் வாழ்நாளை வீணாக்கலாகாது, வாழ்வில் செய்ய வேண்டிய கருமங்களில் ஒன்றாகிய இறை வழிபாட்டைக் கைவிடல் அறிவினச் செயலாகும்.

இவை யனைத்தும் அக்குவேறு, ஆணிவேருகக் கழற்றி, விளக்குகின்றது மதம்! இவ்வாறு மதம் மனிதருக்கு ஆற்றும் உதவி சொல்லுதற்கரியதாகும். மனித வாழ்க்கைக்கே அத்திவாரம் அமைக்கின்றது மதம்! விழிகளைத் துலக்கி, எமக்கு உயர்ந்தவோர் வழியைக் காட்டுகின்றது மதம்! வாழ்க்கையெனும் திரை மோதும், புயல் வீசும், எல்லை யற்ற ஆழியில் புயலைப் போக்கி, திரைகளை நீக்கி, மனிதனெனும் படகு, நிம்மதியாகத் தன் பிரயாணத்தை முடிக்கப் பேருதவி புரிவது மதம்! இத்தகைய மதமின்றி வாழ்வு தான் ஏது? அப்படியொரு வாழ்வை அமைப்பதுதான் சாத்தியமாகுமா?

187278

ஒற்றுமையை வளர்ப்பதே மதம்.

துன்பத்தைத் துடைப்பதே மதம்.

அன்பின் அடிப்படையே மதம்.

அறியாமற் பிதற்றுவது அறிவினம்.

ஜீவகாருண்யம்

[செல்வன் கு. ஜே. காசிநாதன்]

[“ஜீவகாருண்யம்” தான் இந்து சமயம் போதிக்கும் அடிப்படைத் தத்துவமாகும். பலரின் நாவில் எழும் இவ் ஏழெழுத்துச் சொல்லின் கருத்தை உணர்ந்தவரோ சிலர். அதைக் கடைப்பிடிப்பவரின் எண்ணிக்கையோ அதிலும் குறைந்ததாகும். எனவே, அனைவரும் இதனைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் எனும் பரந்த நோக்குடன் இம்மாணவர் இக்கட்டுரையினை அழகுறத் தீட்டியுள்ளார்.

கல்லினுள் தேரைக்கும், கருப்பையுள் உயிருக்கும் உணவு தந்து காக்கும் சிவன் நம்மை எவ்விதம் காத்தருள்வான் என்று சொல்லவும் வேண்டுமா! ஜீவராசிகள் அனைத்தையும் படைத்துக் காருண்யத்துடன் பாதுகாப்பவன் எல்லாம் வல்ல அந்த ஈசனன்றோ! யாம் செல்லுமிடமெல்லாம் பின்தொடர்கிறான். அவன் எங்கள் மேல் அளவற்ற பரிவும் காருண்யமும் கொண்டுள்ளான். துன்பமும் தொல்லைமும் உற்ற போதில், அன்புக் கரம் நீட்டி, எமக்கு ஆறுதல் அளிப்பது அவனன்றி வேறு யார்? “சிவாய நம, எனச் சிந்திப்போருக்கு அபாயம் என்றமில்லை; உபாயம் இதுவே...” எனப் பாடப்பட்டிருப்பது, சிவனின் காருண்யத்தைக் காட்டவன்றோ!

“அன்பே சிவம்” என்கின்றது மறை இவ் அன்பு, காருண்யம், தயை ஆகியவை பொதுவாக நோக்கில் ஒரு பொருளையே குறிக்கும். இவ்வாறு சிவன், உயிர்களனைத்திலும் அன்புகொண்டுள்ளான் என்பது உறுதியாகிறது. எனவே, அவன் அடியாராகிய யாம், பிற உயிர்களிடத்தில் காருண்யம் காட்டல் அவசியம்.

“அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை” என்கிறது பொது மறை. காருண்யம் சிறிதேனுமின்றி எவ்வாறு யாம் இறைவனிடம் இவ்வருளைப் பெறமுடியும்? “பிறர் இன்

புறக்கண்டு தாம் இன்புறுவர் பெரியார்,” என்பதற்கமைய, “அம்மா! தாயே!” என அலறி வரும் ஏழைக்கு உணவு அளித்து அவன் உண்டு மகிழ்வதைக் கண்டு, யாம் இன்புறுவதே அருளைப் பெறும் சிறந்த வழியாகும். இதுவே ஜீவகாருண்யத்தின் இலக்கணங்களில் ஒன்று.

தமிழனின் ஆதி மதம் யாதென யாரைக் கேட்பினும் “சைவ சமயம்” என்று ஆணித்தரமான பதிலெழும். இத்தகைய ‘சைவ சமயம்’ போதிப்பது “ஜீவகாருண்யம்”. மகாத்மா கடைப்பிடித்த வலிய ஆயுதமான “அஹிம்சை” யும் அதுவே.

“எல்லா உயிரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவேயல்லாமல் வேறென்றறியேன் பராபரமே,” என்று கூறிப்போந்த சைவ சமயக் குரவரின் போதனையின் அடிப்படையும் ஜீவகாருண்யம் என்பதில் ஐயமில்லை.

மனிதனானான் என்ன? மிருகமானான் என்ன? வானிற் பறக்கும் புள்ளினமானான் என்ன? நீரில் நீந்தும் மீனினமானான் என்ன? வேறு எந்த உயிரானாலுமென்ன? அனைத்தும் ஒன்றாகவே கருதப்படல் வேண்டும். இதில் ஏதேனும் ஒன்றிற்கு தீங்கு செய்வது வருந்த வேண்டிய செயலாகும். குளிரினால் வருந்திய மயிலுக்குத் தன் ஆடை

யைப் போர்த்திய பேகனும், கொழு கொம்பி
ன்றி வாடிய முல்லைக்குத் தன் தேரைக்
கொடுத்த பாரியும், பறவையைக் காப்பதற்
காகத் தன் உடலின் தசையையே வெட்
டிக் கொடுத்த சிபியும், அவதரித்த இம்மர
பில், ஜீவகாருண்யத்தைப் பேணுவது நம்
முக்கிய கடனாகும்

திருவள்ளுவர் அவர் வரைந்த தமிழ்
மறையில், “புலால் மறுத்தலிற்கும் கொல்
லாமைக்கும்”, தனித்தனியாக ஒவ்வொரு
அதிகாரம் அளித்திருப்பதே ஜீவகாருண்யத்
தின் அவசியத்தைக் குறிக்கின்றதன்றோ!
கொலையையும், புலாலுண்ணலையும் தடுப்
பவன் உலகில் தேவனாக மாறுவான்ல்லவா!
சமண முனிவர்கள் விண்டுரைத்த பாட
லொன்றில், மாமிச போசனம் செய்யும்
அற்ப அறிவுடையவர்களின் வயிறு, உயி
ரற்ற மிருகங்களை அடக்கம் செய்யும் சுடு
காட்டினிற்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது.

துக்கத்துட்டுங்கித் துறவின் கட்சேர்கலா
மக்கட் பிணத்த சுடுகாடு — தொக்க

விலங்கிற்கும் புள்ளிற்குங் காடே புலங்கெட்ட
புல்லறிவாளர் வயிறு.

எத்தகைய உண்மை, இவ்வரிய பாட
லிற் பொதிந்துள்ளது. சைவ சமயத்தின்
அரும் பெரும் நெறிகளைப் பின்பற்றி அவந்

றின் பிரகாரம் ஒழுகுபவர் யாபேரும் மரக்
கறி வகைகளையே உணவாகக் கொள்வர்.
அவர்கள் கொண்டாடும் மாட்டுப் பொங்
கல் ஒரு சிறந்த திருநாளாகும். மிருகத்
தைத் தெய்வத்தின் அன்பிற்குரிய வாகன
மாகப் போற்றி வழிபடும் சைவ சமயிகளின்
சிறப்பே சிறப்பு. பிற ஜீவன்களைத் தம்முயிர்
போற் கருதி வாழ்பவர், ஜீவகாருண்யத்தை
அழியாமற் காத்தவராவர். பிற ஜீவன்கட்கு
வந்த இன்னலைத் தனக்கு ஏற்பட்டதுபோல்
நோக்காவிடத்துக் கற்ற அறிவினால் யாது
பயன்?

அறிவினால் ஆகுவதுண்டோ பிறிதின் நோய்
தன் நோய் போல் போற்றுக்கடை.

எல்லா ஜீவன்கட்கும் காருண்யம் காட்
டித் துன்பம் நீக்கி, எவரும் அடையா அருளை
யும், இன்பத்தையும் பெற்று இன்புற்று
இனிது வாழ்வோம்.

அஹிம்சையே பலம் படைந்த ஆயுதம்
அதை நீ என்றும் கைவிடாதே.

— மகாத்மா

பிற உயிர்களிடத்து அன்பு செலுத்து
கடவுளின் படைப்பை வெறுப்பது
கடவுளை வெறுப்பதாகும்.

— திரு. வி. க.

கண்டேன் கலைமகளை

“ முகில்வண்ணன் ”

[கல்வியைத் தேடிக் கல்லூரி வந்தவரன்றோ யாம். எனவே அன்னை “கலை மகள் அருள்தனை அடைதல் அவசியமாகும். தான் கலைமகளைக் கண்ட காட்சியை எடுத்துரைக்க விரும்பினார். கவிஞரல்லவா தன் அனுபவத்தைக் கவிதை ரூபத்திலேயே சித்தரித்துவிட்டார்]

முல்லை மலரும் மலர்கையிலே ! — வானில்
முழுமதி தண்ணொளி பரப்பையிலே !
அல்லிக் கயமதன் அருகினிலே !
அரவமின்றி அமர்ந்தனனே !

தென்றல் தழுவும் உவகையிலே ! — என்
தெள்ளிய மனமும் மூழ்கையிலே !
பளிங்கெனத் தோன்றிய குளந்தனிலே !
பங்கய வதனம் கண்டனனே !

மோனம் கலைந்து நோக்கையிலே ! — நங்கை
மோகனமாக வந்துற்றனளே !
பிரமையில் யானும் ஆழ்கையிலே !
பிளம்பென அவளும் திரிந்தனளே !

கரமிரண்டையவள் நீட்டினளே ! — எனைக்
கருணை பொங்கப் பார்த்தனளே !
‘ யாரோ ’ என யான் வினவிடவே !
யாழ் கொண்டாளெனப் பகர்ந்தனளே !

அறிவொளி அகத்தினிற் படர்ந்திடவே ! — இவ்
அகிலமெங்கும் ஒளி சூழ்ந்திடவே !
அடி பணிந்துயான் நின்றிடவே !
அழியாக் கல்வியை அளித்தனளே !

“இமைப்பொழுதும் எம் நெஞ்சில் நீங்காதான் தான் வாழ்க!”

சேல்வன்: தி. கருணாகரன்

[மனிதருள் மாணிக்கமாகத் திகழ்ந்த அமரர் ஸ்வாமி சிவானந்த சரஸ்வதி அவர்களை அறியாதவர்கள் எவருமில்ர். இத்தகைய தன்னுயிர் தானறப் பெற்ற ஆத்மாவைக் குறித்து ஒரு கட்டுரையைத் தீந்தமிழிற் செதுக்கியுள்ளார் இம்மாணவர்.]

வாழ்வாங்கு வையகத்தில் வாழும் கோடிக்கணக்கான ஜீவராசிகள் அனைத்திலும் மாபெரும் சக்தியொன்று உள்ளுறைந்து நிற்கின்றது. இச்சக்தியை இறைவன் என்று நாம் கூறுகிறோம். இப்பாரிலுள்ள ஒவ்வொரு ஜீவனையும் மோட்சத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல சதா முயற்சி செய்து கொண்டிருப்பது இவ் இறைவனே. மக்கள் அறியாமையினால் மூடப்பட்டு, தவறுதலான வழிகளில் செல்லத் தலைப்படும்போதெல்லாம் அவர்களை நல்வழிப்படுத்தும் பொருட்டு இறைவன் மனிதவுருக்கொண்டு இப்புலியில் அவதரித்துள்ளார்.

இற்றைவரை எத்தனையோ அவதாரங்கள் இப்புலியிலே தோன்றி உள்ளன. 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன் மறத்தொழில்கள் உச்ச நிலையை அடைந்தபொழுது, இறைவன் புத்தராகத் தோன்றினார். சில காலங்களுக்குப் பின் அறத்திற்கு அழிவுகள் தோன்ற முற்பட இறைவன் திருவள்ளுவராக அவதாரஞ் செய்தார். இவ்வாறு பல அவதாரங்கள் தோன்றியும் மக்களை அறியாமை மூடிக்கொள்ளத் தலைப்பட்டது. போலிச் சமயவாதிகளின் பின் மக்கள் பெருந் திரளாகச் சென்று ஏமாந்ததின் விளைவாக, மக்களை நாஸ்திகம் கொள்ளுகொண்டது, சமயமானது இருதலைக் கொள்ளி ஏறும்புபோல, மூடநம்பிக்கை மிக்க மக்களின் விபரீதப் போக்குகளாலும், நாஸ்திகப் புரட்சியாளர்களாலும், பாதிக்கப்பட்டு, மிகவும் இக்கட்டான நிலையில் இருந்தது. இறுதியாக இறைகொண்ட அவதாரம் இமய ஜோதி சிவானந்த சரஸ்வதி.

சுவாமிஜி அவர்கள் தலை சிறந்த ஆத்மீகத் தலைவர். மருத்துவத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் காலத்தில், மனித சமுதாயத்தையும் தாண்டி அப்பாலும் ஏதோ ஒரு சக்தி உண்டென்பதை இவர் தெரிந்துகொண்டார், இவ் அதிசய சக்தியை கண்டு பிடிப்பதில் தன் வாழ்நாளைச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தி, இறுதியில் கடவுளைக் கண்டார். கடவுளுக்கே தம்மை அர்ப்பணித்த அவர் கடவுளின் உண்மைப் புதல்வராகத் திகழ்ந்தார்.

மகரிஷி அவர்கள் இவ்வுலகிற்கு ஆற்றி வந்த தொண்டுகள் எண்ணிலடங்கா. ஏழைகளின் தோழனாக விளங்கிய அவர், பலருடைய வாழ்வில் தோன்றிய பல இன்னல்களைத் தீர்த்து வைத்துள்ளார். இரப்போருக்கு மனமுலவந்து பொருள் நல்கினார். தன் இன்னல்களைப் பாராட்டாது, பிறருக்குப் பலவிதங்களிலும் தொண்டு செய்த ஒரு சிலரில் சுவாமிஜியும் ஒருவர்.

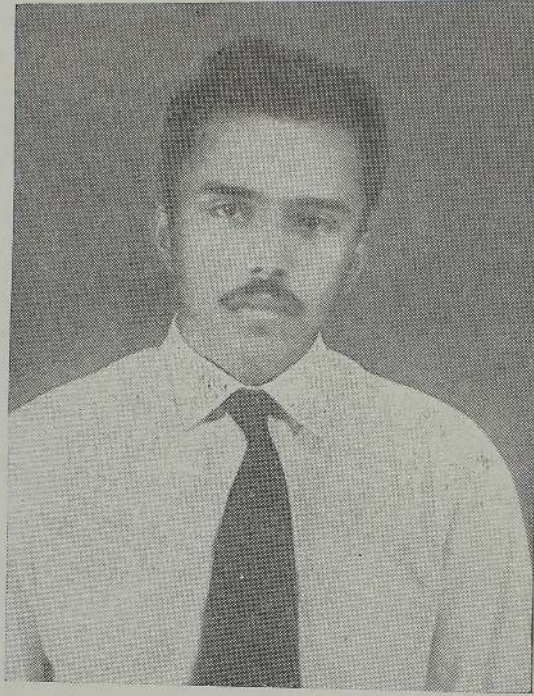
குருதேவர் ஆற்றிய அற்புதங்கள் அளப்பில அவர் நற்பணியால் மரணப்படுக்கையில் இருந்தவர் பலர் உயிர் பெற்று எழுந்தனர்! நோயால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் பலர் பிணி நீங்கி நலம் பெற்றுள்ளார்கள்! வாழ்க்கையில் தோல்வி அடைந்தவர்கள் வெற்றியடைந்துள்ளார்கள்! தீயதொடர்பினால் விலக்கப்பட்டவர்கள் சிறப்பெய்தியுள்ளார்கள்! இத்தகைய ஒரு அவதார புருஷரைக் குருவாகப் பெற்றவர்கள் பாக்கியவான்கள்.

சுவாமிஜி எழுதிய நூல்கள் அளப்பில. பலரும் உண்மைத் தத்துவங்களை வாசித்தறியும் பொருட்டு ஆங்கிலத்தில் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவருடைய நூல்களாற் கவரப்பட்டவர் பலர். அவர் எழுதிய கவிதைகள் கல்வையும் உருக்கும் சக்தி வாய்ந்தன. அவருடைய தேவகீதம் உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருட்களையும் விழுங்கித் தன் மயமேயாக்கும் திறன் உடையவை,

உலகில் உள்ள மற்றைய ஜீவராசிகளுக்காகவே சுவாமி வாழ்ந்தார். அவரை ஞாலத்திலுள்ள மக்கள் அனைவரும் ஒரே மாதிரியாகப் போற்றி வணங்குகிறார்கள். உலகிற்கு வந்த சுவாமி சிவானந்தரின் பேரொளி அவருடைய உடல் மறைவுடன் அழிந்துவிடவில்லை. சமுத்திரம் போன்ற மனித சமுதாயத்தின் மத்தியில் ஸ்ரீலபுரீ சிவானந்த சரஸ்வதி அவர்கள் என்றென்றும் அணையாத ஜோதியாக விளங்குவாராக.

மனிதன் மனிதனாக வாழ்கையில்
இறைவனின் பிரதிநிதியாகிடுன்.

வாழ்த்துரை

திரு. பொ. தயாபரன் அவர்கள்

திரு. தயாபரன் அவர்கள் நான்கு வருடங்களுக்குமுன் எமது கல்லூரியை அடைந்தார். அன்று தொட்டு 'இந்து மாணவர் மன்றத்தின்' முன்னேற்றத்திற்கு அரும் பாடுபட்டார். பல இக்கட்டான நேரங்களில் அரிய அறிவுரைகள் கூறி எமது துடங்கல்களைத் தீர்த்து வைத்தார். இத்தகைய கல்லூரியை விட்டுச் சென்றார். அன்றா இந்து மாணவர் மன்றத்திற்கு ஆற்றிய அரும்பெருஞ் சேவைக்கு மன்றத்தின் சார்பில் மன்றியுரைகள் உரித்தாகுக. அவருடைய வாழ்க்கை மிகவும் சுபீட்சம் நிறைந்ததாக இருக்குமாறு நாம் இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கஞ் அவர்கள், M. A., L. T., M. O. L., Ph., D.,
மதுரை.

கடவுள் உண்டா ?

நாற்காலியைப் பார்க்கும்போது அதைச் செய்த தச்சன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்பதை அறிகிறோம். உணவுப் பொருள்களை உண்ணும்போது சமையல் செய்தவர் நினைவு நமக்கு வருகிறது. ஆடையைப் பார்க்கும் போது அதை ஆக்கித் தந்த நெசவாளியின் நினைவு நமக்கு உண்டாகிறது. இவ்வாறே ஒவ்வொரு பொருளையும் ஆக்கியவர் ஒருவர் உண்டு என்னும் நினைவு தோன்றுகின்றது.

சூரியன், சந்திரன், விண்மீன்கள், நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம் இவற்றைப் பார்க்கும் பொழுதும் எண்ணற்ற உயிரினங்களைப் பார்க்கும்பொழுதும் இவை அனைத்தையும் படைத்த ஒரு பேராற்றல் இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணுவது இயல்பாகும். அப்பேராற்றல் அவரவர் விருப்பப்படி பெயரிட்டு அழைக்கப்படுகிறது.

ஒரு பொருள் — பல பெயர்கள்

அப்பேராற்றல் ஆணாகவும், பெண்ணாகவும் இரண்டும் அற்றதாகவும் பெயரிட்டு அழைக்கப்படுகின்றது. சைவர் அப்பேராற்றலைச் சிவன் என்று அழைக்கின்றனர்; வைணவர் திருமால் என்று பெயரிட்டுள்ளனர்; முஸ்லிம்கள் அல்லாஹ் என்று அழைக்கின்றனர்; கிறித்தவர் பரமபிதா என்று பகர்கின்றனர். சக்தி என்று சிலர் வணங்குகின்றனர்; முருகன் என்று பெயரிட்டுச் சிலர் வழிபடுகின்றனர்; விநாயகர் என்று பெயரிட்டு பின்னும் சிலர் அழைக்கின்றனர். இவ்வாறு பலரால் பல பெயர்களிட்டு அழைக்கப்படும் பேராற்றல் ஒன்றே ஆகும்.

கடவுள் உணர்ச்சி

பழைய மனிதன் அறிவு வளர்ச்சி பெறுதவன்; அவன் வீடு கட்ட அறியாதவன்; உழவு செய்யத் தெரியாதவன்; மலைக் குகைகளிலும் மரங்களின் அடியிலும் வாழ்ந்தவன்; இயல்பாக கிடைத்த காய்கனிகளை

உண்டு மகிழ்ந்தவன் : கிறிது அறிவு வளர்ந்த பிறகு பேசக் கற்றுக்கொண்டவன். பலர் சேர்ந்து வாழும் குடும்ப அமைப்பு பின்பு ஏற்பட்டது. அவன் முதலில் தன்னிலும் வலிய உயிர்களைக் கண்டு அஞ்சினான் : அவைகளை வழிப்படத் தொடங்கினான் : காலப் போக்கில் அவ்விலங்குகளும் உயிர்களும் அழிந்து ஒழிவதைக் கண்டான். உலகத்தையும் தன்னையும் சூரியன் சந்திரன் முதலிய பொருள்களையும் ஒரு பொருள் உண்டாக்கியிருக்க வேண்டும் என்று எண்ணத் தொடங்கினான். அந்த எண்ணமே அவனைக் கடவுள் வழிபாட்டில் செலுத்தியது.

வழிபாட்டு வளர்ச்சி

மனிதன் அறிவு குன்றிய நிலையில் பாம்பு வணக்கத்தை மேற்கொண்டான். பின்பு இறந்த முன்னோர்களை வழிபட்டான். பேய் பிசாசுகளைக் கும்பிட்டான். கிராமங்களை அமைத்து வாழத் தொடங்கிய பிறகு, கிராம தேவதைகளை வழிபடத் தொடங்கினான். பின்பு அறிவு வளர வளர, இவையனைத்துக்கும் மேலான பரம்பொருள் ஒன்று இருத்தல் வேண்டும் என்று எண்ணி, அதனை வழிபடலானான்.

பலவகைக் கோவில்கள்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.”

என்ற அனுபவ மொழிக்கு ஏற்ப, ஒழுக்கத் தால் உயர்ந்து மறைந்த பெருமக்களுக்கும் செயற்கரும் செயலைச் செய்து உயிர் விட்ட மேலோர்க்கும் சிறந்த பத்தினிகளுக்கும் கோவில் எடுப்பித்தான். இவ்வாறு நாட்டில் பலதரப்பட்ட கோவில்கள் உண்டாகி விட்டன. துறவிகளின் உடலைப் புதைத்த இடங்களிலும் கோவில்கள் எழுப்பப்பெற்றன. இவ்வாறு உண்டான கோவில்கள் பல.

பக்தி நெறி

கடவுள், பரம்பொருள், செம்பொருள் என்று பல பெயர்களால் அழைக்கப்படும். சிறிய ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கும் மனிதன் பேராற்றைத் துணையாகத் தேடுவது இயல்பேயாகும். மனிதன் தனது ஒவ்வொரு செயலிலும் இறைவன் துணையை நாடுகிறான். கள்வனும் கடவுள் துணையை நாடுகிறான். மக்கள் வாழ்வு நிலையற்றது என்பதை உணர்ந்த நன்மக்கள் நிலையற்ற பரம்பொருளின் துணையை நாடுகின்றனர்.

மனம் ஆற்றல் வாய்ந்தது. எண்ணங்கள் மனிதனைச் செயற்படுத்துகின்றன. அவை நல்லவையாயிருப்பின் செயல்களும் நல்லவைகளாக இருக்கும். நானிலும் நல்ல சொற்களே வெளிவரும். மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றும் ஒரு மனிதனுக்கு ஆக்கத்தையும் தரும்; அழிவையும் தரும்; எண்ணங்கள் நல்லவையாயிருப்பின் மனிதன் ஆக்கத்தைப் பெறுகிறான்; அவை தீயவையாயிருப்பின் அழிவைப் பெறுகிறான்.

'அவனே' 'இவனே' என்று எண்ணுவதைவிடச் 'சிவனே' 'சிவனே' என்று எண்ணுவது நல்லது" என்பது தமிழ் நாட்டுப் பழமொழி. 'சிவனே' என்று எண்ணுவது மனத்தைத் தூய்மையில் நிறுத்தும். இந்த நினைவு பேச்சில் வெளிப்படுமபோது பஜனை ஆகின்றது. பஜனையில் உடலும் செயற்படுகிறது. பரம்பொருளை மனம் நினைக்க, வாய் அதன் பல பெயர்களைச் சொல்ல, உடல் அசைய—மனம், மொழி, மெய் என்னும் மூன்றும் பரம்பொருள் நினைப்பிலேயே நிலைக்கின்றன. இதுதான் பஜனை அல்லது வழிபாடு என்பதன் சிறப்பாகும்.

ஆஸ்திகன் — பக்திமான் எவன்?

ஒருவன் அரை மணி நேரம் பஜனை செய்தால் மட்டும் போதாது; நல்ல கதைகளைக் கேட்பது மட்டும் போதாது; அவன் தன் மனச்சான்று கூறும் நல்ல ரைப்படி நடக்க வேண்டும்; எப்பொழுதும் நல்லவற்றையே எண்ண வேண்டும்; நல்லவற்றையே பேசவேண்டும்; நல்லவற்றையே செய்ய வேண்டும்; தன்னைப் போலவே பிறரையும் மதித்து அன்புடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும்; செல்வர் — எளியர், உற்றார் — மற்றார் என்னும் வேறுபாடு நினையாமல், எல்லோர் நலத்திலும் நாட்டமுடையவனாய், பிறருடைய இன்ப துன்பங்களைத் தன்னுடையனவனாய்க் கருதும் மனப்பான்மையுடையவனாய் வாழ்க்கை நடத்துபவனே உண்மையான பக்திமான் — ஆஸ்திகன் எனப்படுவான்.

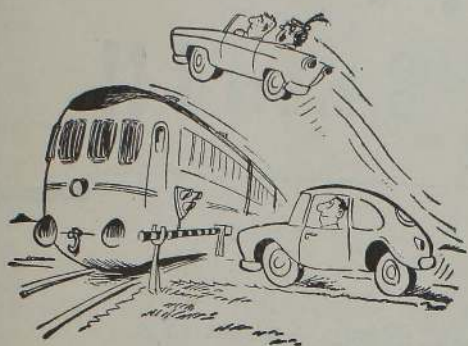
பஜனை மட்டும் செய்துவிட்டு ஒழுக்கக் கேடானாய் நடப்பவனும், நல்ல கதைகளைக் கேட்டுவிட்டுச் சாதி வேறுபாடுகளைக் கவனிப்பவனும், தன் சாதி உயர்வுக்கே பாடுபடுபவனும், உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுபவனும், பேச்சாலும் செயலாலும் பிறரை வஞ்சிப்பவனும், பஜனை செய்வதாலும், நல்ல கதைகளைக் கேட்பதாலும், பிறர்க்கு அறிவுரை கூறுவதாலும், பக்திமான் ஆகமாட்டான். அவன் நாத்திகர் வரிசையில் முதலில் வைக்கத் தக்கவன். அவன் பஜனை செய்வதும், கதைகள் கேட்பதும், பிறர்க்குச் சொல்வதும் ஊரை ஏமாற்றவேயாகும். சொல்லும் செயலும் ஒத்திருப்பவனே ஆஸ்திகன்—பக்திமான். அவன் திருவடி நம் முடிமேல் பொருந்தட்டும்.

மனிதனை உயர்த்தும் மாபெரும் சக்தி

தன்னலமற்ற சேவையே மனிதனை உயர்த்தும் மாபெரும் சக்தி, என்பது உனது உறுதியான நம்பிக்கை. மனிதனது குணவியல்பை எல்லா வழிகளிலும் வளர்த்து, அவனுக்கு மனிதத் தன்மையை அளித்து அவனிடம் தானாகவே ஆன்மீக விழிப்பு ஏற்பட யான நற்குணங்களில்லாவிடில் ஆன்மீக அநுபவம் வெறும் கனவாகவே இருக்கும். சகிப்புத்தன்மை, சமத்துவம், கருணை, சகோதரத்துவம் அனுசரித்துப் போகும் பண்பு, பணிவு, பரந்த மனப்பான்மை ஆகிய உயர் குணங்களைப் பற்றற்ற சேவை புரிவதன் மூலமே வளர்க்க முடியும். வைரம் சுய ஒளியுடன் பிரகாசிப்பதற்குப் பட்டை தீட்டப் படுவதைப்போல, பக்குவமடையாத சாதகன் பற்றற்ற சேவையின் மூலம் பல்வேறு வகையான மனப்பான்மைகளைக் கொண்ட மக்களுடன் பழகி, உராய்ந்து, பண்பாட்டை வது அவசியமாகும்.

— சிவானந்தர்

Your **Brakes** Can't Stop You—If Your **Tyres** Don't!

Have them Retreaded by:-

HETTIARATCHI & CO.,

23-25, Driberg's Avenue,

Colombo-10.

They clean and
paint the rims and fit the tyres **FREE** of charge.
Special discounts to AAC Members.

Phone: 79567

PRINTING

Our Printing Department
specialises in the production of

BOOKS, CATALOGUES, PAMPHLETS, BILL FORMS, LETTER PAPERS,
HYMN SHEETS, WEDDING INVITATIONS, OFFICE REQUIREMENTS,
MEMORANDA AND ARTICLES OF ASSOCIATIONS, COMPANY PROS-
PECTUSES, BALANCE SHEETS, ANNUAL REPORTS, ESTATES' STATIO-
NERY, CHECK-ROLLS, ACCOUNT BOOKS, MONTHLY & WEEKLY
REPORT FORMS, Etc.

FOR YOUR NEXT REQUIREMENTS PLEASE
CONSULT US OR CALL FOR QUOTATIONS.

THE FORWARD PRINTERS LIMITED.

128, BANDARANAIKE MAWATTE

— COLOMBO 12.

PHONE : 2349

முகப்பு சித்திரம் மொழிவது கேளீர் !!

வெண் பிறை முடிதனிற் சூடி சடையிடை கங்கை பீற
வன் கரம் திரிசூலம் தாங்க, புயங்கள் கண்டம் சுற்ற,
கருணை எனும் திரை இடைவிடாது தொடர்ந்து
மோதும் அகன்ற விழிகளுடன் அடியார்க் எளியராய்
காட்சியளிக்கின்றார் சிவன் ! அருகிலேயே
அன்பைப் பொழியும் அங்கையற்கண்ணியார் அம்மை
சக்தி வீற்றிருக்கின்றார்.

பாலெனப் பொலிந்திடும் பிறைமுடி அமாந்திட,
பாரினைப் பாலிக்கும் கங்கையையும் பீற்றிட,
வன்மையாம் அங்கரம் திரிசூலம் தூக்கிட,
விடங்கொண்ட புயங்கனும் கண்ட மனைத்திட,
பார் கொளாக் கருணையும் விழிதனில் நுரைத்திட,
அடியவர்க்கெளியராய் தோன்றிடும் சிவனையே
அங்கையற்கண்ணியாம் அம்மை சக்தி சகம்
காண்கிறோம் சித்திர மதில் இம் மலர்தனில்!

—“ முகில்வண்ணன் ”—

சி வ ச க் தி

கி. வா. ஜகந்நாதன்

யாவும் ஆகி எங்கணும் நின்ற இறைவன் தான்
தேவும் ஆகு உலகமும் ஆகித் திகழ் கின்றான்,
பூவில் மக்கள் வாழ்ந்து பின் மாய்ந்து பொலிவேற
யாவும் செய்தான் அருள் வடி வாகி இலங்கினனே.

சத்தி நிரம்பிச் சத்த னெனத்தான் தனி நின்றால்
எத்தகு செய்கை யேனும் நடக்க இயலாதால்,
அத்தகு நிலையில் சத்தி பிரிந்தே அலருங்கால்
தத்துவம் யாவும் விரிந்து படர்ந்து தழைக்கும்மே.

ஆதலின் சத்தி விரிந்திடு சிவமே அருள் தோற்றி
யாதும் நிகழ்த்தும் படைத்தல் காத்தல் இலையாக்கல்
மீது மறைத்தல் அருளுதல் எல்லாம் விரிவுறுமே,
காதலி சத்தி காதலன் சத்தன் காண்பீரே!

நன்றியுரை

எமது இத்து மாணவர் மன்றத்தின் இரண்டா வது வெளியீடான இப்புனித மலரில், அதனை உரு வாக்கும் பொருட்டு எமக்குத் தமது ஆதரவையும் போற்றுதற்குரிய உதவியையும் அளித்த அனைவருக் கும் யாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

கதிரவன் உதிப்பது மறந்தாலும், தவறாது நாள்தோறும் எமக்கு ஊக்கமளித்து வந்த திரு. தயாபரன், திரு சர்மா, திரு. சண்முகரத்தினம், திரு. குலசேகரம் ஆகியோருக்கு எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

மேலும், இம்மலருக்கு மணம் ஊட்டத் தமது கட்டுரைகளைத் தந்துதவிய பெரியோர்களுக்கும், விளம்பரங்கள் பல அளித்து எமக்கு வேண்டிய பொருளுதவி செய்த வர்த்தகர்கள் அனைவருக்கும், எமது உள்ளம் ஓயாது நன்றி கூறும். இவர்கள் அனைவருக்கும் நேர்முகமாக நன்றி தெரிவிக்க இயலாமைக்கு யாம் பெரிதும் வருந்துகிறோம்.

இவ்வுரையை முடிக்குமுன்பு எமது மலரைத் திறமையாகவும்விரைவாகவும் அச்சிட்ட “போர்வட் பிரிண்டர்ஸ்” ஸ்தாபனத்தைச் சார்ந்த வேலையா ளர்கட்கும், உரிமையாளருக்கும், எமது நன்றியைத் தெரிவிக்க விருப்புகிறோம்.

“எந் நன்றி கொண்டுக்கும் உய்வுண்டாம் உய்விஸ்ஸை
செய் நன்றி கொன்ற மகற்கு”

- ஆசிரியர்கள் -

CONTENTS.

No.		Page
1.	EDITORIAL	1
2.	ANNUAL REPORT	3
3.	THE SIGNIFICANCE OF VEL FESTIVAL — Mrs. MAHESWARI BALAKRISHNAN	4
4.	THE GOLDEN WORDS OF SWAMI VIVEKANANDA	6
5.	POPULAR HINDUISM AND BHAKTHI MYSTICISM — Prof. A. SINNATAMBY	7
6.	ACKNOWLEDGEMENTS.	13

FOR ALL YOUR REQUIREMENTS IN:-

- ✠ FASHION JOURNALS
- ✠ CHILDREN'S MAGAZINES
- ✠ BOOKS
- ✠ MAGAZINES

CONTACT CEYLON'S LEADING BOOKSELLERS

World Book Centre

160, First Cross Street,
COLOMBO-11.

Also At

BOOK SHOP

(Plate's Ltd., Premises)
GALLE ROAD, COLPETY.

அழகிய தங்க நகைகளுக்கு

பிரசித்தி பெற்ற

ஸ்தாபனம்

ஸ்டார், ஜுவல்லர்ஸ்

90, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு-11.

டெலிபோன் 79727

COLOMBO STORES

CONTACT US

FOR

FOOD AND CURRY STUFFS

TOILET REQUISITES

EVER SILVER AND ALUMINIUM WARES

GOODS ORDERED ARE DELIVERED AT YOUR
DOOR-STEPS

FREE OF CHARGE

241 & 243, Galle Road,
WELLAWATTA,

Tele : 84788

SIVASAKTHI

VOLUME

2

*No fruit have men of all their studied lore
Save they the 'Purely Wise One's' feet adore.*

1963

சிவசக்தி துதி

Editorial

எந்தையும் நாயுமாய் அகத்திலே தோன்றுவாய்

Hinduism has a long history. It is a religion fashioning

சிறந்ததில் நிறைந்திட்ட "சிவசக்தி" அன்னையே

விந்தைகள் நலகிடும் உனளன்றும் போற்றுவோம்.

Passage of time saw a further change; from meaningless debates and empty quarrels, the uninitiated began taking a course of action which endangered the very existence of Hinduism. The pious and enlightened, fearing the worst, threw themselves into the fray, risking their lives, and undergoing tremendous pain of mind and body. A new era dawned as a result of their untiring and relentless missionary activities. Their penetrating and persuasive speeches permeated among the people.

The declining faith took a new life. Rehabilitation centres were opened all over. The fears of the past misguidance haunted the pious

FOR ALL YOUR REQUIREMENTS IN:-

- ✠ FASHION JOURNALS
- ✠ CHILDREN'S MAGAZINES
- ✠ BOOKS
- ✠ MAGAZINES

CONTACT CEYLON'S LEADING BOOKSELLERS

World Book Centre

160, First Cross Street,
COLOMBO-11.

Also At

BOOK SHOP

(Plate's Ltd., Premises)

GALLE ROAD, COLPETTY

இது இக்கடிக

மேலிய நகர நகரங்களுக்கு

மாச்சிப் பிபற்ற

வந்தாபனம்

ஸ்டார். ஜுவல்லர்ஸ்

90, செட்டியார் தெரு.

கொழும்பு-11.

டெலிபோன் 79727

COLOMBO STORES

மாமினு நாடுவி மலிதூத்தல் மாயபாடி ப்புதுகை
மாபதிர்து மலிதூத்தல் மலிதூத்தல் க்யகைகை
யலிதூத்தல் "இக்கடிக" ப்புதூத்தல் க்யகைகை
மாமினு நாடுவி மலிதூத்தல் மலிதூத்தல் க்யகைகை

CONTACT US

FOR

FOOD AND CURRY STUFFS

TOILET REQUISITES

EVER SILVER AND ALUMINIUM WARES

GOODS ORDERED ARE DELIVERED AT YOUR
DOOR-STEPS

FREE OF CHARGE

241 & 243, Galle Road,
WELLAWATTA,

Tele : 84788

SIVASAKTHI

VOLUME

2

*No fruit have men of all their studied lore
Save they the 'Purely Wise One's' feet adore.*

1963

Editorial

Hinduism has from time immemorial been a religion fashioning the lives of a great mass of people. Unfortunately with the efflux of time the adherents of the faith began to go astray. A unique and a united religion became divided and disunited due to the degeneration of its followers. This ignorant unenlightened lot did not stop at this, they even went to the extent of dividing god almighty himself. Factions based on fallacious differences featuring different god heads led to many an upheaval and blood shed.

Passage of time saw a further change; from meaningless debates and empty quarrels, the uninitiated began taking a course of action which endangered the very existence of Hinduism. The pious and enlightened, fearing the worst, threw themselves into the fray risking their lives, and undergoing tremendous pain of mind and body. A new era dawned as a result of their untiring and relentless missionary activities. Their penetrating and persuasive speeches permeated among the people.

The declining faith took a new life. Rehabilitation centres were opened all over. Yet fears of the past misguidance haunted the pious

who were determined to see that there was no going back to that black age. They were pondering over the positive steps to be taken for the preservation of their cherished faith. A veritable truth dawned !

Religious tenets should be instilled in the youth so that with the maturing of the minds they will turn out to be the guiding forces of their life and thought. With the realisation of this truth they "went down" to the youth and urged them to form associations and institutions. Our Hindu Students Union is just one example of the Hindu Youths' response to that clarion call. Our main aim is the exposition of the eternal truths of Hinduism not only by precept, but also by practice.

The deeds of the pious have given new life. Nevertheless the activities of a few, hinder the full efflorescence of our faith. They are the "big men" who speak of Renance, Charity and Righteousness but do not practice them. To them worshipping at a temple is a passport to social eminence. It is the duty of the younger generation to weed out these elements from the Hindu Society.

Annual Report 1962—63

The Hindu Students' Union of Royal College was inaugurated eight years ago. From its inception to this day it has always promoted and spread the doctrines of Hinduism, among the students of the college. The 'Sivasakthi' printed for the first time last year, stands as a monument to the great strides of progress that the Union has made. Following in this new tradition, we take great pride in publishing the 'Sivasakthi' for the second time.

MEETINGS

Sixth Anniversary Celebrations

The Sixth anniversary celebrations of the H. S. U. was held on the 3rd of March 1962. Sir and Lady Mahadeva were the chief guests on this occasion. A Variety of items took place on this day. In this connection we would like to thank all those who contributed towards making this a grand success.

'Saraswathy Pooja' Celebrations

The 'Saraswathy pooja' celebrations, took place on the 8th of October 1962. Prof. Duraisamy Sastrigal was the chief speaker. 'Prasadam' was distributed to the congregation at the end of the proceedings.

Lectures

Many well known personages were invited during the period 1962—1963 to deliver lectures on subjects connected with Hindu Religion and Culture. The Union owes them a great debt of gratitude for the generous and invaluable services that they rendered to us.

Prayer Meetings

As a means of cultivating Hinduism among the students we held weekly prayer meetings on Friday mornings. Devotional songs were sung at these meetings. In this connection we owe a deep debt of gratitude to Mr. Kulasekaram and Mas. Baskaran for their unstinted help.

We would be failing in our duty if at this point we do not thank our teachers who have advised and guided us through many a difficult period. We also thank all those who looked to the welfare of the Union. We sincerely hope that they will continue to encourage and help in all the activities of the Union. We wish the 'Sivasakthi' a long life.

The Significance of the Vel Festival

I think it is a very suitable occasion to listent something about the Vel Festival. I am sure, some of you would have witnessed the Kavadi Procession followed by the Vel Cart while others would have read about it or heard about it. Yet, it is very rarely that anyone of us ever think of the purpose of this festival or how it originated. It is indeed difficult to know how these Hindu customs originate as they are centuries old and even the organisers themselves do not know their significance nor the purpose. Furthermore, most of us dismiss these festivals as something alien and not worth bothering onself to know about them. It is only when we adopt an open-mindedness that we can understand another's faith. Philosophers say that one must experience the impression that has thrilled the follower of another faith if we wish to understand him. So in that spirit of open-mindedness let us find out what this Vel Festival signifies.

This Festival usually takes place at the end of the Festival at the holy shrine of Kataragama. The Vel procession starts at the Pillayar Temple at Sea Street and moves on to the temple at Bambalapitiya. This is essentially a festival organised by the Chettiars at Sea Street.

If one goes to Kataragama during this season, one will not fail to see people coming from all parts of the Island. From the North, East and the Hill Country, Hindus trudge on foot through the elephant leopard and bear infested jungles and arrive here with highly decorated Kavadis on their shoulders and dancing to music. For dancing is a form of worship to Hindus. It was customary for the Chettiars of Colombo also to set out on foot to this sacred shrine every year. It so happened

that one year an epidemic had broken out down South and so this long walk of the Chettiars from Colombo to Kataragama was banned by the then Governor of Ceylon. The Chettiars had no other alternative but to give up the procession much against their will. Yet their devotion could not be abandoned; The Westerner is said to be rationalistic and practical but the Eastern mind is more inclined to inward life and intuition. The Chettiars devised an outlet to their spiritual urge and decided to carry Kavadis from the Temple at Sea Street to the Temple at Bambalapitiya. That is how the Kavadi Procession originated and this is being maintained every year by the Chettiars though much modified from their original trek to Kataragama.

But today the Kavadi procession is followed by the Vel procession too. How did the Vel Procession originate? Though the Chettiars devised a temporary measure of making a pilgrimage from Sea Street to Bampalapitiya, yet the spiritual urge in the Hindu pilgrim did not find satisfaction in this more procession. How were they to make sure that the spirit of Kataragama—that spirit of God, the spirit of Humanity, the Oneness of God... an experience which can never be expressed in words—would be felt here in this Temple at Bambalapitiya too.

Eastern religion is a matter of spiritual culture than scholastic learning. Religion to an Easterner is the dominant thing in life, its light and law. Once again the Chettiars' intuition devised a method of ensuring the presence of the Holy Spirit of Kataragama at the Vel Temple too. It has been customary among Tamil Kings of old, that before they look up their position in the battlefield, to send their weapon ahead in a

great procession to the war camp. If the weapon arrived at the camp then it was a sure indication that the King would arrive very soon; so the Chettiars intense desire to make the same Holy Spirit felt here too found a way of ensuring the presence of the God of Kataragama at this Temple in Colombo also.

For Murugan or Skanda or Subramaniya as the God of Kataragama is called according to the Puranas is a war God who destroys the sins of his devotees by warlike methods. This war God will surely follow traditions of war. So if the Vel which is the weapon of Murugan is taken ahead, with His consent no doubt, the war God will certainly arrive the next day. That is how the Vel procession or the procession of the weapon starts on the final day of the Kataragama festival. Soon after the Kataragama festival is over, the pilgrims rush to the Vel temple too for they believe that the Kataragama God takes his abode here as his weaponing already arrived. This is one of the Puranic story relating to Skanda's manifold activities. The Puranas

contain the truth dressed up in myths and stories to suit the weak understanding of the majority of the people. Krishna in the Bhagavat Gita declares to his disciple and devotee that in whatever form he is worshipped he will manifest himself in that form and bless his devotees. Man may call Him by different names as Murugan, Skanda, Krishna, Siva and give Him different forms, but He is One. To the Hindu that Absolute is something to be felt and realised and not explained in words.

Each one has his own way of worship. The one common factor that binds every Hindu is the concept of the Eternal Being of God. Thousands of people flock to the Vel Temple each with a different motive perhaps, yet amidst all the din and amusements the soul that for one moment totally surrenders itself at the Feet of the Eternal will certainly find his sins destroyed by the Vel or weapon of Murugan.

This in short is the Significance of the Vel of the Hindus.

Truth is one but the
Paths are many.

With the best Compliments of:

GUGAN IMPORT-EXPORT CO (Ceylon) LTD.

“THE GOLDEN WORDS”

OF

“SRI RAMAKRISHNA”

Fire itself has no definite shape, but as glowing embers it assumes different forms. Thus the formless fire is seen endowed with form. Similarly, the formless GOD sometimes invests himself with definite forms.

GOD is related to man as magnet is to iron. Why does not then God attract man? An iron deeply imbedded in mud is not moved by the attract of the magnet, so the soul deeply imbedded in MAYA feels not the attraction of the LORD. But as when mud is washed away with water the iron is free to move, so when the soul by constant tears of prayer and repentance washes away the mud of Maya that makes it cleave to the earth, it is soon attracted by the LORD.

The heavier scale of a balance goes down while the lighter rises up. Similary, he who is weighed down by the many cares and anxieties of the world sinks down in to it, while he who has fewer, rises up towards the feet of GOD.

So long as the heavenly expanse of the heart is troubled and disturbed by the just of desire, there is little change of our beholding therein the brightness of God. The beautiful vision occurs only in the heart which is calm and rapt in divine communion.

Keep thyself aloof at the time of thy devotion, from those who scoff, and those who ridicule piety and pious.

Show the highest respect to your mother, for she is the very embodiment of the blissful mother of universe. Common men talk bag fuls of religion, but act not a grain of it, while the wise man speaks little, but his whole life is a religion acted out.

The parrot cannot be taught to talk if the membrane of its throat becomes hardened with age. It must be taught while it is young. Similary in old age, it is difficult to fix the mind on GOD. It can be easily done so in youth.

The magnetic needle always points to the north, whatever the direction of the sailing; hence the ship does not lose her course. If the mind of man is always turned towards God, he will steer clear of every danger.

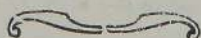
Money can procure only bread and butter. Do not consider it therefore to be thy flesh and blood or thy sole and aim.

“AUM SANTHI”

Popular Hinduism and Bhakti Mysticism

By Prof. A. SINNATAMBY

All of you at school, dress alike, play the same games and generally conduct yourselves in the same manner but when it is time for your religious classes you find yourself divided into several sections — Hindu, Buddhist, Christian, Catholic, Islamic, Zorastarian etc.

About 150 years ago you would not have dressed yourselves in the European Garb but would have been in your different national garbs. You would not have played Cricket, Rugger, Tennis, Soccer, but you would have played your own national games.

When you do get back to your homes, you would notice that the Ceylon Hindus — as almost all of them are Tamils, observe the Tamil customs and lead the Tamil way of life—wrongly called Hindu Customs.

The Buddhists observe the Sinhalese Customs wrongly called Buddhist Customs. The Christians observe the English Customs wrongly called Christian Customs. The Islamists observe the Arabian Customs though many observe the Tamil Customs with the Arabian Customs and wrongly called the Islamic customs.

There is one important difference between the Tamil Hindus and the other religious groups. In the case of the other religious groups they embraced their particular faiths at some period or other in the long story of this Island. Their faiths were introduced into Ceylon from other parts of the world by foreign religious groups.

Lord Buddha was born in Nepal in the inhospitable Himalayas. He spread his

religion in North East India. He preached in the Pali language. The religious texts are in the Pali language. They have an organised priesthood.

Christianity had its origin in Palestine a country in the middle East and the religion at first spread to Rome and the West and in doing so, it took along with it few of the Eastern rituals of worship. It displaced the old religions of the Romans and their gods and goddesses. To please the Romans who believed in mother worship, the worship of Virgin Mary had to be included. Later, it spread to other European Countries and from there due to the Portuguese conquest to Ceylon. The religion was Roman Catholic and the language of its religious texts was Latin. They have an organised priesthood.

With Martin Luther emerged the protestant faith and this was carried to Ceylon by the conquering Dutch. The eighteenth century showed the emergence of Science and the Machine age which completely altered the life, dress, customs, habits, diet and religious problems of the Western nations. As a result of the conquest of the world by the European nations, the beneficent influence of Science, to overcome poverty, starvation, illness, ignorance etc, was carried to all parts of the world. It completely altered the ways and habits of the people inhabiting the various far flung regions of the world. The English carried their Culture, their government, dress, habits, pursuits and their language and Christian faith along with the beneficent modern Science to all parts of the world. They more or less steam-rolled all the

peoples to their own mould. They brought the Protestant faith along with them. The language of the religious texts was English.

Islam had its origin in Arabia. When the Arab traders settled in Ceylon they brought with them their religion, culture, customs and habits and when the local inhabitants embraced Islam, they adopted their customs and habits too. The language of their religious texts is Arabic.

What of the Ceylon Hindu? almost all of them are Tamils though now they have a sprinkling of Non Tamil population from North India. They practice the popular Hinduism of their Dravidian Ancestors. Their objects of worship are still the Pre Dravidian Siva, Vishnu, Murugan, Kali. Though they were influenced by the Brahmanic Hinduism (Vedic Religion) in the distant past they developed their religion in the direction of Ethical Monotheism (ekan—ஏகன்) from Polytheism (Anekan—அநேகன்), preserving both monotheism and polytheism (ஏகன், அநேகன்). The one ultimate Being is an ethical entity — not a Personal God—one ethical Entity of Sat (all Truth) Chit (All Intelligence) and Anandam (all Bliss). This popular Hinduism of the Tamils come into being alongside Brahmanic Hinduism. It does not oppose it. It also holds Vedas and Upanishads Sacred. It is separate from Brahmanic Hinduism and like it, is also of Mystical nature. It has its long term objective of the individual soul merging in the ethical splendour of Satchot — Anandam.

Popular Hinduism is related to the Brahmanic Hinduism like the moon to the earth and also tied down to the earth and has always a realistic world view.

This popular Hinduism is the Bhakti—Margam (Bhakti mysticism) of the Saivite Nayanmars and the Vaishnaiste Alwars. The fountain source of this Hinduism is the religion of our prehistoric Ancestors.

The conception of humble surrender to God (Bhakti—பக்தி) and union with Him is its spiritual objective — Spiritual view. This is an idea alien to the old Aryan people who settled in India.

Many Scholars are of opinion basing their findings on good grounds that the Bhakti form of Piety within Hinduism had its home in Tamil Country and it spread Northwards by the Nayanmars, Alwars and the Tamil Acharyas Ramanuja, Madhava. The language of the Texts of this popular Hinduism is chiefly Tamil. The Acharyas also wrote their texts in Sanskrit the then Lingua Franca of the East. The texts of Brahmanic Hinduism are chiefly in Sanskrit. Hence the fear of the Tamil Hindus that if Tamil is not studied their religion would disappear. They have no organised priesthood.

What are the basic differences that divide these faiths? What is the nature of their life currents that sustain them? or to put in another way, what is the nature of their fundamental philosophic thought that gives them their separate individualities—Popular Hindu—Brahmanic (Vedic) Hindu, Buddhist, Catholic, Protestant, Islamic etc.

Many of these differences go far back to the distant past. The different philosophic thoughts have been crystallised and differences accentuated by differences of race, climate, historical experiences, systems of ideas, social disabilities of the various groups professing these religions. Those following the popular Hinduism lived in the Tropical regions — living favoured by a warm and wet climate. Humans, animals, insects, plants, found favourable conditions to thrive and grow and these grew up the feeling of comradeship with the rest of nature, their inter-relationship was well understood.

Original Brahmic Hindus were the North India settlers—nomadic hunting tribes living on war and plunder, who believed in animal sacrifices and worship of fire which they used to keep themselves warm.

Buddhism had its fountain source in the Himalayas where environments have inhospitable and living difficult. The sufferings of man and animals could be very well understood and sympathised with. They had to contend with the Vedic religion which spread in the North with its fire worship and animal sacrifices and the untold sufferings inflicted on animals and humans by its followers.

Let us have a look at Pre-Christian Middle East and Egypt. The Egyptians were cruel people. The Greeks were cruel too in their dealings with their fellow human beings and animals, through they preached high ideals. The Romans inherited the culture of the Egyptians and Greeks and they were very cruel to their fellow human beings, to people whom they have enslaved and to animals. It is with this background that we have to study the religion preached by Jesus Christ.

Pre-Islamic Arabia was torn by several tribes practising polytheistic religion and also at war with each other in the inhospitable desert regions of Arabia bereft of water supply. They were losing men by internecine warfare and by disease. A monotheistic religion emphasising brotherhood of man had to be introduced. They had to enforce certain customs and habits to unite and stabilise the disintegrating Arabian Society.

We therefore find that the contemporary religious world appears as a mosaic in which the most widely different religious systems adjoin and confront each other. Some want to aggressively absorb others while others like the Hindus, see the beauty of the mosaic and consider them as stages in the

ascent of humanity towards a higher spiritual perspective — a Universal religion.

What is the spiritual content of these religions that give them their vitality. What are the tests we are going to employ to classify them. We can judge them from the following stand points of thought :

1. What is their world view — is it one of world and life affirmation or one of world and life negation.
2. What is their idea of Supreme being.
3. What is their ethics stemming from the above two stands.

1. What is their World view :
The view of this world, universe and infinite.

Does man regard existence in the world as he experiences it himself and as it has developed in his world something — true, full of meaning and joyful and that there is a purposeful forward progress in it towards a higher objective). If so, man should tune himself to this purposeful progress and also cherish it and give it a forward push to it. That is what is called world and life affirmation. This view urges man to serve his fellows society, mankind and indeed all that lives or, does man regard existence as he experiences it in himself as it has developed in the world as something* meaningless and sorrowful. If so, he resolves to bring life to a standstill in himself by mortifying his will to live and flowing from this thought renounces all activity at improving the conditions of life in this world—This is world and life negation.

2. Secondly what is his attitude towards the Higher Being (God) What is his concept and what is his relationship towards this Higher being.?

There are various views on this :

(a) Is it the Brahmanic View of an all pervading Brahman and that man is part of it.

(b) **Is it the Savite and Vaishnavite concept (Popular Hinduism) of individual soul and its objective is to Union with the Higher Ethical Being.**

I am the Brahman and I carry the Infinite Brahman within myself and from this stand he says this is the attitude towards myself and this is my attitude to all other things in the Universe. He sees himself in all beings and all beings—he sees in himself, which means that man has to detach himself from all that is earthly. His thoughts must be entirely directed to the World of Pure Being—a form of world and life negation and there is plenty of abstract thought in it etc., The ethics of Earlier Vedic religion is contained in the Manus Laws and the ethics of later Vedic religion is contained in the Bagavad Gita.

(c) Is it the view of Popular Hinduism (Saivism Vishnavism)

I am the individual soul. I must endeavour to unite with the Infinite Being (Divine Personality). The right relationship between me and God is Love (அன்பு) (Bhakti). I regard all reverence. Shown to God in acts of worship as of secondary value when compared to my Act of Completely surrendering myself to Him. In Saivism and Vaishnavism man's love of God is glorified under the metaphor of human love — There is no quietism about it. It does not urge man to leave ordinary existence. It expects him to pass his life that in all things in thought as in deed, he maintains his love to God. (This is illustrated by the various types of earthly existence led by the various Nayanmars and Alvars. God loves all beings and so, I also love all beings — humans, animals, plants etc., This view of popular Hinduism fits with our natural

instinct to live and progress towards a Higher life — its Ethics is in the Tirukural which stresses life affirmations and universal in its application. Then there is another view—

(d) Man lays down doctrinaire news. This is the Universe and this is God. This is the part you should play in it.

There is an Ethical creator of the Universe, Good and Kind Father existing beside and above the Universe. This is the view of Zarathustia and the Hebrew prophets. The world is evil and original people are Sinners. There is continuous conflict between the Good as represented by God and Evil represented by the natural forces dwelling within the Universe.

Man is a sinner and it demands man to be absolutely obedient to the Will of God. The creator of the Universe has been given an Ethical character and it is said it is by ethical activity that man can enter the kingdom of God. The others go to Hell. Christian Ethics demand man to practise active love towards other human beings only and wipe away the sorrows and tears of the other sinners. World and life negation is found in the thought of Jesus the Chief protagonist of the Hebrew thought as He did not assume that the Kingdom of God will be realised in this natural world. His teachings deny this evil and imperfect world in expectation of a Good and Perfect world which is not in this Earth. Science has lent a very useful helping hand to his philosophy of life negation in that it had helped Christianity to get rid of a fair quantity of Evil in this World. This view does not correspond with reality. Its doctrines about the Universe cannot be made to square with Scientific facts. The Hindu thought regards the Universe as something that has issued from the mysterious Primal Cause of Being (Sivan and Shakti).

Then we have two other world views of Jainism and Buddhism. World and life negation is the essence of these two forms of thought. In Jainism world and life negation is raised to a Super Ethical State and nonkilling and not harming have been raised to the State of Dogma. History of Jainism in the Tamil Community is well known and its Ethical Works Naladiyar etc., are some of the priceless specimens of its Literature. There is no question of a Universe Being and the souls. One has to reach a Supra Ethical state which is considered an end in itself.

It appealed to the World once but not nowadays as it is an impractical doctrine for people to follow.

Buddhism:- rejected the doctrine of the Sole Supreme Being — and that of the individual. Buddha was more worried about how liberation from the misery of constantly repeated re-births is possible. He rejected the material enjoyment of life and preached renunciation of the World — the inner State of deliverance from desires. It is a form of world and life negation that he preached. He was of the view

that Gods cannot help man and he need not serve him. According to Buddha, life on this earth is full of sorrow; Existence in this earth is our lot because under the delusion it can bring us pleasure, we cherish it, desire for it. Buddha tells that it is the meaningless will to live—the desire for existence and pleasure — that leads living beings from reincarnation to reincarnation. The end of suffering can only be brought about by men killing in themselves the will to live. If they do this they arrive at not being born again any more and enter into 'Nirvana'.

And flowing from his basic stand is Buddhist Ethics — Ethic of compassion to all beings etc., which are so well known and the Ethics of delivery from rebirths. It demands complete surrender to Lord Buddha as complete surrender to the Buddhist Monks as complete surrender to the Buddha Dharma. These two religious thoughtss are totally opposite to the views held by popular Hinduism.

Let us summarise the religious thoughts of the pre-science Era —

Thought

World View

Ethics

1. Brahmanical Hinduism	World and Life negation World and Life negation and later World and Life affirmation from the stand of life negation.	Manus Laws Bagavad Gita
2. Popular Hinduism	World life affirmation. Preaching of active love	Kural Ethics extend to all humans as animals etc.
3. Jainism	World Life Negation	Ethics of non-killing and non-harming.
4. Buddhism	World Life Negation and prea- ching of compassion.	Ethics of compassion. and freeing from desires and re birth.

5. Christianity	World and Life Negation with tendency to affirm life from this stand monotheistic.	Christian ethics of Bible etc. extending to humans and only to believers. (non-believers are heathens)
6. Islam	World and Life affirmation monotheistic.	Kuran Ethics extend to humans and to believers Violence condoned.

The above two stem from Hebrew background.

In the modern era though many of these religions preach world and life negation, large majority of their adherents practise world and life affirmation. Ethics are stressed and the original fountain from which flowed that particular type of Ethics is being forgotten.

I have given some food for thought to youngsters like you so that as a young Hindu you can understand your friend's religious approach. I may have not softened then well and made it appealing, so that you may find it easy to digest them. You may know as a Hindu practising popular Hinduism, where you stand in the various conflicting religious

attitudes to life. When you do grow in years I trust you will read more authoritative works on various religious thought systems.

We Hindus are fortunate that we have foreseen the era when, all religions will be considered leading humanity to the same goal, when there will be no conflict between religious thoughts; as all want one, to do good and not, evil and when they will all exist side by side in harmony as in a mosaic. The seeds for this have already been sown by our Thayumanavar who preaches Samarasa San Margam and Ramakrishna Barahamsa who preached and practised Universal Religion.

Anbe Sivam (God's love)

ACKNOWLEDGEMENTS

We wish to express our grateful thanks to all those who extended their help in producing this magazine. Our grateful thanks are also due to Messrs. A. Thayaparan, A. K. Sarma, S. Shanmugaratnam and S. Kulasekaram for their invaluable assistance. We also thank the Principal for being so kind in sending us the message of Goodwill.

We owe a deep debt of gratitude to all our advertisers for their patronage. We are grateful indeed to the learned personalities who were kind enough to send us their contributions which have enriched our magazine.

Our thanks are also due to all those who helped us in many spheres to bring this magazine to a success. We regret our inability to thank them individually.

Finally, we owe our thanks to the Managing Director and the staff of Messrs. The Forward Printers Ltd. for the quick and efficient printing of this magazine.

— Editors —

★ *What Makes a Good Cigar?*

FLAVOUR, PURITY, QUALITY and VALUE

Then Choose

Kanagalingam **C**igars

the finest in Ceylon.

Just one smoke and you will know it.

KANAGALINGAM CIGARS

available everywhere.

T'phone: **5883**

T'grams: "KANCIGARS"

V. KANAGALINGAM PILLAI & SON.

17, St. John Road — Colombo 11.

Courtesy

Quality

Satisfaction and Service

"BRITTOS"

TEXTILE DEALERS

Phone: 2563

148, Main Street,
COLOMBO-11.

*We carry the largest variety
of fresh stocks of . . .*

**DRUGS, PATENT MEDICINES
MEDICATED WINES, VITAMINS
CHEMICALS, SURGICAL.....
APPLIANCES & DRESSINGS**

**PRESCRIPTIONS PROMPTLY EXECUTED
SPECIAL ATTENTION TO ALL V. P. P.
ORDERS.**

Write or call on us and avoid
disappointment.

**Pettah
Pharmacy**

23, DAM ST., COLOMBO.

Telephone 7213

உங்களுக்குத் தேவையான சகலவித

உலோகப் பொருட்கள்

இயந்திர வகைகள்

வா னுவி

மற்றும்

மின்சாரப் பொருட்கள்

நீதான விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

சென்ட்.

அந்தனீஸ் ஹாட் வெயர்

ஸ்டோர்ஸ் லிமிட்டெட்.

கொழும்பு.

விதம் விதமான தங்க நகைகள்

ரகம் ரகமான தினிகுகளில்

பெற்றுக்கொள்ள

லதா நகை மாளிகைக்கு

விஜயஞ் செய்யுங்கள்

லதா நகை மாளிகை

83, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு-11.

டெலிபோன் 5631

For your requirements of :

LABORATORY GLASSWARE,
CHEMICALS,
SCIENTIFIC EQUIPMENT,
MODELS, ETC.

Contact

Dorai, Arul & Co. Ltd.

SCIENTIFIC SUPPLIES DEPT.

93, KEYZER STREET,

COLOMBO-11.

DIAL 78958

For

E. C. G. Recordings

Rates Competitive

De Soysa & Co. Ltd.

No. 1, Union Place,

COLOMBO-2

C.W.E. SERVICE KEEPS SPREADING....

Like ripples in a pool, reaching out in ever-widening circles, C.W.E. service has spread to every corner of the land.

Since its inception in Ceylon, the C.W.E. has come to stand for quality at low cost, offering its many advantages to towns and hamlets in every part of Ceylon.

The C.W.E. is one of the greatest weapons available to the consumer in his continuous battle against the cost of living.

**REMEMBER YOUR MONEY GOES FARTHER
AT THE C.W.E.**

**FOR QUALITY
AND VALUE**

CAS P 20

SCREENING SHORTLY IN

Ceylon
Theatres

Circuit

M. G. Ramachandran

IN

K A L A I A R A S I

Dyes

THE FINEST FIBRE AND TEXTILE DYES, AUXILIARIES AND CHEMICALS
FROM
WORLD REPUTED MANUFACTURERS

AVAILABLE EX STOCK

WE OFFER A COMPLETE SERVICE WITH FACTORY TRAINED TECHNICAL PERSONNEL
AND THE WIDEST RANGE OF GUARANTEED FAST DYES

SOLE AGENTS IN CEYLON

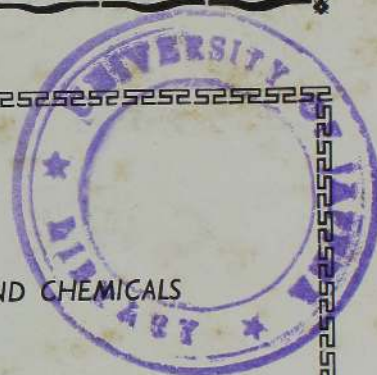
CHATHAM HOUSE LIMITED.

DYES AND CHEMICALS DEPARTMENT.

150, WARD PLACE,
COLOMBO 8.

P. O. BOX 743.

Tele :—94801, 94191

IMPORTERS & STOCKISTS OF:

ALL KINDS OF STRUCTURAL STEEL, ROOFING MATERIALS, CEMENT,
BARBED WIRE, GALVANISED PIPING, WIRE AND WIRE NETTINGS,
HOOP IRON, GALVANISED AND BRASS MESHES, SAWS,
MAMOTIES, DIGGING FORKS, ETC.

ENGINEERING:

All kinds of Constructional and Water Works
Engineering Undertaken.

CHETTINAD CORPORATION PRIVATE LTD.

116/118, KEYZER STREET,
COLOMBO.

Cable:- "FINANCE" Colombo

ஆடர்களுக்கு

குறித்த நேரத்தில்
தங்க நகைகள் செய்து
கொடுப்போர்

கலி ஜுவலரி ஓர்க்ஸ்

87, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு-11.

டெலிபோன் 7764

தந்தி "VASSALAM"

பிரயாணத்துக்கும் வீட்டுப்
பாவனைக்கும் பைபர், லெதர்
சூட்கேஸ்களும் ஸ்டீல்
டிரங் பெட்டிகளும், கெபின்
டிரங்ுகளும், ஸ்கூல் பேக்
சூகளும் கிடைக்குமிடம்

ஹமீதியா ஸ்டீல் டிரங்
டிரேடிங் கம்பனி

65, புதிய சோனகத் தெரு,
கொழும்பு-12.

